

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 2/2017 - 50 pàgines

Sessió extraordinària del dia 12 de gener del 2017

El dia 12 de gener del 2017, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 2/2017, que és el següent:

1- Examen i votació de la Declaració d'alienabilitat de la coberta de l'edifici INTERCEUS, actualment propietat del Govern amb caràcter de bé patrimonial.

2- Debat de totalitat del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2017, així com l'examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal i pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt i del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny

M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports, Carles Álvarez Marfany,

ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 15.32h)

El Sr. síndic general:

S'obre la sessió.

Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i votació de la Declaració d'alienabilitat de la coberta de l'edifici INTERCEUS, actualment propietat del Govern amb caràcter de bé patrimonial.

La proposta fou publicada en el Butlletí número 78/2016 del 14 de novembre i no s'hi ha presentat cap esmena.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

A la tribuna, si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé avui tornem a debatre en aquesta Cambra la Proposta d'alienabilitat de la coberta de l'edifici INTERCEUS, propietat del Govern.

No faré avui cap històric de l'adquisició d'aquest bé ja que en la sessió del Consell General de data 21 de gener ja ho vaig fer. No obstant si algun conseller necessités algun aclariment no tindria cap inconvenient en fer-ho.

El que sí que faré serà un petit recordatori del que han succeït en els fets.

El 26 d'agost del 2005, a proposta del ministeri que encapçalava es va aprovar dur a terme el procés previst pel Codi de l'Administració per efectuar la transmissió de la coberta de l'edifici INTERCEUS.

El 25 de novembre es van formular unes preguntes del Partit Socialdemòcrata, la Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt. El 29 de desembre vam respondre a aquestes preguntes.

El 19 de gener es va realitzar una visita a la coberta. El 21 de gener en la sessió extraordinària del Consell General es va debatre la proposta tantes vegades citada coberta de l'edifici en la qual es va aprovar l'alienabilitat.

El 12 de maig, en l'ocasió d'una compareixença davant de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme, informo als membres que des del ministeri que encapçalava hem detectat un error en la superfície aplicada a la valoració de la taxació pericial.

El 21 de juliol en una nova compareixença davant de la comissió tornem a tractar aquest assumpte. El 9 de novembre el Consell de ministres aprova novament la Proposta d'alienabilitat de la coberta INTERCEUS. I vaig acabant doncs aquest viacrucis, que sembla l'alienabilitat d'aquesta coberta.

I avui 12 de gener es sotmet novament a aquesta Cambra l'examen i votació de la Declaració d'alienabilitat del bé tantes vegades anomenat.

Per entendre el fons de la qüestió, passaré a exposar l'origen de l'error numèric fruit d'una confusió entre les xifres de les escriptures notariales.

La parcel·la original de la societat FENIX a Andorra tenia una superfície de 482,05 metres quadrats. La parcel·la cedida pel Govern a canvi de la coberta tenia una superfície de 111,15 metres quadrats. Així doncs la societat abans esmentada va bastir de l'edifici anomenat INTERCEUS sobre la totalitat d'un terreny de 593,20 metres quadrats. Podem doncs concloure que la superfície d'aquesta coberta és de 593,20 metres quadrats.

Per conseqüent, vam encomanar una actualització del peritatge amb aquest nou paràmetre. Aquest error material no afectava l'entitat al bé a alienar ni al seu abast ni a les seves dimensions. Es tractava d'una simple confusió numèrica que tenia incidència en el càlcul aritmètic de la valoració.

Un cop corregit l'error numèric, l'import de la taxació és de 106.000 euros, 106.013, 97 euros. En l'anterior peritatge era de 106.000 euros.

Vull assenyalar que l'entitat del bé alienat no ha canviat de la primera taxació a la segona i en aquest sentit no havien variat l'abast de limitació, dimensions, ni la superfície reals de la coberta. Per aquest motiu, es podia interpretar que d'acord amb la declaració de l'alienabilitat aprovada pel Consell General en la sessió del 21 de gener del 2016 era vàlid. Tot i això per major seguretat jurídica, el Govern inicia de nou el procés.

Voldria també posar de relleu la transparència amb la qual ha actuat el Govern en aquest i cadascun dels assumptes que tractem a l'exposar la referència a l'error.

Per tot l'exposat, i vist que la terrassa de l'edifici INTERCEUS és un bé patrimonial propietat del Govern i que no és necessària pel Govern, demano

als M. I. Srs. Consellers Generals vulguin donar suport a la proposta d'alienabilitat presentada.

En l'anterior ocasió aquesta proposta va rebre el suport del Grup Parlamentari Demòcrata i del Grup Parlamentari SDP. Demanaria ara en aquesta Cambra que es fes una reflexió i si algun altre grup parlamentari ens hi volgués donar suport. I voldria fer referència al Grup Parlamentari Liberal que a través de les seves esmenes al pressupost 2017, parlen de la incertesa que pot experimentar l'economia amb el que proposa una reducció de 16 milions en les inversions. Votant aquest apartat podríem disposar de 166.000 euros més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups...

Pel Grup Mixt, per SDP, Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui tornem a sotmetre a votació la sol·licitud de declaració d'alienabilitat de la coberta terrassa de l'edifici INTERCEUS. A posteriori de la primera alienació es va detectar que hi havia més metres edificats de coberta i es va haver de treure un nou edicte en el qual es demanava un valor superior i per tant, a favor de l'Administració.

En aquest segon debat sobre la mateixa matèria, nosaltres mantenim els mateixos arguments. L'informe de la taxació ha estat modificat en alguns dels seus termes per tal de corregir-hi alguns errors materials detectats, fet que ha provocat variacions en el valor de la taxació. Com he dit abans, a favor de l'Administració.

Entenem que la terrassa no disposa en aquests moments de cap proposta d'utilització com a pati per a les escoles públiques ni a curt, ni a mig, ni a llarg termini que justifiqui que el Govern mantingui la propietat recordant que el seu condicionament resultaria una despesa econòmica important. Com tampoc creiem que es pugui fer d'altres tipus d'actuacions per part del Govern.

Però vull remarcar que aquesta disfunció en els metre quadrats i els metres cúbics de l'anterior taxació, ha provocat haver de tornar a iniciar tot el procediment per poder dur a terme l'alienabilitat de dita terrassa.

Penso que cal intentar ser el més exhaustiu possible a l'hora de fer els informes per evitar de nou situacions com aquesta.

En la nostra opinió, finalment s'han corregit les disfuncions i per coherència votarem en el mateix sentit favorable que ho vam fer la primera vegada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sra. Rosa Gili, pels consellers del Partit Socialdemòcrata.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Avui votarem de nou l'aprovació o no de la idoneïtat de l'alienabilitat de la coberta de l'edifici INTERCEUS.

De fet, aquesta nova consideració en seu parlamentària es deu a errors de càlcul en relació als metres de superfície.

Els tres consellers socialdemòcrates avui ens mantindrem en el nostre posicionament inicial.

Ens hi vam referir fa un any; no compartim la decisió de Govern de separar-se d'un espai que podia haver tingut utilitat per als centres escolars de ciutat de Valls.

Lamentem que no s'hagi estudiat la possibilitat de donar-li ús per les escoles, que de fet ja era la intenció inicial quan es va escripturar la propietat de la coberta per part de Govern l'any 1993.

Ben estudiada la qüestió i si hagués quedat clarament reconeguda la no necessitat d'aquest espai per part de les escoles, ho podríem haver vist d'una altra manera.

Tanmateix, vista la lleugeresa amb la qual s'ha argumentat la no necessitat de l'espai, no ens podem donar per satisfets amb l'actuació de Govern.

Recordo de nou la manca d'espais lliures a la zona de Ciutat de Valls, la falta d'aparcament i els problemes d'accés als centres escolars.

Reiterem que abans de plantejar renunciar a una possibilitat de guanyar espai o bé accessos, s'hauria d'haver estudiat profundament la qüestió.

Per tant, votarem avui de nou negativament a l'alienabilitat de la coberta de l'edifici IINTERCEUS.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Liberal, Sr. Joan Carles Camp teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Moltes gràcies Sr. síndic.

El proper 21 de gener farà un any que es va votar en aquest hemicicle la Proposta de declaració de alienabilitat de la terrassa de l'edifici INTERCEUS.

En aquella data el nostre grup parlamentari va efectuar una sèrie d'observacions al respecte, entre moltes d'altres que ara no esmentaré, però faré referència a una que no s'entenia gens, que també hi ha fet referència el nostre ministre.

“ Com és que el Govern està facultat per a rebre 482,05m² i solament en rep 427,58m²? La diferència és substancial... “

Aquesta mateixa cita la vaig fer l'any passat.

Bé, suposo que amb la informació que va anar sortint aquell dia en aquesta Cambra, devia fer reflexionar a més d'un dels presents.

I mirin si va fer reflexionar que el propi ministre d'Ordenament Territorial, va demanar una compareixença pel 12 de maig del 2016. Una compareixença amb un punt únic: Compareixença a iniciativa pròpia, del M. I. Sr. Jordi Torres, per aportar precisions sobre expedients en curs.

Això sí, sense especificar-ne cap. Suposo que tots vostès hauran endevinat que la compareixença va ser sobre l'edifici Interceus.

En la compareixença, entre altres, el ministre ens explicà que des del ministeri havien detectat algun error de càlcul en la superfície de la coberta de l'Interceus, motiu pel qual davant de la comissió d'ordenament havien de mirar la manera de com es podia solucionar.

En la compareixença se'ns va fer entrega d'un plànol més clarificador, i aquesta vegada, -sí Sr. ministre-, amb les superfícies plasmades en cada boci de parcel·la per ser més entenedor, i que el Govern s'havia donat compte que la superfície total real de la coberta era com vostè mateix ha dit de 593 m². No dels 482 que surten en les actes del Govern, ni tampoc els 427 que consten tant en el peritatge encomanat pel Govern, així com en l'escriptura de permuta que el Govern va fer.

Vist el detectat, -el ministre continua-, es tractaria d'exposar a la comissió la manera de subsanar, de subsanar la problemàtica, perquè si ara traguessin l'edecte, l'hauríem de treure en base als 106.000 euros.

Llavors aquí el que hem fet, -continua explicant el ministre-, ha sigut refer el peritatge en base amb això que és la còpia que ens va fer entrega.

Clar amb l'increment de metratge, el que s'havia fet era refer el peritatge i, el valor passava dels 106.000 euros als 166.000 euros amb números rodons.

Que és el que hem fet i que ara us fem arribar el certificat de taxació on hi figuren aquests 166.000 euros que ens va entregar aquell dia el ministre.

En el transcurs de la compareixença, tampoc va quedar clar l'alçada actual de l'edifici ja que en el peritatge original en algun lloc deia que feia 21,50 m i en un altre lloc 19,10 m. Per tant, tots aquests paràmetres podran fer variar el sobre vol.

Tot plegat, força confús, però en resum el ministre es va comprometre davant de la comissió a revisar els altres errors detectats, tant els que es van detectar en aquesta seu parlamentària com els que es van detectar en les diverses compareixences.

Tota la minoria present va demanar al ministre de tornar a passar pel Consell la coberta de l'Interceus, per les deficiències substancials, que s'havien observat en el peritatge, ja que enteníem que aquestes mancances podien fer variar de manera significativa el valor del peritatge.

En cas contrari, la minoria va demanar al ministre l'aportació d'un informe jurídic, i que aquest avalés que no calia tornar a passar pel Consell General la coberta de l'Interceus.

En definitiva, tothom va reconèixer certes mancances al peritatge, algunes compartides i altres no. El que va quedar clar en la compareixença, és que el Govern i la majoria de DA no tenien cap intenció de tornar a passar pel Consell la coberta de l'Interceus.

El 21 de juliol el ministre Torres, torna a comparèixer a petició seva davant la comissió per a completar la informació que s'havia compromès a donar-nos.

Com a resum d'aquesta segona compareixença el ministre ens explicà que ja s'havia efectuat un aixecament topogràfic per a determinar l'alçada real de l'edifici i que aquesta era de 20,87m.

El ministre també va ratificar tant els metratges de la coberta, com l'increment del valor del peritatge.

Pel que respecta a l'informe jurídic, el ministre va respondre que la declaració d'alienabilitat ja es va aprovar en seu parlamentària i atès que el segon peritatge havia incrementat el valor de taxació d'aquest bé, el Govern considerava que no s'havia de tornar a portar al Ple del Consell General.

La posició de força de DA va quedar clara, senyores i senyors, tant pel Govern com pel seu grup parlamentari, i aquesta era que no calia tornar a passar pel Consell la coberta de l'Interceus.

Arrel d'aquesta compareixença, arrel d'aquesta tossuderia i per donar el màxim de seguretat jurídica a l'alienabilitat de la coberta de l'Interceus, el Grup Parlamentari Liberal va enviar una carta en data 1 d'agost del 2016 a Sindicatura indicant entre altres que d'acord amb el Codi de l'Administració " tota decisió ha de ser exempta de vici i tot acte és nul si es violen les regles essencials per a l'expressió de la voluntat", en aquest cas la dels consellers generals, senyores i senyors.

Aquesta carta també els devia fer reflexionar i, avui un any després estem en el mateix punt en l'alienabilitat de la coberta de l'Interceus.

Per tant, davant del que es va exposar en aquesta Cambra fa un any, davant d'aquestes compareixences, davant dels canvis que ha sofert el centre escolar de Ciutat de Valls, davant de les diferents problemàtiques de la zona de Ciutat de Valls, davant dels fets; el nostre grup parlamentari us proposa el següent:

1- Estudiar la reorganització de tot el Centre Escolar Ciutat de Valls.

2- Comunicar via ascensor, tal i com està previst en el pacte 8 del conveni signat entre el Govern d'Andorra i les societats propietàries de l'edifici Interceus de data 24 de març de 1993, i per a més concreció el pacte vuitè diu: "El Govern d'Andorra, mitjançant l'autorització núm. 639W, de data 5 de maig de 1981, autoritza a la "Societat General d'Inversions S.A." la construcció de l'edifici Interceus precedentment esmentat i que consta de planta baixa, entresols, i cinc plantes destinades a despatxos, així com la terrassa que és objecte de permuta i que resta, a partir d'avui, propietat del Govern, i la pujada d'ascensor fins a la sexta planta, tal i com es troba actualment.

Així mateix, el Govern d'Andorra va gestionar la corresponent autorització de l'Hble. Comú d'Andorra la Vella, per a edificar l'esmentada terrassa sobre l'immoble Interceus i la pujada de l'ascensor fins a la sexta planta inclosa." Fi del pacte vuitè.

Per a la ratificació del mateix pacte també us donaré lectura de l'apartat G del certificat de Govern del 2 d'abril del 1993 que autoritzava al ministre d'Ordenament de l'època a signar el contracte de permuta.

El punt G del certificat del Govern diu:

"La terrassa objecte de permuta resta, a partir d'avui propietat del Govern, i també la pujada de l'ascensor fins a la sexta planta, tal i com es troba actualment".
Fi del punt G.

Per tant queda ben clar que la pujada de l'ascensor també és propietat del Govern.

3- Es desprèn d'aquest pacte vuitè, que l'Interceus va tenir o té una categoria d'edifici singular o d'interès públic, ja que el Govern va haver d'intervenir per a obtenir les autoritzacions administratives.

Per tant, arrel d'això, es proposa construir un o varis ascensors independents per comunicar la zona ciutat de Valls amb Princep Benlloch i d'acord amb la propietat de l'Interceus.

En contra partida i en compensació per la propietat, que l'edifici Interceus, pugui pujar una o si convé més plantes, a la resta de l'immoble no afectat pel bloc d'ascensors públics.

4- Amb aquest equipament en funcionament s'aconseguirà més seguretat, més estalvi pels alumnes del Centre Escolar de Ciutat de Valls.

Només cal recordar la pendent i l'amplada del carrer, l'amplada de les voreres, el nombre d'alumnes i vianants que transiten cada dia per aquest carrer.

5- Amb aquest equipament també es redueix de l'emissió de CO2 a l'atmosfera, només cal recordar que tots varem donar suport al vehicle elèctric i en aquest cas el vehicle ja hauria de ser l'ascensor, més segur, més econòmic i molt menys contaminant. A tall d'exemple un autobús quan puja la costa Ciutat de Valls consumeix més de 100 litres als 100. Calculin les desenes d'autobusos que puguen cada matí i cada tarda per aquest carrer, a la vegada que donarem fe amb els compromisos contrets internacionalment amb la COP.

6- Amb l'exposat la zona ciutat de Valls esdevindrà més cèntrica i també ho podrà ser si es vol pels seus habitants, en definitiva els hi serà més fàcil de viure, d'accedir als serveis públics que ofereix Andorra la Vella i també s'ajudarà a solucionar la manca d'aparcaments i altres serveis a la zona.

Com els hi deia fa un any, senyores i senyors consellers, avui encara hi som a temps, som a temps per dignificar i comunicar de forma segura i eficient el centre escolar i la zona de Ciutat de Valls, solament depèn de nosaltres, dels presents en aquest hemicicle.

Senyors del Govern, mirin als seus consellers i doneu-los-hi el vist i plau, per a què acceptin aquesta proposta. Aquesta proposta no va en benefici del Grup Parlamentari Liberal, aquesta proposta va en benefici del Centre Escolar Ciutat de Valls, en benefici de tota la ciutadania de Ciutat de Valls, en benefici a tots els ciutadans i en benefici de la propietat d'Interceus, que en cap cas hem de menysprear.

Sr. cap de Govern, com que vostè fa una sèrie de gestos, doncs, li dic que vostè ens va fer un oferiment similar per negociar un accés a l'aparcament exterior del Consell en junta de Presidents -a la passada no, a l'avantpassada-, ningú s'hi va oposar, tothom va considerar que era de sentit comú, per tant, ningú va polititzar i ho vam acceptar i les parts, ens consta, que ja s'han assegut a la taula per tant, mirin d'aprofitar.

Avui tenim l'oportunitat de fer el mateix, podem tots els consellers generals, no votar la proposta d'alienabilitat i posar-nos a treballar en el sentit de la nostra proposta, o és igual, en una de similar que en surtin beneficiades totes les parts.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata té la paraula el conseller, Sr. Antoni Fillet.

El Sr. Antoni Fillet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui tornem a presentar al Ple del Consell una venda d'una coberta, coneguda com a terrassa/coberta de l'edifici Interceus, que ja es va autoritzar en aquesta mateixa Cambra el 21 de gener del 2016.

Després de l'aprovació per part del Consell General, i abans d'efectuar la subhasta del bé, arrel de les verificacions sobre els dubtes de metratge existents entre l'escriptura i els plànols actuals realitzats pel taxador, el ministeri va poder comprovar una errada en els metres quadrats de la superfície de la terrassa-coberta, i si bé en l'escriptura de permuta inicial de l'any 1994 hi figuraven 427,58 m² -agafats inicialment pel taxador, en el primer peritatge que va realitzar-, posteriorment en la comprovació, es va constatar que la mesura real de la terrassa/coberta era de 593,2 m².

Amb aquest increment de superfície de 165 m², el valor de la referida terrassa/coberta, passa a 166.013 euros en lloc dels 106.023 inicials, o sigui, una diferència a favor de l'Estat de 59.990 euros.

Arrel dels errors detectats, el ministre va demanar comparèixer dues vegades a la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme i ho va fer els dies, com s'ha dit, 12 de maig i 21 de juliol.

Durant aquestes compareixences, dóna extenses explicacions de les comprovacions efectuades, recolzades també per l'informe posterior del taxador, justificant les taxacions inicials realitzades i

interpretant que no hi ha possibilitat d'encabir més edificabilitat, doncs aquestes no influenciaven en el valor de la taxació del bé a vendre.

Entre els membres de la comissió i va haver, com no, un ampli debat sobre alçades, coeficients de participació, sobrevals, índex d'edificabilitat, volumetries, etc, etc.

Com feia referència anteriorment, el taxador, en un informe posterior complementari justifica les taxacions realitzades, i diu que difícilment es podrà encabir més edificabilitat, i per tant dóna per bo el bé taxat en el sentit de la volumetria.

En la mateixa línia es va pronunciar el conseller Sr. Víctor Naudi... Permeti'm Sr. Naudi dir, que a part de ser un gran coneixedor en la matèria citava, i ens va manifestar, que: "*Per l'augment de volum tant mínim que es pot realitzar, considero bona la taxació*".

Ara sembla que d'aquestes errades, se'n vulgui treure rèdits polítics que no toquen, ni s'escauen, doncs tant el Govern com el nostre grup parlamentari que hi dóna total suport, pugui semblar que fem les vendes a la lleugera o sense tenir consciència que estem venent un bé públic i això està molt lluny de la realitat, i em reafirmo al dir, que som molt sensibles en aquest tema; per tant, voldria fer un petit històric i unes breus pinzellades de la referida venda, que no per senzilla s'ha anat complicant i molt, i per fer entendre també als M. I. Consellers que encara no hem perdut el sentit comú.

El 16 d'octubre del 1962, el M. I. Consell General va adquirir un terreny conegut com a "Castellà de Sucarà", a l'Hble. Quart d'Andorra la Vella, per la construcció d'unes escoles conegudes com a ciutat de valls.

Després de la utilització del terreny per la construcció de les referides escoles, es queda un tros no utilitzat de 111 m², quedant envoltat de diferents propietats i sense accés.

A principis dels anys 90 es construeix un edifici conegut com a Interceus, i s'apropien indegudament d'aquest tros de sòl públic. Aquest sòl, si no s'hagués ocupat, ara estaria com el que es coneix com a cel obert o pati de llums -amb la qual cosa pensem que tindria poc o gens valor econòmic. De totes aquestes qüestions se'n va parlar ja fa aproximadament un any, però vull tornar-ho a reflectir perquè no es pensin que no ens mirem les coses, o que fem les coses així sense mirar-les.

Per trobar una solució a aquesta problemàtica, es va arribar a un acord i es proposà que a canvi del terreny ocupat el Govern es quedés la coberta i la terrassa de l'edifici conegut amb el nom d'Interceus -això va passar cap els anys 90. Aquesta solució,

convé a les dues parts, i el ministre d'Educació de l'època hi veu una possible utilitat per donar més pati d'escola i d'esbarjo, en una zona escolar que en aquells moments en tenia necessitat.

Finalment s'arriba a un acord de permuta entre el M. I. Govern i els propietaris de l'edifici, i el 27 d'abril de 1994 es signa la mateixa davant notari.

Amb els pactes d'aquesta permuta però, s'inclouen també els següents acords: en la terrassa/coberta hi ha gravàmens de servituds de l'edifici -xemeneies, claraboies, antenes, sortides de fum, etc-; igualment s'haurà de realitzar el manteniment de la mateixa; la conservació i reparació de la terrassa aniran igualment a càrrec de Govern -per cert, ja es van haver de realitzar reparacions importants per filtracions d'aigua; quan es vulgui llogar o vendre la referida terrassa els propietaris de l'edifici tindran un dret preferent; aquesta terrassa, en el transcurs d'aquests 23 anys, a la pràctica s'ha vist molt poc o gens utilitzada i s'ha anat deteriorant molt, de tal manera que avui l'accés a la mateixa està tancat.

Els integrants del Grup Demòcrata, a la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme, ens vàrem desplaçar per veure sobre el terreny la referida propietat, i comprovant i valorant la realitat de la mateixa i podem confirmar que el que s'està proposant és el més correcte.

La consellera i companya Meritxell Palmitjavila, ja va defensar i argumentar al seu dia, davant d'aquesta Cambra, la referida declaració d'alienabilitat de la terrassa, tenint present el que fixa el Codi de l'administració per aquests casos i que els diners obtinguts, es puguin revertir en les necessitats que sorgeixin en els centres escolars.

Per tant, per tot l'anteriorment exposat el nostre grup parlamentari tornarà, com no, a donar suport a la nova proposta de declaració d'alienabilitat de la terrassa/coberta de l'edifici Interceus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obriríem un segon torn d'intervencions, si és el cas.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, primer de tot agrair als dos grups parlamentaris: al Grup Parlamentari Mixt als membres d'SDP, que donaran suport. Em voldria referir a unes de les declaracions que ha fet la M. I. Consellera, Sílvia Eloïsa Bonet, en les quals deia que

no s'havia sigut prou exhaustiu en el moment de fer els treballs. Nosaltres, des del ministeri, vam encomanar doncs a una empresa privada especialista en peritatges que ens fes aquests estudis; la veritat és que són empreses acreditades que teòricament ho tenien que ho haurien d'haver fet bé i va ser arran de fer verificacions, nosaltres, internes que després ens vam donar compte de què estava mal fet. És a dir, ha sigut amb tota la bona voluntat que hem corregit aquest error perquè si nosaltres des del ministeri no haguéssim manifestat que hi havia aquest error, en aquesta sala ningú es va donar compte que hi havia aquest error. És a dir, aquest és un punt que voldria matisar que no ha sigut per falta de professionalitat per part del ministeri perquè la veritat ens ho havíem mirat bé però després l'empresa aquesta hi va haver aquest error degut als metres quadrats de les escriptures notariales el qual es va haver de desgranar de manera molt concreta i per això vam arribar a aquesta conclusió.

Doncs, li agraeixo el sentit del vot però també vull matisar que no hi ha hagut cap falta de professionalitat per part del Ministeri d'Ordenament Territorial.

Després, pel que fa referència a la Sra. Rosa Gili, una miqueta va en la mateixa línia que es va fer l'argumentari l'altra vegada d'aprofitar els patis i reconduir, penso que estem tornant a fer el mateix tipus de debat i parlava de què encara es podrien utilitzar els patis, ja vam rebre un informe nosaltres del ministeri en el qual ens deia que als patis no era necessari i, fins i tot, vostè amb la pregunta parlamentària que ens va formular ja sortia... ja li fèiem referència a aquests patis, doncs, lamento que no donin suport a la Proposta però respecto el seu posicionament.

Pel que fa al Grup Parlamentari Liberal, com sempre el Sr. Joan Carles Camp em cau bé i és un gran coneixedor, i ens fa unes explicacions molt cordials. He entès que hauríem de fer un autobús-ascensor perquè no sé si tota la gent que hi cap en un autobús hi cabria en un ascensor per pujar fins a dalt però això és a criteri. Si algun dia té l'ocasió de poder tenir la confiança per governar i prendre decisions, de vegades les coses no són tan senzilles com fer política aquí a la Seu del Consell General. Penso que és una llàstima que no s'aprofiti aquesta ocasió perquè hi donin suport, i els errors benentès, vam detectar que hi havia els errors, no vaig tenir cap tipus de problema en dir que hi havia un error en el peritatge, tot i que no fos culpa meva directament i penso que l'hem subsanat. I en l'última sessió parlamentària, quan parlàvem de l'alienabilitat del bé ja es va parlar: volem vendre'l o no volem vendre'l, aquest era el fons de la qüestió; el fons de la

qüestió no eren 106.000 o 165.000, enteníem nosaltres, no hem tingut cap inconvenient en tornar a portar aquí a debat al Consell General aquesta Proposta.

I per últim, el M. I. Conseller, Sr. Antoni Fillet, del Grup Parlamentari Demòcrates per Andorra, agraeixo el suport que el grup parlamentari dona a aquesta Proposta i, com bé saben, el Govern d'Andorra intenta administrar el millor possible els béns que són de l'Estat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Jo seré breu però el que voldria és felicitar al Sr. Camp amb les seves propostes. Jo crec que ha posat sobre la taula unes propostes realment molt interessants, van una mica en la línia del que nosaltres hauríem volgut que el Govern hagués estudiat abans de proposar aquesta alienabilitat i potser estaria bé que ho féssim abans de què no fos massa tard. 160.000 euros són molts diners però, francament penso que és una inversió petita si algun dia necessitèssim comprar alguna cosa que ens permetés o bé fer una ampliació d'espais, o bé fer aquest accés tan interessant que jo crec que planteja el Sr. Camp i, per tant, sí que demanaria al Govern que s'ho estudiessin i als consellers de DA també que tinguessin present la proposta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Liberal, Sr. Joan Carles Camp. Quan vulgui.

El Sr. Joan Carles Camp:

Bé, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, em sap greu que des de la bancada demòcrata no s'adhereixin a la nostra proposta. Tal i com els hi he explicat anteriorment, aquesta proposta va en el sentit de millorar la comunicació, la seguretat, els serveis, etc. de la zona de Ciutat de Valls i Princep Benlloch.

Senyores i senyors, amb la seva miopia és molt difícil d'avançar, de fer propostes i que aquestes siguin

preses com a mínim en consideració. Malauradament el Grup Parlamentari Liberal ja hi comença a estar massa acostumat. És a dir, si la idea no surt de Demòcrates, aquesta no s'accepta, no fos pas el cas que algun altre grup en pogués treure algun rèdit, ho hem comprovat en diverses ocasions, a tall d'exemple els hi citaré alguna.

Us vàrem demanar, senyores i senyors, per escrit de com estava el tema per la construcció d'una vorera entre la cruïlla d'Anyós i el Cementiri de la Quera, ja que es troba en la Ctra. general... Resposta: "És una vorera molt costosa, no tenim pressupost i no es disposa de la totalitat dels convenis de cessió dels terrenys". Resultat: fan una vorera provisional.

Us demanem via reserva d'esmena al pressupost de protegir la zona d'AINA pel risc d'inundacions: no s'accepta la reserva esmena. Resultat: hi estan treballant.

En cito una més Sr. síndic...

Us presentem una proposició de llei per les intoleràncies alimentàries. Dieu que la presentem, que hi treballarem conjuntament: a última hora us despengeu de la col·laboració. Resultat: presenteu un reglament i abans d'ahir li doneu al nostre conseller Carles Naudi -que és el que treballava aquest tema- al nostre grup parlamentari.

Podria continuar... però no cal. Sembla que aquesta manera de fer, és una tònica força estesa dins del nucli dur de Demòcrates per Andorra.

Mirin la premsa del dilluns: el president de la Federació de la Gent Gran, el Sr. Simó Duro, que aprofita també des d'aquí per saludar-lo i felicitar-lo per la feina que fa pel col·lectiu...

(Se sent riure)

Riguin, riguin... I els hi diu que la qüestió de les pensions, el diàleg amb vostès és un diàleg de sords. No ho dic només jo, ho diu més gent.

A voltes sembla que aquest nucli dur de les files demòcrates tingui certs tics de totalitarisme, i així no anem bé. No n'hi ha prou en dir-se demòcrates, cal també ser-ho de debò i és bo escoltar i valorar altres propostes.

Tornant a l'Interceus, que és el tema que ens ateny avui, en la meva primera intervenció els hi deia: "Un any després estem al mateix punt en l'alienabilitat de la coberta de l'Interceus". I és veritat, el més calent ho temin a l'aigüera, i ara els hi explicaré el perquè. El mateix argument que ha servit per portar a aquesta Cambra, avui, l'Interceus doncs, continua servint, i repeteixo: tota decisió ha de ser exempta de vici i tot acte és nul si es violen les regles essencials per a l'expressió de la voluntat, en aquest cas la del

Consell General, senyores i senyors i, per tant, volem posar sobre la taula el següent.

En aquest segon peritatge, que nosaltres els liberals no hi hem trobat res, tampoc es valora en cap cas la pujada de l'ascensor. Jo interpreto que en l'escriptura de permuta els liberals interpretem que la pujada de l'ascensor és nostra, és de tots els andorrans, i aquesta algun valor té, sinó ja m'ho diran.

El segon peritatge de data 25 de febrer no s'ha calculat amb l'alçada real de l'edifici perquè no la teníem, ja que el càlcul s'ha tornat a efectuar amb una alçada de 19,10 metres -full número 5... ja els hi dic, full número 5 del segon peritatge. L'alçada real de l'edifici és 20,87 metres. En aquest supòsit l'alçada pendent d'exhaurir fins al carener seria de 4,40 metres i l'ocupació seria del 100% de la planta, en el supòsit que vostès van dir -no diguin que no... després ja m'ho replicaran!

És a dir es podria construir una planta amb 593 metres amb una alçada de 4,40 i aquesta alçada permet fer altells interiors. No és cert perquè l'edifici és més baix, però aquest valor és el valor que surt al peritatge i, aquest valor al nostre humil parer, seria ridícul: 166.000/593, doncs, és una repercussió de 279 euros el m² de repercussió del sòl, incloent altell, incloent cost d'urbanització, incloent fonamentació, incloent desguassos. A la fila del Govern hi veig diferents tècnics en la professió, i si no s'ho creuen en aquest hemicicle ho podem discutir, ho podem debatre.

Tres- En aquest segon peritatge es desprèn que el valor de repercussió de sòl, en la rectificació que ens porten vostès, és de 342,46 metres, això seria amb la minusvàlida de l'enderroc de l'edificació existent, que dit sigui de pas, no és el cas i que evidentment té uns costos segons el taxador, entre enderrocs i indemnitzacions de 252 euros el m², per tant no entenem aquesta deducció.

Altra partida que també ha fet baixar el preu fins els 342 euros el metre és el cost d'urbanització que estan inclosos amb els de la construcció i entre ambdós costos, el cost de la construcció i el cost de la urbanització, estem parlant de 1.446 euros, amb aquestes xifres es pot deduir fàcilment que el cost d'urbanització rondaria entre dels 250 i 300 euros el m².

Tampoc, senyores i senyors, entenem aquesta deducció ja que ens trobem en una zona de sòl urbà consolidat, dins de la zona urbana i amb tots els serveis connectats... ja m'explicaran d'on vénen aquests costos d'urbanització!

Quatre- Per tant el nostre Grup Parlamentari Liberal considerem que les indicacions per la finalitat i

l'elaboració del peritatge no són les correctes, o bé pot haver-hi algun error i substancial.

Cinc- Per donar seguretat jurídica a la promotora de l'edifici Interceus, creiem que és necessari l'elaboració i estudi d'un peritatge que corregeixi els errors esmentats, en cas contrari és corre el perill que aquest acte de permuta esdevingui un cúmul de problemes per l'edifici Interceus, i recordo que l'Administració andorrana a través del Govern en forma part i, que tots nosaltres en som copropietaris amb un 9,70%, tal com diu el full 5 de l'escriptura de permuta. Els hi dic el número de full perquè així no perdin temps per mirar-ho.

Sis- El Grup Parlamentari Liberal no vol ser copartícip d'aquesta permuta i amb aquestes condicions.

Tampoc volem ser partícips de negar la millora de la zona i del centre escolar de Ciutat de Valls.

Com he dit abans, tenim una oportunitat per aportar solucions a una zona deprimida, probablement una de les zones més deprimides de la Parròquia d'Andorra la Vella, amb tot el respecte pels alumnes i pels ciutadans de Ciutat de Valls, tots ells també es mereixen alguna inversió que no sigui faraònica i que toqui de peus a terra.

Senyores i senyors, ja els hi deia l'any passat, si no són capaços de negociar una permuta amb seguretat jurídica suficient, com volen negociar altres convenis més tècnics i en altres llengües?

No es quedin astorats, ni perdin el sentit comú com deia el Sr. Toni Fillet, ni que no es miren les coses, jo me les he mirat i no tinc tants tècnics, que tal com van deixar el país extremordit!

Amb tot l'exposat interpretaran que nosaltres no votarem pas a favor d'aquesta alienabilitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció pel Grup Demòcrata...No.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, veig que la consellera del Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Rosa Gili dona suport a les propostes del Sr. Camp, o entén que hagués pogut ser una bona proposta. Doncs, bé, van una miqueta en la mateixa línia que el que li exposaré al Sr. Camp.

Miri, avui no pensava que ens tornaria a fer un reguitzell de números. No els havia fet en la primera

exposició i veig que en la segona ens ha continuat alligant de la manera que ens té acostumats. Jo li hagués proposat en comptes de fer tants números i fer tants exposats, que potser vostès mateixos haguessin encomanat un contraperitaje si vostès pensaven que no estava ben fet. Perquè aquesta empresa de peritaje és una empresa de peritaje acreditada aquí a Andorra i nosaltres entenem que és un peritaje correcte i que s'ajusta, fins i tot. El preu és el preu de sortida que serà de la subhasta, 166.000 euros. Si vostè pensa que és tan barat, doncs, pot anunciar que la gent hi vagi a postular perquè 166.000 euros vostè diu que és molt poc import.

Evidentment que hi ha una edificabilitat que es pot fer sobre aquesta coberta, perquè si fos una coberta només per anar a prendre el sol, ningú li donaria 166.000 euros.

I després vostè també em parlava d'una connexió que hi havia, d'una connexió fàcil. Suposo que ha visitat les instal·lacions i com bé sap, hi ha moltes rampes, moltes escales i molts accessos per poder accedir des del carrer de baix fins al carrer Ciutat de Valls. No és com si fos un ascensor com per pujar a la plaça del poble. No confongui a la gent si us plau.

Després em parlava que saludava al Simó Duró. També el saludaré jo: bona tarda Sr. Duró.

I com bé comentava, llegint l'entrevista es veia que hi ha hagut... bé, manifestàvem en la mateixa entrevista que hi havia hagut un bon diàleg amb el Govern.

Després parlava que la zona de Ciutat de Valls també és una zona deprimida. Que sàpiga que el Govern va firmar un conveni de col·laboració amb el Comú d'Andorra la Vella per arranjar tota aquella zona i en el qual les escoles espanyoles després, l'any passat van marxar i s'han redistribuït els espais i els estudiants disposen de més espai de metre quadrat per estudiant. Doncs, bé, lamento que una vegada més ens digui, doncs, que no dóna suport a aquesta proposta la qual cosa ho entenc, però no comparteixo els arguments que vostè manifesta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, miri, jo volia parlar, vostè ha parlat del tema de l'ascensor, ahir li volia parlar de l'ascensor.

A veure, vostè n'és conscient igual que jo, el Comú d'Andorra la Vella, doncs, vol fer una escala i vol fer un ascensor per comunicar Tobira amb Príncep Benlloch. És així segons ha sortit publicat en diversos mitjans de comunicació. Vostè és conscient igual que jo, doncs, que la zona del Prat de la Creu està comunicada via ascensor amb la plaça del Poble i això, doncs, li dóna un valor afegit.

Jo em pregunto, aprofitant, doncs, que nosaltres, el Govern, és propietari d'un 9,70%, no podem fer un conjunt d'ascensors públics per accedir a aquesta zona? I en canvi, com li he dit, a la primera intervenció meva, jo li he dit, doncs, podem permetre que la promotora d'INTERCEUS pugui una planta o si convé alguna més. Li vull recordar que aquest és un edifici que és singular. Ja li he dit abans. Segurament a l'època no complia la normativa, però avui amb l'article 187 del Comú d'Andorra la Vella, aquest lloc es pot pujar una planta més si es vol. I quin problema hi ha de declarar-lo d'interès nacional i de guardar-nos una part de l'edifici que no hauríem de fer... és a dir, tot l'edifici fins al fons que ens quedéssim 4 o 5 metres, i que aquesta edificabilitat es guanyés amb sobrevol? Quin problema hi hauria? No seria bo pels ciutadans, no seria bo pel centre escolar? És aquesta la primera proposta que li he fet jo. Per tant, no em digui que això no és factible.

I després, durant tots aquests anys hem tingut molta sort. La zona de Ciutat de Valls és una zona de difícil accés, tant pel que fa a la pujada, pel tema dels carburants que vostès se'n omplen la boca i van a signar compromisos fora, com per la baixada. I ara tenim la mala sort que no ens neva, perquè per aturar els autobusos a la baixada també és un perill. Això tampoc ho vol reconèixer?

Doncs, per seguretat, per eficiència i perquè la zona gaudeixi de més prestacions i s'atansi al centre d'Andorra la Vella, penso que era una bona oportunitat poder-ho aprofitar. I li dic amb la mà al cor. I la promotora en podria sortir beneficiada. Si jo sóc promotor que vostè també ho és, doncs, segurament estaria d'acord a aixecar alguna planta més i perdre un tros d'un edifici de d'alt a baix. Segurament que es podria fer. Si hi ha voluntat política es pot fer.

I nosaltres som copropietaris de l'edifici amb un 9,70%. Sí o no?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció dels Srs. consellers...

Sr. ministre si desitja intervenir...

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, perquè penso que tenim a debat altres temes que són de molt més calat i penso que en llocs on ha sigut possible hi han hagut aquests accessos que s'han fet amb ascensor. Veiem per exemple aquí la nova plaça de la Lídia Armengol que puja fins aquí. El que em referia abans allà a Ciutat de Valls, si vostè ho ha visitat és molt més complex, no simplifiqui tant l'explicació.

Però bé, no vull entrar en aquest debat. Reitero les paraules que he dit anteriorment i ja no tornaré a intervenir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

No comparteixo el que diu el Sr. ministre, em disculparà, però penso que tots els temes que es tracten en aquesta sala tenen igual interès, els uns poden ser més cabdals pels que governen, però per a l'interès de la ciutadania tots són temes de vital importància.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, obrim tot seguit un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí Sr. síndic.

A favor 17, en contra 11, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro aprovada la proposta de declaració d'alienabilitat.

Passem tot seguit al segon punt de l'ordre del dia.

2- Debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2017, així com l'examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal i pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt i del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 76/2016, del 8 de novembre. S'hi han formulat dues esmenes a la totalitat presentades pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, i pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, les quals han estat publicades en el Butlletí número 2/2017, del 10 de gener.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada pel Grup Parlamentari Liberal, intervén el Sr. Josep Pintat.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

M. I. Sres. conselleres i Srs. consellers,

Avui, sotmeto a aquesta Cambra, en nom del Grup Parlamentari Liberal, l'esmena a la totalitat al Projecte de llei del pressupost per l'any 2017.

El dimarts passat, vàrem debatre, l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal, al Marc pressupostari actualitzat de l'Administració general de l'Estat, pel període del 2016-2019.

Ja vàrem avisar que, aquest no compleix amb els requisits legals actuals i per tant, compromet el pressupost d'enguany.

En aquest sentit, vull recordar que, el ministre de Finances, en la seva carta de presentació del pressupost 2016, ens deia i cito textualment: "sense canvis legislatius i estructurals importants, hi ha poc recorregut de millora pressupostària. Una part molt significativa del pressupost cobreix unes obligacions que abans de començar a confeccionar el pressupost ja se situen al voltant de 400 milions d'euros. Aquesta és una dada que no es pot eludir, si es vol

afrontar un debat seriós del futur de les finances públiques”. Fi de la cita.

Sr. ministre, quin debat seriós vol fer, quan d'entrada, es descuida 217 milions d'euros més, en compliment dels requisits de les legislacions vigents.

En concret, la Llei qualificada de transferències als comuns, totalment vigent avui, implica 9 milions d'euros més, pel pressupost d'enguany.

I, el compliment de les normes de l'anomenada Regla d'Or, i en especial, el seu article 12.5, impliquen 208 milions d'euros més.

Fet que el Govern ha de registrar en la seva previsió de despeses. Concretament, en el capítol 8, actius financers, per un import equivalent a aquest desequilibri patrimonial.

En concret, tal com li vaig manifestar el passat dimarts: l'INAF 170 milions d'euros; CTRASA 31; l'AREB 3; Andorra Turisme 4; la societat de drets d'autor 198 mil; l'institut d'Estudis Andorrans 59 mil; i el Consell Regulador del Joc 28 mil euros.

Referent a l'INAF, ja vaig dir que, voldríem entendre, que no se li apliqui aquest requisit, ja que per naturalesa és creditora. No obstant, la Regla d'Or no ho contempla així.

Per tant, aquests 217 milions d'euros més, juntament amb els 31 milions d'euros previstos pel Govern, situen el dèficit total, en 248 milions d'euros per enguany.

Dèficit que es veuria agreujat, de no comptar amb els diners d'Andorra Telecom i FEDA, en concret, de 32 milions d'euros més.

Tot l'anterior, són motius més que suficients, Srs. consellers i conselleres generals, per recolzar aquesta esmena a la totalitat al pressupost de l'any 2017.

Però per si no n'hi ha prou, com bé sabem, l'economia pràcticament no creix, i molt menys, al ritme que ho fan, les del nostre entorn proper.

La reflexió que fa el Sr. ministre de Finances, en la pàgina 10 del document intitulat directrius i instruccions per l'elaboració del pressupost, en el punt 3, Criteris generals, ja el compartim i cito textualment: “Pel que respecta a la zona euro, el risc de què les expectatives inflacionàries es compleixen és un motiu de preocupació degut al fort endeutament que travessen alguns països d'aquesta zona.

Però sens dubte, els riscos que entranya el terrorisme, el referèndum del Regne Unit sobre la pertinença a la UE, les tensions polítiques per l'entrada massiva de refugiats, impliquen unes incerteses en l'economia, i en conseqüència, un creixement quasi inexistent.

Aquesta situació de l'economia europea té incidències en l'economia andorrana, que a més, es veu condicionada per qüestions d'abast més local”. fi de la cita.

Sr. ministre, amb reflexions com aquestes, la prudència s'imposa en tots els àmbits, inclòs, en les negociacions de l'Acord d'associació amb la Unió Europea. I alhora, evidencia un conflicte important, en l'interior del Govern i el seu grup parlamentari.

Per altra banda, segons el ministre, per aconseguir un creixement sostenible més elevat, es necessiten tres elements que es reforcin mútuament: primer, reformes estructurals; segon, tipus d'interès baixos; tercer, suport fiscal en forma d'estímul fiscal.

Quant a les reformes estructurals, si es refereix a l'obertura de l'economia a la inversió estrangera, constatem que, avui per avui, no aporta els fruits desitjats. Tots sabem que no acaba de funcionar. I, en tot cas, no ho veiem gaire esperançador. Sobretot, quan en la pàgina 3 del projecte de pressupost de la societat ADI, es descriu, com un dels grans objectius estratègics de la iniciativa ACTUA, la compra de taules i cadires, per ocupar un local de lloguer, per tenir més visibilitat. Ja que segons els hi manifesten els empresaris, no se'ls coneix. Vostès els tenen amagats al cubilet, al costat de tràmits del Govern.

No creuen que és difícil incidir en l'acompanyament de l'empresari, amb aquesta precarietat.

En tot cas, el motor de l'obertura econòmica, que vol ser ACTUA, ara, anirà de lloguer. Miri'n, ja és un pas més cap a l'èxit.

La captació d'inversió estrangera, necessita agilitat. Una empresa s'ha de poder obrir en 48 hores, i no, en 6 mesos. Paral·lelament, també necessita un marc jurídic estable i clar que reguli les noves activitats.

No podem anar descompassats, per una banda, cercant inversors estrangers i, per una altra, un cop signats memoràndums amb ells, els fem a la foguera. Aquest és el tracte que es dispensa, actualment, a les persones o institucions que s'interessen pel país.

Tard i malament.

Si per reformes estructurals es refereix a l'àmbit de la sanitat o al model d'Estat res de res. En l'àmbit de sanitat, el dèficit se situa en 64 milions d'euros, un 10% més respecte del 2016.

Tot i la puja del 2% de les cotitzacions de la CASS, l'any 2016, i l'increment previst d'assalariats, per enguany del 2,5% de mitjana i del 3% de comptes propis de la CASS, continuem tenint més dèficit. El ministre de Finances ens diu i cito: “negar el debat és avalar la fallida del sistema.” Fi de la cita.

Senyors, el que fan vostès, és promoure la fallida del sistema. Ja no és una qüestió de debat, ni pactes d'Estat. És una qüestió de governar. Ja hi porten 6 anys, no han fet res. Ni tant sols sabem com es finançarà el model sanitari que plantegen.

En l'àmbit del model d'Estat, tampoc cap reforma. Van donant voltes, al tomb de l'acord institucional entre Govern i comuns. Senyors, quan ho tinguin clar, ja ens ho faran saber. De moment, dotin la partida de transferències als comuns, tal com estableix la llei qualificada de transferències, avui en vigor. No camuflin més dèficits.

A més, de no prosperar la votació a la congelació de les transferències als comuns, el pressupost estaria desequilibrat, i infringiria la llei de finances públiques.

El ministre de Finances ens diu i cito: "Caldrà dur a terme el debat amb una mentalitat oberta, sense interpretar els intents de canvi, com una regressió. No es podrà definir un model durador des d'una visió obsoleta del parroquialisme. Si algú creu que l'actual model és vigent, ho haurà de dir i haurà d'explicar com el vol finançar". Fi de la cita.

Ja li he dit, Sr. ministre, l'actual model de competències i transferències és vigent. Les seves lleis qualificades no han estat ni derogades ni modificades. Ho haurien pogut estar si vostès ho haguessin cregut oportú. Varen tenir la majoria més àmplia de l'era constitucional i no van fer-ho. Per tant, els parroquialistes de mentalitat tancada són vostès. I més ara, que no tenen tan confort parlamentari i a la recta final del mandat.

És més, miri si són tancats, que han negat la participació del Consell General en el debat. Inclòs, han congelat les transferències, per així, poder decidir, des del Govern, en les inversions a fer a les parròquies que els interessa, perquè són del mateix color polític que vostès.

Sr. cap de Govern, si no li agrada, doncs, prengui paciència.

Miri, nosaltres volem un creixement harmoniós entre població i territori, amb el respecte de les regles del joc que tenim, posicionant les inversions públiques generadores d'economies de serveis de forma equitativa. Tot amb visió de país, entès aquest, tal com el defineix la Constitució i no, com el defineixen vostès, on el país s'acaba, si la parròquia no és de DA.

En definitiva, s'ha d'adequar la despesa de l'Estat a la pressió fiscal i al creixement del PIB, amb absolut respecte a la llei coneguda, com la Regla d'Or. Aquí, creiem que és on s'hauria de situar el debat. Però, com que no hi som, no sabem el que fan.

Respecti'n la llei qualificada de transferències als comuns, tal com els he dit.

Un segon factor de creixement d'una economia, segons el ministre de Finances, són els tipus d'interès baixos. Aquesta és una variable endògena, quina perspectiva a mig termini, és la d'anar a l'alça. I, poc s'hi pot influir.

Degut al volum de l'endeutament actual i amb l'augment, per manca de reformes, comportarà un increment de despesa financera, venint a alimentar més endeutament, conduint-nos en un camí sense retorn del deute.

Un tercer factor de creixement econòmic, són els estímuls fiscals, segons el ministre. Si es refereix al nou model fiscal, aquest ja està tot desplegat, i la recaptació d'ingressos per aquest concepte, pel 2017, se situa en 74 milions d'euros. Un 21 % més que l'any anterior.

Tots sabem que l'increment de despesa pública genera més producte interior brut. Però que, a partir de cert nivell, es genera destrucció del Producte Interior Brut, degut a més pressió fiscal.

Les reformes no s'han fet i aquí, és on correm el risc de situar-nos, ja sense tenir en compte, les magres expectatives de dos pilars bàsics de l'economia, el sector tabaquer i el sector financer.

Si per estímuls fiscals, el Sr. ministre, també entén les inversions generadores d'economia de servei, ja hi estem d'acord, considerant que és important prioritzar les inversions estratègiques, i anar-les incloent en el pressupost, a mesura, que els projectes tenen sentit.

Avui, no és el cas. El destí final de l'edifici "The Cloud" no el coneixem. I les partides pel recinte firal encara menys.

Per últim, el ministre de Finances, en la seva carta de presentació del pressupost per a l'exercici 2017, ens indica que, aquesta és una nova versió evolucionada de les anteriors, vol ser un exercici de reflexió a mitjà termini, i anticipar les necessitats pressupostàries del decenni vinent. Sobretot, un cop ja s'ha avançat en el camí cap a l'assoliment de l'equilibri pressupostari.

Molt bé Sr. ministre. Ho ha encertat de ple amb els seus actes, i els seus actes ho mostren.

Vostès evolucionen al marge de la llei, al marge de la sostenibilitat de les finances públiques.

Vostès reflexionen i no governen.

Vostès no anticipen i ignoren.

Vostès incrementen la pressió fiscal, i no afronten les reformes.

I vostès generen més endeutament.

En resum, una bona síntesi de les seves actuacions, al cap de quasi 6 anys de mandat de govern democrata.

El dimarts passat, ho vàrem veure. Ho tornem a constatar avui.

Tot ho pensen arreglar amb unes estimacions del PIB mundial i zona euro, situant-lo en un percentatge prudent, lleugerament per sota, tenint en compte la vulnerabilitat del país i al marge de la llei. Això sí, amb fortes dosis de màrqueting.

La cita a les urnes és a prop i, aquesta és l'única i exclusiva guia del seu programa de Govern.

Per tot l'anteriorment exposat, el Grup Parlamentari Liberal sotmet aquesta esmena a la totalitat al pressupost per a l'exercici 2017.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada pels tres consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, intervé el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Els tres consellers del Partit Socialdemòcrata hem presentat una esmena a la totalitat al projecte de pressupost de l'any 2017 per mostrar les prioritats de despesa entre el Govern de DA i nosaltres.

De fet, sent tant recent el debat de polítiques monogràfiques sobre polítiques socials com ho és, potser no caldria justificar massa la presentació d'aquesta esmena a la totalitat, però tant mateix ho farem per molt que el Sr. ministre sembla estar orgullós d'aquest debat de polítiques socials i així ho ha repetit. El nostre no és un país en el qual pagar una pensió de 600 o 700 euros a una persona que ha treballat més de 40 anys, és un país que ens faci sentir orgullosos, com sembla que ho fa vostè. Tampoc és un país en el qual deixar pràcticament a la marginalitat a prop del 80% de les persones que tenen una invalidesa, és per no estar orgullós com sembla que n'està vostè ni tampoc per penalitzar a les persones que tenen una malaltia de llarga durada.

I podria continuar, i després ho faré amb les modificacions que vostès, el Govern han introduït en la política social dins de l'articulat del Projecte de llei de pressupost per l'any 2017.

A més vostè, aquell mateix dia titllava tota aquesta política social com la que ens situava Andorra com un país d'avantguarda en polítiques socials.

Tanmateix, no només vull centrar la nostra intervenció en política social, també el control de la despesa pública, la concepció del servei públic, les polítiques mediambientals, la gestió de residus, el desgavell en el món de la sanitat i altres aspectes també fan diferència entre el seu model i el nostre.

A més, hem presentat 63 esmenes parcials, bé finalment potser serà alguna menys perquè potser hi ha alguna esmena que no compleix amb el Reglament del Consell, però en tot cas hem presentat un volum elevat d'esmenes parcials a les quals també m'agradarà referir-me al llarg de la meua intervenció.

Em referia abans a les pensions de jubilació baixes, em referia abans a les pensions d'invalidesa, però també em volia referir al salari mínim. Un salari mínim que encara és per sota del que s'estableix al Consell d'Europa però encara més, i ho hem demanat varies vegades, estaria bé que el Govern elaborés l'estudi que es demana des del Consell d'Europa per saber quin és el cost de la vida real a Andorra i per veure en quin nivell s'ha de situar aquest salari mínim.

No podem doncs compartir la política pressupostària d'un govern que d'alguna manera dona l'esquena a persones que estan amb greus dificultats econòmiques a través de la seva partida pressupostària.

Ja sabem que això no els preocupa massa, segurament es poden permetre el luxe de tirar endavant algunes d'aquestes polítiques. Després em referiré a les reformes introduïdes, conscients de què segurament això té un pes electoral reduït. Hi ha moltes persones que no voten, algunes que no poden, altres perquè creuen que mai res no canvia. De fet, si ho mirem bé, vostès encara no el 8% de vots representant el total de la població, tenen una majoria absoluta en aquest Consell General, i per tant el descontent d'àmplies bosses i d'àmplis sectors de la nostra població, doncs els té ben poc preocupats.

No crec sincerament, nosaltres ho mirarem, treballarem en el sentit d'augmentar la representativitat d'aquest Consell General, augmentar la representativitat d'aquesta Cambra. I en aquest sentit, d'aquí al final de la legislatura farem iniciatives legislatives relatives a reduir els anys d'accés a la nacionalitat, al sistema electoral i a la qüestió de la doble nacionalitat, tot plegat per donar una major representativitat a aquest Consell General.

Tornant a la política social, voldríem fer esment, he fet una referència abans, a les noves retallades, brutals retallades al nostre entendre introduïdes en l'articulat del projecte de llei de pressupost. Val a dir que a més ens sembla una manera covarda i poc respectuosa d'introduir, a més quan fa tot just ni dos mesos estàvem debatent sobre polítiques socials.

El Govern ha aprofitat l'articulat del projecte de llei per modificar els barems econòmics, el barem patrimonial per accedir a ajudes socials. Ha reduït aquests criteris amb coeficients o dividint aquests valors amb valors que fins i tot arriben a ser 6 vegades al que hi havia anteriorment. Per exemple, amb els diners que una persona pugui tenir en un compte bancari. Al seu entendre una persona que té, si no m'he equivocat en el càlcul, exactament 17.878 euros en un compte bancari avui en dia no té dret de rebre cap ajuda social. Per tant, la seva política social és constant. Primer, estan disposats a arruïnar les persones. En una segona fase, a arruïnar els seus familiars i només en el cas que tota aquesta feina estigui feta, els ciutadans tindran dret a polítiques socials.

Amb aquesta reforma en la que vostès han reduït, i estaria molt bé que ens expliquessin aquests barems d'accés a ajudes socials de manera diria salvatge, moltes persones de renda mitja o de renda baixa quedaran excloses de tota ajuda social. I vull recordar que en el nostre país el complement de jubilació o el complement en cas d'invalidesa tenen la consideració d'ajuda social. I tot això a més, dins d'un país en el que sembla que l'economia va bé, en el que es projecten obres faraòniques, en el que la contractació d'assessoraments i estudis doncs està arreu al llarg del pressupost, on les inversions en xarxa viària tornen a estar al voltant dels vint milions d'euros un any més. On l'oficina de col·locació, que és un comentari que també sé que no els agrada, doncs sembla que està en ple funcionament. A FEDA, A STA, a CTRASA, a l'AREB, al SAAS. I en tot això, és injustificat que vostès estiguin retallant aquestes prestacions en polítiques socials.

Evidentment, hem fet dues esmenes al projecte de llei del pressupost, per eliminar aquestes modificacions introduïdes per vostès. També hem fet esmenes destinades a incrementar les partides de complements de pensions i altres ajudes amb caràcter social perquè al nostre entendre no es pot parlar de modernitat d'un país només quan es tiren endavant grans xarxes viàries o grans equipaments emblemàtics sinó només quan es garanteix un nivell de vida digne per totes les persones que viuen al nostre país.

Suposo que el Sr. ministre posteriorment ens inundarà amb dades macroeconòmiques, amb una certa voluntat de confusió sobre la política social, però ens agradaria que cada un de vostès es situés en la situació particular d'una persona, d'un malalt, d'un jubilat, d'una persona que té algun tipus de disfunció que ha de viure amb 600, 700 o 800 euros al mes.

No sé si vostès serien capaços de fer-ho. També hem fet esmenes a la gestió del fons de reserva. Unes esmenes en la línia de les que ja vam fer l'any passat, unes esmenes destinades a reduir la despesa de funcionament d'aquest fons, particularment la despesa de comissió que es paga a les entitats gestores, unes despeses de comissions que aquest any arriben pràcticament als quatre milions d'euros i que amés, s'incrementen en un 7% respecte les de l'any anterior.

Aquest fet que ja ens ha preocupat històricament, ens sembla especialment preocupant més quan el fons de reserva està tenint per diferents motivacions, uns nivells de rendibilitat prou baixos.

En total les diferents esmenes presentades, suposen un estalvi d'aproximadament 1,8 milions d'euros pel fons de reserva de pensions, una entitat que tal i com ja vam comentar amb motiu del debat en el moment de la seva creació, s'està convertint en una màquina, en una eina de generar i de duplicar la despesa i a més, no acabem de veure quin retorn suposa la suposada professionalització del servei i de la gestió.

Entrant en matèria d'inversions, també aquesta és una de les polítiques que marca diferència entre la seva política i la quina nosaltres portaríem a terme. Vull fer referència a les inversions al SAAS. Unes inversions que al nostre entendre són insuficients i no és només al nostre entendre, sinó que el propi projecte de pressupost del SAAS torna a anunciar novament a denunciar una marca d'inversions, que al seu entendre poc afectar fins i tot a la qualitat assistencial de l'entitat, i nosaltres hem proposat tot un seguit d'esmenes per traspasar 0,8 milions d'euros de despesa de funcionament a despesa d'inversió.

Tot i que més en el SAAS, potser més que parlar de despesa de funcionament podríem parlar de desgavell, de descontrol, d'irregularitats i d'actuacions que fins i tot van molt més enllà. En aquest sentit, penso que és de justícia destacar el seguiment i el treball que ha fet la companya Rosa Gili dels informes tant de la Intervenció General com del Tribunal de Comptes i la denúncia parlamentària que se n'ha fet i el seguiment parlamentari que se n'ha fet en aquesta Cambra.

Sense aquesta feina segurament vostès no haurien pogut fitxa en aquest terreny.

Tornant a les inversions del SAAS, ens costa d'entendre més a la lectura del projecte de pressupost d'aquesta entitat, com és que vostès entenen més important invertir en via pública, prop de 20 milions d'euros que invertir un milió d'euros de més en l'entitat, tal i com es demana en el projecte de pressupost.

De fet, aquest projecte d'inversions basat de manera diria bàsicament centrat en infraestructures viàries, ha estat el seu model i continua sent el seu model d'inversions de manera principal. Aquesta és la seva aposta per reactivar l'economia, per aquest paper que ha de fer el sector públic d'invertir per fer una reactivació econòmica.

I ja els hi hem dit varies vegades, que ens sembla que és un model equivocat. En tot cas és obvi que aquesta ha estat la seva aposta i que al nostre entendre hi ha altres inversions que tenen un efecte multiplicador més significatiu. Tanmateix, un any més hem de lamentar la falta de creativitat, la incapacitat d'innovació en quant a les polítiques d'inversió, i fins i tot diria la manca de valentia, l'accés fàcil o la inversió fàcil a la xarxa viària o als edificis és un recurs fàcil però segurament caduc i hi ha altres inversions o altres projectes que poden ser més innovadors i que poden tenir un retorn social, mediambiental i tecnològic més important.

En contrapartida a la seva Andorra de ciment, d'asfalt i d'obres públiques si se'm permet tot plegat una mica gris, proposem unes esmenes en matèria d'inversions per tal de donar-hi una mica més de color si els consellers del Grup Parlamentari de DA tenen la voluntat d'admetre les esmenes en comissió, de posar-hi una mica més de verd, posar-hi una mica més de blau dins d'un projecte d'inversió tan gris com el que vostès proposen.

En tot cas, proposem esmenes destinades a la creació d'un parc tecnològic d'empreses, una inversió amb energies renovables, inversions destinades a posar en valor el medi ambient, a la creació de carrils bici, i a la reducció de barreres arquitectòniques entre altres qüestions.

També un any més proposem, Sra. ministra la planta de compostatge en matèria orgànica, sabedors que la seva política de residus i la nostra és un element que marca també una clara diferència. Vostès aposten per una crema intensiva de residus. Aquests dies a més casualment ha coincidit l'anunci del Conveni per la incineració de residus procedents de fora d'Andorra. Vostès van apostar per un model de centre de tractament de residus que necessita un volum important de residus a cremar i en

conseqüència com ja hem dit varies vegades tenen paralitzades altres fórmules de gestió de residus més sostenibles, començant pel reciclatge, un dels grans oblidats de la seva política, el compostatge o altres maneres de gestió dels residus més sostenibles.

No tornarem a parlar avui de l'ús dels recursos de les parapúbliques per reduir el dèficit, ho van fer de manera abasta tot just fa dos dies. Només volem apuntar aquí les esmenes introduïdes per nosaltres en el projecte de pressupost amb la intenció de millorar la qualitat del servei a la STA mitjançant inversions en informàtica i equipaments i també a FEDA per redoblar la seva aposta per les energies renovables.

Aquest any es tramita juntament amb la resta de pressupostos també el pressupost de l'AREB. Un pressupost que l'any passat es va tramitar de manera separada, que ha suposat d'entrada una gran decepció pel fet de què a la memòria pràcticament no s'explica res de res. No queda clar el pla de retorn del préstec del Govern a l'AREB, no queda clar com s'amortitzarà el deute existent de més de 19 milions d'euros i només ens ha quedat clar que l'AREB s'ha convertit també amb una màquina descontrolada de generar despesa, despesa de personal, despesa d'assessoraments i altres despeses. En tot cas, és un pressupost que hem esmenat i és un pressupost que ens haurà d'explicar molt bé abans del debat definitiu d'aprovació del pressupost.

Finalment el concepte de servei públic també estableix una important diferència entre vostès i nosaltres. En aquest sentit, hem fet esmenes importants que ens semblen troncals en quant a la feina que es fa des de les administracions públiques.

La primera per establir la figura del funcionari. Un error històric al nostre entendre que es va introduir amb la llei del pla de pensions de la funció pública del qual estan quedant paleses les conseqüències i em vam poder parlar fa uns dies amb motiu de les fallides contractacions al Departament d'estadística del Govern que fa veure com la plaça de funcionari o determinades places estan perdent atractiu pels ciutadans. A més, ens sembla important i fins i tot pot arribar a ser lesiu per l'interès general el fet que ministeris que gestionen informació sensible, rellevant i informació confidencial no estiguin administrats per funcionaris. I també una altra esmena destinada a reduir el personal eventual al conjunt de l'Administració. Celebrem que en altres entitats com per exemple la CASS, també en aquest sentit vull destacar la feina de control i les preguntes formulades en aquest sentit pel company Gerard Alís, en aquest cas s'estigui procedint a regularitzar aquestes situacions. Tanmateix, aquest fet no succeeix a l'Administració general i per tant

proposen reduir a la meitat les actuals contractacions dels agents de l'Administració i de personal eventual.

I ja per acabar, la qüestió de les transferències als comuns. No repetiré ara els arguments exposats el dimarts sobre aquesta qüestió, sobre els quals ens reiterem. Només voldríem fer una reflexió sobre la manera que ha tingut el Govern de procedir i després explicar l'esmena que hem realitzat en relació a la destinació de les transferències.

La reflexió de caire més polític és demanar-los quin sentit polític té fer una previsió al pressupost per la qual no es tenen els vots sense haver fet ni tant sols una aproximació amb els partits que poden votar aquesta retallada o aquesta congelació de les transferències. Vostès han posat aquesta xifra al pressupost, no sé si els companys del Grup Liberal, el Govern hi ha tingut alguna aproximació em aquest sentit, però en tot cas a nosaltres no hi ha hagut cap ni una aproximació ni abans d'entrar el pressupost, ni amb el pressupost a tràmit, ni fins i tot a hores d'ara.

Més enllà d'aquesta valoració política volem explicar una esmena que hem introduït relativa a la destinació de les transferències als comuns. Una esmena que va en la línia del que històricament havien estat els criteris als quals aquesta transferència s'havia de destinar i que va ser suprimida l'any 2015.

Volem recordar que en aquell moment el 80% de la transferència havia de dedicar-se a inversió i que un 20% es podia dedicar a activitats culturals i esportives. El que nosaltres proposem en aquesta esmena -i és evident que es tracta d'una proposta- és que aquesta esmena... aquestes transferències, perdó, siguin destinades en un 25% a inversions a la parròquia, en un 15% a activitats socials, esportives i culturals, en un 10% a despeses destinades a l'aprofitament dels recursos naturals i a polítiques destinades a reduir l'emissió de gasos amb efecte hivernacle, i un 10% als manteniments i millora de xarxes bàsiques. Queda evident que un 40% queda a lliure destinació per part de les administracions comunals.

També l'esmena contempla que en aquest 60% de transferència finalista, en el cas de què els comuns no compleixin amb aquesta destinació, es retorni l'import de les transferències al Govern. Per tant, de cap manera podem compartir alguns dels discursos manifestats des de les files demòcrates en el sentit de què aquest suplement, si al final s'acaba produint, de transferència als comuns serien com una espècie de diners malbaratats.

I acabo Sr. síndic, cedeixo ja el meu temps, pensem que la presentació de l'esmena a la totalitat està plenament justificada per les diferències que hem exposat no només en matèria social també en matèria de reactivació i de diversificació econòmica, també per qüestions de sostenibilitat i per la nostra concepció del servei públic, i per aquesta raó hem fet aquesta intervenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, per SDP, teniu la paraula Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest projecte de pressupost pel 2017 no és el que necessita el país. Està molt lluny dels envalentonats discursos d'orientació política de la passada legislatura, quan -Sr. Antoni Martí constato que està absent-, us comprometíeu a assolir un pressupost general de l'Estat equilibrat, i a aturar el ritme creixent de l'endeutament.

Tot just fa dos dies acabem de comprovar, en el debat del Marc pressupostari, com el Govern no té cap mirament en continuar engreixant el deute de l'Estat emprant la Llei de sostenibilitat de les finances públiques tal com li convé.

Ens presenteu un pressupost deficitari d'uns vint-i-cinc milions i mig d'euros, tenint en compte les aportacions extraordinàries dels resultats de FEDA i d'STA que sumen gairebé 32 milions d'euros. Sense aquests ingressos extraordinaris el dèficit seria de 57 milions.

Per altra banda, també creix el dèficit crònic de la CASS -5,8 milions més que el 2016- assolint els 42,5 milions d'euros en total. El SAAS també augmenta en 1,4 milions el seu dèficit crònic en relació al 2016.

Esteu instal·lats en una espiral de fugida endavant. No paren de créixer els dèficits de la sanitat i de la CASS perquè heu estat incapaços de resoldre la situació en cinc anys. I no teniu cap recança en buidar la caixa de les parapúbliques per compensar les pèrdues.

Analitzem el projecte de pressupost.

El projecte preveu un import total d'ingressos corrents de 411 milions d'euros, amb un considerable increment d'uns 20 milions respecte al pressupost de 2016, que en termes percentuals representen un 5% més. D'aquests ingressos, els impostos indirectes representen el 68%, els directes el 18%, el ingressos

patrimonials el 8% i el 6% restant ve de les taxes i altres ingressos. Per tant, el pes dels impostos indirectes resulta especialment elevat.

L'increment en els ingressos es preveu que vindrà originat sobretot per una major recaptació dels impostos directes amb un augment de 13 milions d'euros, que es distribueix de la següent manera: l'impost sobre la renda: més de 6 milions -representa un 30% més-; l'impost sobre societats: 2,5 milions, -representa un 30% més-; l'impost sobre societats: 2,5 milions, -representa un 7% més-, i l'impost sobre la renda de no residents: 4,5 milions, -representa un 82% de més.

En el cas de l'impost sobre la renda de no residents l'increment previst es justifica pel menor impacte que finalment sembla que ha tingut al 2016 l'entrada en vigor dels convenis per evitar la doble imposició respecte al que inicialment es preveia. Tanmateix, en el projecte ja es manifesta certa cautela sobre l'evolució que pot tenir la seva recaptació.

En relació als impostos directes també volem parlar d'un tema que sempre hem destacat a l'hora de configurar el nou sistema fiscal andorrà: la conveniència de limitar al màxim els tractaments especials. En la presentació es diu literalment que l'experiència acumulada als darrers anys obliga a "analitzar l'impacte d'algunes deduccions vigents i si cal revisar-les. La pràctica demostra uns efectes en la quota de liquidació desproporcionats, que en alguns casos poden situar els tipus efectius massa lluny del tipus nominal. Aquest efecte en un país que ha apostat per una tributació baixa no és el més recomanat, ni el desitjat, i fa perdre equitat a l'impost". Els canvis fiscals introduïts en les dues darreres legislatures a la normativa inicialment aprovada de l'impost sobre societats i sobre la renda de les activitats econòmiques han anat precisament en la línia d'introduir més tractaments especials que, com sempre hem dit, compliquen l'impost, acaben tenint un cost recaptatori elevat, faciliten pràctiques d'abús i fins i tot d'elusió fiscal. Elements, tots ells, que erosionen l'equitat dels impostos. El temps ens dona la raó.

En relació als impostos indirectes, l'increment previst és molt petit, de 2 milions d'euros, un 0,76% més que el pressupostat per l'any 2016. Per tant, es preveu un manteniment en la seva recaptació. Dins dels impostos indirectes, lògicament l'IGI és el més important, representant al voltant del 44% del total d'impostos indirectes. Sorpren que l'evolució de la recaptació es prevegi negativa, amb una pèrdua d'un milió i mig d'euros, tenint en compte que es preveu un creixement de l'economia de l'1,3%. El projecte de pressupost ho justifica perquè l'IGI encara s'està consolidant, però la rellevància d'aquest impost en el

sistema fiscal andorrà hauria de portar a una anàlisi més profunda sobre el seu comportament.

S'entén, certament, que la correcta aplicació de l'impost i el seu control per part de l'Administració tributària encara estiguin en procés de consolidació, però cal valorar si no són novament els diferents tractaments especials previstos a l'IGI els que provoquen que la seva recaptació no es desenvolupi d'acord amb l'evolució real de l'economia. Un clar exemple d'aquests tractaments es reconeix en la disposició final tercera del Projecte de Llei del pressupost. Després d'aplicar un tipus reduït del 2,5% als forfaits d'esquí i als centres termals, introduït a mitjans de 2014, ara es preveu que tornin a tributar al tipus general del 4,5%. Quins arguments econòmics o de tipus social van justificar que al 2014 s'abaixés el seu tipus impositiu? Aquests arguments ja no existeixen a partir del 2017?

En una entrevista publicada al Periòdic d'Andorra el 24 de maig de 2014, el director general de Caldea, va avançar que l'IGI reduït del 2,5% a les entrades del centre termolúdic, no es repercutiria en el preu. Deia que es mantindrien els preus i la diferència es faria servir per millorar el marge en el compte d'explotació de l'empresa, que seria -i cito: "*una ajuda interessant*". i diu: "*Necessitem aquest marge perquè el resultat de l'any anterior ha sigut dur*", va reconèixer a l'agència de notícies. Per això va considerar que aquest nou IGI reduït serà: "*una injecció directa per millorar el nostre resultat*", segons deia.

Estem davant d'un exemple de manual del que a les classes d'economia pública es defineix com a "incidència econòmica": la llei pot dir una cosa, però per conèixer el veritable efecte d'una mesura, cal tenir en compte com reaccionen els agents econòmics. La Llei de l'IGI va baixar els tipus impositius dels forfaits i dels centres termals, però finalment qui se'n va beneficiar no van ser els consumidors sinó les empreses.

Els instem, per tant, a fer una revisió de tots els tractaments especials i mantenir només aquells que es puguin justificar clarament per raons socials o econòmiques generals i no per interessos particulars de certs grups.

L'únic impost indirecte que generarà més recursos al 2017 és la taxa al consum, la imposició sobre el tabac que aportarà 106 milions d'euros amb un increment de 4 milions. El pes de la imposició sobre el tabac representa un 38% del total d'impostos indirectes, això és, un 26% del total d'ingressos corrents previstos pel 2017. Que un de cada quatre euros ingressats vingui del tabac és molt preocupant perquè posa de manifest els desequilibris del sistema fiscal andorrà i qüestiona la sostenibilitat de les seves

finances públiques. Els pilars dels sistemes fiscals moderns són impostos que recauen sobre bases àmplies com el consum o la renda, i no únicament sobre un determinat producte, per l'elevada volatilitat que això pot ocasionar en les finances públiques.

Si mirem a futur i volem tenir un sistema fiscal de tipus impositius reduïts, però homologable als països del nostre entorn, és clar que cal filar prim.

Els ingressos patrimonials es preveu que aportin un 8% del total d'ingressos corrents, amb un important creixement del 16%. La partida sens dubte més important és la distribució de resultats d'Andorra Telecom, que amb més de 28 milions, continua el fort increment experimentat des de 2015 i justificat per les importants reserves acumulades per la societat. Els resultats derivats de FEDA es preveu que arribin als 3,5 milions, amb un important creixement de quasi un 40% respecte al 2016.

Aquí convindria avaluar: si aquestes empreses públiques presten eficientment el servei que cal oferir a la població; si amb aquesta distribució de resultats les empreses poden dur a terme les inversions necessàries per garantir un bon servei, i si els preus dels seus serveis no estan per sobre del que en condicions normals de mercat, haurien d'estar.

Per la banda de les despeses, es preveu una despesa corrent de 380 milions, amb un increment respecte del 2016 del 3,10%. Aquest increment ve motivat principalment per un fort augment en les transferències a la CASS de 5,8 milions respecte al del 2016 pel finançament de la branca general.

En relació a la CASS, tot i l'increment previst en els ingressos per cotitzacions de la branca general, es preveu un dèficit en aquesta branca de 42 milions d'euros. Les prestacions de la branca general està previst que augmentin en un 10% respecte a l'import pressupostat l'any 2016.

Es preveu un increment en les inversions reals de 3,7 milions, un 7,7% més que al pressupost de 2016. Ja veurem però finalment la taxa d'execució del pressupost, i més encara en un exercici en el qual, per la vostra negligència en presentar el pressupost, passarem el primer trimestre amb pròrroga pressupostària per dotzenes parts.

El dèficit previst és de 31 milions d'euros, amb una baixada del 5,5%. Cal tenir present, però que el context internacional ajuda que el pes de les despeses financeres sigui menor que al 2017 amb un estalvi de quasi 2,5 milions respecte 2016, però que aquest fet no es pot considerar que es mantindrà sempre.

Tot i els resultats presentats del Marc pressupostari 2016-2019 sobre les finances públiques andorranes existeixen serioses incerteses que no es poden obviar. En aquest sentit, el criteri previst per la Llei de sostenibilitat de les finances públiques sobre la limitació del pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de l'Administració general és un factor que afegeix incertesa en la pròpia sostenibilitat de les finances públiques. No existeix en cap sistema fiscal modern.

Al capítol III d'ingressos "Taxes i altres ingressos" estan incloses les sancions i recàrrecs. El seu import total es preveu que baixi un 5% i es situï una mica per sota dels 6 milions d'euros. Tenint en compte el desenvolupament del nou Marc fiscal i la lògica potenciació de l'Administració tributària es podria esperar un increment en els ingressos derivats per sancions tributàries. Pot ser que la tramitació dels expedients i la presentació de recursos davant les actuacions de l'Administració endarrerixin la seva possible imputació com a ingrés. Tanmateix, crec que seria bo destacar les actuacions que l'Administració tributària està duent a terme i el seu resultat, amb la finalitat de reforçar el seu paper com a garant del compliment fiscal. Ni en la presentació del pressupost ni en les explicacions de les partides d'ingressos es fa cap menció al paper que està desenvolupant l'Administració tributària, paper que sens dubte ha de ser clau per garantir la sostenibilitat i l'equitat en les finances públiques.

La propaganda partidista que esmerceu dia rere dia, s'ha instal·lat en una dinàmica que fins i tot acaba generant una falsa il·lusió en una part de la societat que es creu que les coses van bé i estem sortint de la crisi amb un incipient creixement econòmic.

Però la realitat és una altra, i ho diuen els agents econòmics.

Així, el president de la Cambra de Comerç i Indústria, en la presentació de les darreres enquestes de conjuntura, s'expressava en termes de molta prudència reconeixent un creixement moderat en els sectors de la indústria, la construcció i l'hosteleria, però que al comerç minorista li costa molt recuperar-se.

Per la seva banda el president de la Confederació empresarial apuntava que el 2017 serà un any indecís i especialment complicat per al sector financer. També lamentava que les tres reformes anunciades per l'executiu encara estiguin pendents de formalitzar, com el Codi de relacions laborals, la reforma sanitària i la de la funció pública.

L'ajornament de les reformes estructurals, no solament accelera els dèficits creixents de la sanitat sinó que per altra banda els porta a pretendre

mantenir congelades les transferències als comuns un any més.

Heu tingut cinc anys per enllestir la modificació del règim de transferències i no heu fet res més que ajornar la negociació amb els comuns i les decisions que l'han d'acompanyar.

Pretendre prorrogar, un any més, una mesura que fou plantejada i admesa com a purament transitòria és la demostració de la manca de voluntat real d'avançar en la delimitació de competències.

Perllongar durant quatre anys aquesta mesura transitòria ha estat ja menystenidor pels comuns que són els òrgans de representació i administració que expressen els interessos dels ciutadans en l'àmbit territorial.

No s'hi valen més excuses Sr. Martí, heu tingut cinc anys per solucionar la qüestió i heu demostrat llargament la vostra ineficàcia.

Voleu fer estrènyer el cinturó a les administracions comunals però el vostre Govern augmenta alegrement les contractacions eventuais i els nomenaments de càrrecs de confiança.

El pressupost que presenteu per al 2017 no és cap revulsiu per a l'economia del país, és apàtic com ho ha estat el de l'exercici 2016.

Si mirem les xifres dels assalariats en relació al 2015 amb les correccions estacionals veiem que el nombre d'assalariats únicament creix un 0,2 % a l'igual que ho fa el salari mitjà, i la massa salarial únicament creix un 0,1 %.

Aquestes xifres evidencien que l'economia està estancada, amb mínimes variacions d'assalariats i massa salarial i un creixement nul.

De fet estem perdent competitivitat com a país, i sobretot, el més preocupant és que les famílies estan perdent poder adquisitiu ja que els preus pugen i cal considerar que encara pujaran més durant el 2017. I per si fos poc us oblideu de les famílies més desfavorides.

Tenim dos models diferents, nosaltres pensem en ajudar els més desfavorits per reinserir-los en la societat i vostès no. Que no hagin inclòs l'augment de l'IPC en les prestacions de la seguretat social, però per contra sí que ho han fet per a tots els salaris de l'Administració pública i parapública tenint en compte que hi ha sous per sobre dels 8.000 euros, demostra la vostra poca sensibilitat.

I continuant amb aquesta tònica també baixeu la partida de benestar comunitari d'un 1,13 %.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Vaig acabant Sr. síndic.

En la disposició final quarta, es poden acabar reduint les prestacions socials, si no es limita el grau de consanguinitat únicament al primer grau, ja que del contrari s'ampliaria el concepte d'unitat familiar de convivència.

Pel que fa a educació ens xoca la disminució de la partida tant per l'escola andorrana com la partida de sistemes educatius i serveis escolars que també disminueixen un 3,33% i un 1,97% respectivament, fet que ens preocupa ja que considerem que haurien de ser partides que tot i fer control de la despesa haurien de mantenir les dotacions. També baixa el concepte de la formació al professorat. Aquí es continua demostrant que el vostre concepte s'allunya del nostre ja que considerem l'educació com una inversió de futur.

La reforma de l'Administració segueix esperant. Ja porteu cinc anys anunciant-la i de moment l'únic que heu sabut fer és retallar els drets de jubilació.

Per contra i sense esperar a tenir una nova Llei de la funció pública continueu augmentant considerablement la nova contractació de personal mes enllà dels llocs clau.

No s'observa la contenció que s'exigeix als ciutadans, hi ha quantitats desorbitades en assessoraments gens justificats a molts departaments.

No trobem partides que demostrin la voluntat de controlar la despesa sanitària, fora de la història clínica compartida, que no és la solució al problema, al contrari el SAAS augmenta el pressupost de despeses de forma inquietant, posant en perill la seva pròpia tresoreria.

Esperàvem d'aquest pressupost una dotació de partides per a fomentar el relançament econòmic, i malauradament no és així.

És un pressupost que manca d'ambició i que denota l'esgotament d'un projecte basat en fum. Així veiem un any més com reapareixen la retòrica del recinte multifuncional sense ni tant sols saber per a què servirà ni on anirà, un heliport que després de donar voltes i més voltes...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Ja acabo Sr. síndic.

...no acaba d'aterrar. Us voleu gastar més de 45 milions d'euros en un edifici anomenat "núvol" sense

saber a què es destinarà, i un cop acaben fracassant de forma estrepitosa l'arribada de grans marques inversores foranes, ara per defecte es vol fer servir per ubicar un casino segons es deia ahir als mitjans. Continueu apostant pel reclam del Cirque du Soleil, i justifiqueu una despesa de més de 16 milions d'euros, que de ben segur alguna incidència tindrà, però realment el rebrot de l'augment de turistes principalment ha vingut marcat per la millora econòmica dels països veïns, i els efectes derivats dels actes terroristes, però també en part gràcies a la iniciativa privada, i vostès segueixen gastant com si tot fos perfecte, mentre l'IGI disminueix i els comerciants denuncien que les vendes no augmenten.

La realitat és que no seguïu cap fil conductor clar i objectiu. Si realment creieu que cal potenciar el turisme i el comerç per què abandoneu l'acabament de la desviació de Sant Julià de Lòria?

Per què no destineu més recursos, a cuidar el medi ambient, a preveure una solució de futur per al Centre de Tractament de Residus de La Comella, en lloc de potenciar la combustió important tones i tones de residus nocius en contradicció amb els acords de la COP21?

Per què no reestructureu en profunditat el transport públic al servei dels ciutadans i dels turistes i empreneu els estudis per a avaluar la possibilitat d'instal·lar un transport públic segregat?

Per què no expliqueu clarament els avantatges per als empresaris, els ciutadans i el jovent l'aconseguit d'un bon Acord d'Associació amb Europa?

La llista pot ser llarga, i malauradament aquest pressupost un any més ens continuarà mantenint ancorats dins la rutina que acaba generant una economia estancada.

Per tant, donarem suport a les dues esmenes presentades a la totalitat per part del Grup Liberal i del Grup Socialista.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

Debatem avui el Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2017, amb dos objectius: d'una banda, és un projecte de llei fet, treballat i pensat per donar

resposta a les necessitats socials dels nostres ciutadans; i d'una altra banda, introdueix dotacions pressupostàries amb l'objectiu de continuar impulsant l'economia andorrana tot reforçant la indústria vinculada al turisme i potenciant l'obertura econòmica.

Ens trobem en un moment en què l'afer BPA ja no està a l'epicentre de l'activitat política ni econòmica, i on després d'uns mesos d'incertesa i de molta feina de les institucions podem dir, que els principals objectius marcats a l'inici d'aquesta fatídica crisi s'han assolit: l'estabilitat de la plaça financera, la conservació de la majoria de llocs de treball i la recuperació dels estalvis per part dels clients.

Ens trobem davant d'un pressupost de consolidació del projecte demòcrata, en el que cada ministeri es dota de les seves necessitats reals i que alhora conté la despesa.

Un pressupost que segueix amb el canvi estructural de model de país encetat ara fa uns 5 anys.

Un pressupost que consolida l'aposta per la nova Andorra que defensem.

Un pressupost que creiem que és realista per al futur de tots els nostres ciutadans.

Un pressupost realista que sustenta el creixement econòmic i social i que defensa l'Estat del benestar.

Uns principis que no crec que ningú d'aquesta Cambra pugui qüestionar, tot i que amb el que s'ha vist en el darrer any, un ja no sap què pensar.

Cal assegurar un rigor en la gestió de les finances públiques i alhora que el Govern pugui fer front als compromisos que es contreuen i, que s'han contret amb anterioritat.

És per això que no ens hem cansat mai de repetir que nosaltres no farem mai promeses o previsions que no les puguem complir. Senzillament perquè no es podran assumir i tenim la suficient responsabilitat per no hipotecar la capacitat d'acció dels que han de venir darrera nostre. Una acció que el projecte demòcrata executa i que, malauradament, les xifres demostren que no ha estat així amb anterioritat.

Entrant amb detall, voldria parlar sobre la consolidació dels ingressos que reflecteix aquest pressupost.

La base de qualsevol pressupost s'ha de fer en base als seus ingressos, i aquests han de ser el màxim realistes possibles. Contràriament, ens estaríem enganyant nosaltres mateixos i això, malauradament ja s'ha vist cap on ens porta, cap a dèficits descontrolats que provoquen l'increment de l'endeutament i que posa en greu risc la nostra sobirania com a Estat. Sí Srs. consellers, la nostra

sobirania depèn dels dèficits i dels importants dèficits que tenim.

Com bé va remarcar en el debat del marc pressupostari el company Carles Enseñat, l'endeutament de l'Estat es va disparar durant els anys 2005-2011, passant de 279 milions d'euros al 2005, 622 milions l'any 2009 i 768 milions d'euros al 2011; quasi 500 milions més d'euros d'endeutament.

Això sí que qüestiona la nostra sobirania!

És per això que la previsió de pressupost pel 2017 ha estat treballat per consolidar els ingressos de l'Estat al voltant dels 400 milions d'euros. I alhora s'ha treballat per diversificar la font d'aquests per poder minimitzar al màxim els riscos inherents a dependre bàsicament d'una única font d'ingressos.

Prova d'això ha estat el desplegament de tot el marc fiscal. Un marc fiscal que busca bàsicament dos objectius d'igual importància: el primer, que Andorra tingui un marc fiscal homologable i competitiu i que permeti desenvolupar un model econòmic basat en l'obertura econòmica. I el segon, que faciliti una estructura d'ingressos suficient per garantir el nivell de serveis i de benestar que vol una societat avançada com la nostra.

El pressupost que avui debatem preveu uns ingressos de més de 415 milions d'euros, sense tenir en compte la variació d'actius i passius financers. Uns ingressos que suposen un increment del 5% respecte al pressupost de l'any passat i que posen en relleu que hem agafat el bon camí en la consolidació dels ingressos de l'Estat i que només l'assolirem del tot un cop estabilitzades totes les figures impositives desplegades en els darrers anys.

Destaca l'increment en més del 21% dels ingressos provinents pels impostos. Aquest increment es produeix per la consolidació de les estimacions, un cop ja tenim l'experiència d'un any sencer d'aplicació i de liquidació de l'IRPF. Aquest creixement de la recaptació directa també es veu motivat pel bon comportament en les liquidacions durant el 2016 de l'IRNR un cop han entrat en vigor els CDIs amb Espanya i França, i també per una millora de l'activitat econòmica en general que es tradueix en una major recaptació en aquests i en l'impost de societats.

Pel que fa a la imposició indirecta aquesta preveu un increment mostrant l'estabilitat que hem tingut en els darrers anys.

El bon comportament que ha tingut la taxa al consum durant el 2016, així com la previsió d'augmentar les taxes durant el 2017 contribueix a augmentar la seva dotació pressupostària en 4 milions d'euros fins assolir els 106 milions d'euros.

En concepte d'impost general indirecte es preveu recaptar aproximadament 123 milions d'euros. Estimacions prudentes i coherents amb la incertesa que suposa un impost d'aquestes característiques, on la seva liquidació va estretament lligada a l'estacionalitat de l'economia i als crèdits fiscals acumulats.

Ara bé, el que és un fet és que els ingressos de la nostra economia encara són molt dependents de la taxa al consum i dels impostos especials. Aquests representen un 36% del total d'ingressos de l'Estat pressupostats pel 2017. Tal com ja hem comentat el nou marc fiscal ha de contribuir a la diversificació de les nostres fonts d'ingressos sense oblidar potenciar nous sectors d'activitat.

Com va defensar el conseller Enseñat el dimarts passat, veiem oportuna la tasca impulsada pel Govern d'homogeneïtzació i actualització de taxes algunes de les quals no havien estat actualitzades des del moment de la seva creació. No hauria estat oportú actualitzar-les durant el període més dur de la crisi, ja l'estem superant.

La part d'ingressos patrimonials, provinents bàsicament del repartiment de dividendes de la societat pública Andorra Telecom i de la parapública FEDA, experimenten també un fort increment. Aquest fet és degut a què tot i mantenir la mateixa política de repartiment dels darrers anys, les previsions de beneficis de les dues són força millors per al proper exercici.

Tal com es va discutir aquest dimarts, aquest punt és i serà motiu de controvèrsia.

L'oposició afirma que aquesta repartició és una mesura per quadrar els comptes públics. Rebutgem del tot aquesta afirmació. Tant Andorra Telecom com FEDA són empreses el 100% estatals i, per tant, els rendiments que generen són de l'Estat. És obligació del Govern vetllar pel seu bon funcionament i garantir que poden realitzar les inversions necessàries. I això ja s'està fent.

Un cop això s'ha fet és del tot raonable que l'Estat pugui usar els beneficis per repartir-los en tots els ciutadans i això és el que es fa a l'incorporar-los als pressupostos de l'Estat. Es critica molt que s'usi el 100% dels beneficis d'Andorra Telecom i que això l'està descapitalitzant. Aquesta afirmació és totalment falsa tal com s'ha repetit en innumerables vegades.

Andorra Telecom és una societat que disposa d'unes reserves molt importants tal com va dir el ministre Cinca: 256 milions l'any 2013, 273 milions l'any 2014, 316 milions al 2015 i 290 milions previstos pel 2016.

Reserves que són fruit de la consolidació de beneficis de molts anys, que no es toquen amb aquesta política de repartiment de dividendes i que garanteixen amb tota tranquil·litat la política d'inversions i d'evolució de la companyia per als propers anys.

Ara, voldria parlar sobre la contenció majoritària de la despesa.

La distribució d'aquesta despesa defineix el conjunt de polítiques que du a terme el Govern i, per tant, defineix les seves polítiques. No obstant, no ens hem de posar una bena als ulls i hem de ser conscients que per la nostra mida i la nostra estructura, la major part d'aquesta despesa ja estava compromesa amb factures pendents d'obres per valor de 115 milions i que han hagut de ser sufragades pels governs demòcrates.

El pressupost d'aquest exercici presenta un dèficit de caixa d'aproximadament 25 milions inferiors als de l'exercici anterior. Però tot i així, cal fer un anàlisi curós de totes les partides de despesa per buscar la màxima eficiència i en la part on hi ha més marge de maniobra, prioritzar i implementar aquells projectes que defineixen la política del Govern.

I no tinguin cap dubte que això és el que s'ha fet, en aquest i, en els anteriors pressupostos demòcrates que s'han debatut en aquesta Cambra. Tal com ho explicaré a continuació.

Quant a les despeses de personal, aquestes han vist una disminució.

Si bé, cal recordar que l'any passat aquest capítol va tenir un increment significatiu corresponent a l'eliminació de la llei de mesures de contenció de la despesa pública, de l'increment de la cotització a la CASS i, de la decisió d'aquest Govern, de fer front a la problemàtica dels complements de jubilació dels funcionaris.

Uns compromisos futurs quantificats ens centenars de milions d'euros que no estaven ni parcialment provisionats.

La decisió presa comportava començar a aprovisionar els compromisos contrets fins a aquell moment i crear un fons de jubilació d'aportació mixta per als treballadors de l'Administració general, a part de continuar satisfent el cost de les pensions de jubilació d'aquells funcionaris ja jubilats.

Unes decisions valentes que a llarg termini, sense cap dubte, suposaran un estalvi molt important en els propers anys.

Paral·lelament, s'han cobert les vacants necessàries després d'uns anys de forta contenció i s'ha dotat de personal necessari en aquells departaments estratègics.

Aquestes despeses corrents també recullen les dotacions pressupostàries necessàries per fer front als compromisos que tenim contrets internacionalment com són les transposicions i implementacions de les normes europees al marc jurídic andorrà, per l'adopció de l'Acord Monetari del 30 de juny de 2011, que implica que ens els propers 4 anys s'hagi de transposar i implementar més de 156 normes aprovades pel Parlament Europeu. Així com tots aquells assessoraments necessaris en matèria de cooperació entre Andorra i la Unió Europea, en compromisos d'intercanvi d'informació financera i en assessorament en matèria en el sector assegurador.

El pressupost recull l'important esforç que ha fet el nostre país per dotar-se d'aquells recursos necessaris per fer front a tot el desplegament normatiu provinent de l'exterior però alhora també recull un increment de recursos necessaris per millorar l'atenció al ciutadà.

Però com bé deia al principi hem de continuar racionalitzant i adequant les necessitats del nostre país a les nostres possibilitats.

Pel que fa la transferència corrent a la CASS, aquesta s'ha vist incrementada respecte el pressupost 2016.

Aquest increment ve motivat principalment pel dèficit de la branca general que està al voltant dels 42 milions d'euros. No obstant aquest increment, necessitem replantejar-nos seriosament tot el model sanitari i evitar que perilli la sostenibilitat de la CASS. En aquest sentit, reprenc les paraules del company Carles Enseñat i m'afegeixo a sol·licitar al Govern que procedeixi el més ràpidament possible en la reforma del sistema sanitari per tal de donar continuïtat al sistema de salut tal com el volem i coneixem avui.

Arribats a aquest punt, em permeto reiterar a tots els grups parlamentaris, que reconsiderin la proposta del ministre de Sanitat d'unir els esforços i treballar conjuntament en base a l'anàlisi de la situació feta, la reflexió de les possibles vies de solució i l'elaboració d'un pla d'implementació d'un model sanitari que, mantenint la qualitat del servei, sigui sostenible.

Senyores conselleres i senyors consellers.

Les decisions que prendrem per aconseguir aquests objectius, que de ben segur tots compartim, no han de revestir de cap color polític, sinó de sentit comú, d'eficàcia i d'eficiència, de responsabilitat política de cadascú de nosaltres i posant al ciutadà en el centre del debat, aportant les nostres inquietuds i suggeriments a la consolidació del nou model sanitari. En tot cas, la nostra formació no defugirà cap responsabilitat per dur a terme aquesta reforma.

Pel que fa a la transferència corrent al SAAS s'ha vist incrementada significativament respecte el pressupost de l'any anterior.

Sent conscient que els costos de la sanitat aniran en augment degut als nous medicaments, nous tractaments i noves teràpies, és evident que sense un nou model sanitari pensat per donar la millor qualitat amb la màxima efectivitat econòmica, no reduïrem significativament les partides pressupostàries.

Ara bé si l'any passat des de l'oposició s'esmenava el pressupost del SAAS per la manca de recursos humans destinats al Cedre, aquest any no es podran pas al·legar els mateixos motius. El pressupost d'enguany recull un increment significatiu de despesa de personal pel seu bon funcionament.

Pel que fa el departament d'afers socials, el seu pressupost augmenta en aproximadament 2 milions d'euros respecte el pressupost 2016.

Això és degut a l'increment en la transferència de funcionament a l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell que se situa en aproximadament 2 milions d'euros, en l'increment en 246.000 euros per prestacions familiars per fills a càrrec fins assolir aproximadament el milió d'euros i en l'augment en 240.000 euros de pensions de solidaritat per a discapacitats fins assolir aproximadament els 2 milions d'euros.

També volem destacar l'augment en aproximadament 350.000 euros de finançament de recursos sanitaris de la gent gran fins arribar als aproximadament 2 milions d'euros.

És una evidència, senyores i senyors consellers, que aquest és un pressupost social.

No podem oblidar els nostres joves, i per això, aquest Govern també aposta per una educació pública de qualitat.

L'escola andorrana mostra la seva constant consolidació amb 4.240 alumnes pel curs 2016/2017, i durant el 2016 s'han convocat edictes per cobrir 20 places del sistema educatiu andorrà que fins ara estaven en règim d'eventuals i, el pressupost 2017, en contempla 20 places més.

Aquest pressupost 2017 també aposta per l'ensenyament superior, incrementant la transferència a la Universitat d'Andorra i a l'EFPEM.

En el debat d'orientació política, el Govern ja va anunciar la seva clara aposta per dotar el Ministeri de Cultura, Joventut i Esports de més recursos. Així ha estat.

La clara aposta es tradueix amb la inversió aproximada d'un milió d'euros per a la Fundació

Museu d'Andorra, la dotació d'un plurianual d'un total de 330.000 euros per a la realització d'una sala d'exposicions a Santa Coloma per acollir els frescos i, també s'ha incrementat la dotació per a la representació de la Biennal de Venecià (fet que donarà més projecció internacional dels artistes andorrans).

I sense oblidar que la nova seu del Ministeri de Cultura avança com esperat i es el reflex de les nostres polítiques de conservació i valorització del nostre patrimoni.

El pressupost continua apostant per la consolidació i la preservació del nostre sector primari. I alhora aposta també per la continuïtat en les subvencions del Pla Engega per l'adquisició de vehicles elèctrics i augmenta de la subvenció del Pla Renova per la rehabilitació de façanes i eficiència energètica.

Amb l'objectiu de continuar potenciant el turisme del nostre país s'ha mantingut el pressupost d'Andorra Turisme. Inversió que comença a donar els seus fruits reflectits en l'informe econòmic de la Cambra de Comerç.

També ha apostat per esdeveniments esportius d'alt nivell que han contribuït a posicionar Andorra com un destí de referència de primer ordre esportiu.

Pel que fa el nivell d'inversions animem al Govern a continuar apostant per infraestructures que donin resposta clara i real a les necessitats existents, tot i posant en valor el nostre patrimoni, signe d'identitat del nostre país.

És per tot l'exposat, Sr. síndic, anteriorment, que el nostre Grup Parlamentari Demòcrata, no donarà suport a les esmenes a la totalitat a aquest pressupost presentades pels grups de l'oposició.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé abans de passar a la intervenció del Govern, suspenem la sessió durant un quart d'hora.

Se suspèn la sessió.

(Són les 17.30h)

Es reprèn la sessió

(Són les 17.55h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El calendari i la programació de les sessions al Ple del Consell han volgut que tant sols fa 48 hores haguem tingut un debat que de ben segur tindrà molts solapaments amb el d'avui.

Tant és així que crec necessari començar la meua intervenció responent algunes de les interpel·lacions que va llençar el president del Grup Parlamentari Liberal en la defensa de la seva esmena al Marc pressupostari. En el transcurs de la mateixa va titllar de poc creïble el Marc pressupostari perquè no incloïa uns suposats deutes de l'Estat per valor de 236 milions d'euros. Ens va recordar que això podia ser motiu de responsabilitat administrativa, ens va demanar que obríssim expedients als membres dels consells d'administració, va reclamar amb insistència que rectificuéssim tots aquest errors, per acabar demanant al cap de Govern que cessés al ministre de Finances.

Més enllà dels focs d'artifici, és important valorar la intervenció del Sr. Pintat i ho és en la mesura que si es vol desacreditar un projecte de llei per falta de rigor el mínim que s'ha de tenir, el mínim que s'ha d'autoexigir és el mateix rigor. Dimarts cada cop li vaig respondre, ho vaig fer amb prudència, una prudència sustentada en el respecte al treball de tots i cada un dels 28 consellers generals, des del convenciment que podem tenir disparitat d'opinions, plantejaments diferents, visions contraposades, però que cada un de nosaltres les defensarà amb dades contrastades i amb ànim constructiu. Davant la insistència li vaig dir dos cops que no compartia el que deia, de fet en no entendre massa el que ens explicava i no disposar en aquell moment de tots els pressupostos de totes les societats públiques i de les entitats parapúbliques, li vaig dir que tot i que creia que s'equivocava en quant a l'endeutament, en qualsevol cas l'article 12.5 de la Llei de sostenibilitat pressupostària no preveia que l'endeutament d'aquestes societats computessin a l'hora de definir el topall en l'endeutament previst en la llei. Vostè va insistir i fins i tot es va permetre des del domini aparent dels números retreure'm que no recordés de memòria tots els pressupostos.

Doncs miri ara ja entenc perquè no l'entenia dimarts. No l'entenia perquè la interpretació que vostè ens feia dimarts és impossible de fer. No és creïble que algú, com és el seu cas, amb formació econòmica confongui l'endeutament d'una societat amb els deutors. No és creïble que s'assimilin les fiances i dipòsits rebuts a curt termini a l'endeutament, tampoc és creïble que qui està preocupat per un suposat endeutament no vagi a

mirar la contrapartida a l'actiu del balanç. Però no únicament no és creïble sinó que no hauria de ser possible perquè la lectura de la Llei de les finances públiques en el seu article 50.2 deixa clar que els creditors del passiu del balanç no formen part de l'endeutament i relaciona explícitament que és el que forma part de l'endeutament, i diu textualment:

- “a) Emprèstit, mitjançant l'emissió de deute públic.
- b) Contractació de préstecs, línies de crèdit i operacions financeres amb bancs i caixes d'estalvi, amb radicació tant a Andorra com a l'estranger.
- c) Operacions de tresoreria.
- d) Conversió o substitució, total o parcial, d'operacions preexistents.”

Miri, Sr. Pintat, jo no li demanaré als membres del seu grup parlamentari que el cessin com a president del grup, ni tampoc li demanaré que dimiteixi per haver basat un debat en aquesta Cambra en fer creure als ciutadans que l'Estat andorrà té un endeutament de 236 milions d'euros que no té. Però sí que li demano que no caigui en el parany de creure que tot s'hi val per aconseguir governar.

El pressupost i el Marc pressupostari poden o no agradar, poden o no ser compartits. Però en tot cas estan fets en base a les xifres reals dels comptes de l'Estat, obeeixen a una voluntat política que fins ara hem anat complint com demostren les liquidacions pressupostàries, i respecten el previst en la Llei de la sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal.

He volgut, Sres. i Srs. consellers començar per aquí perquè no podíem fer el debat del pressupost de l'any 2017 sota la premissa que Andorra deu 236 milions més d'euros del que deu. Perquè si fos així efectivament no podríem debatre aquest pressupost, n'hauríem de debatre un altre.

Sres. i Srs. consellers, ja entrant de ple en la defensa del projecte de pressupost per l'any 2017 en contraposició amb les dues esmenes a la totalitat, i amb l'esperança que l'esmena liberal estarà basada en dades certes, em permetran que comenci per posar en valor i reiteri les línies pressupostàries que han presidit tots els pressupostos que he tingut l'honor de presentar des del pressupost del 2012. Una línia pressupostària que precisament, ara que disposem d'aquesta eina, el Marc pressupostari, queda reflectida perfectament.

El primer objectiu era anar a acostar-nos a mig termini a l'equilibri pressupostari sense malmetre serveis i mantenint un nivell raonable d'inversió. I per fer-ho no limitar-se a fer pressupostos ajustats ni reforçar la gestió pressupostària contínua, sinó reforçar la gestió pressupostària contínua per evitar

el que fins llavors era un clàssic -és a dir, liquidar dèficits molt per damunt dels pressupostats- sinó en la mesura del possible que aquests es situessin per sota dels inicialment previstos. Aquesta declaració d'intencions manifestada en el projecte de pressupost del 2012 s'ha anat complint progressivament, situant els dèficits d'aquests darrers anys sistemàticament molt per sota dels que s'havien liquidat des de principis dels anys 2000. Un objectiu assolit i que ha situat els dèficits de caixa al voltant de les despeses financeres que genera el deute acumulat.

Un objectiu reprès per la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i estabilitat pressupostària i fiscal i implícitament ens està dient que els dèficits en cap cas han de superar l'1% del PIB.

El segon objectiu era consolidar els ingressos al voltant dels 400 milions d'euros, i diversificar el seu origen amb la posada en funcionament d'un nou marc fiscal que inclogués els impostos directes, i la transformació de bona part de la imposició indirecta en una sola figura que només gravés el valor afegit de les activitats econòmiques. Aquesta estratègia es duia a terme amb dos clars objectius: que l'Estat disposi d'una estructura d'ingressos suficient per a garantir el nivell de serveis i benestar que vol una societat avançada com l'andorrana; i que Andorra tingués una fiscalitat homologable a la dels països del nostre entorn que ens permetés impulsar un model econòmic obert que facilités l'arribada d'inversors, i potenciés que els professionals i les empreses andorranes poguessin internacionalitzar la seva activitat.

El tercer objectiu era elaborar pressupostos entesos com una eina al servei de les necessitats socials de cada moment. No podem oblidar que els anys 2012 i 2013 van ser els més durs d'un cicle de decreixement iniciat l'any 2007. Per tant, els pressupostos havien de preveure recursos per donar resposta a les persones i famílies que havien quedat més afectats per la crisi i, alhora, havia d'afavorir polítiques que incidissin en el mercat laboral. Així es va fer i així s'ha anat mantenint però cada vegada de manera coordinada amb l'evolució de la pròpia economia i del mercat laboral.

Un quart objectiu era que els pressupostos fossin un dinamitzador econòmic amb dues grans línies d'actuació: reforçar tota la indústria vinculada al turisme com a principal factor de l'economia andorrana: oci, comerç, neu, hoteleria i restauració, esdeveniments, etc.; i impulsar noves activitats que, a l'empara de l'obertura econòmica, permetessin a llarg termini la diversificació de l'economia andorrana.

I encara un cinquè objectiu, recuperar progressivament el nivell d'inversió pública com a motor de l'economia productiva, però reorientant a poc a poc la destinació dels recursos perquè cada cop les inversions incloguin més projectes que ajudin a la diversificació econòmica i a la millora dels serveis. Inversions que com després veurem el Grup Liberal vol reduir substancialment.

Ara per ara els objectius són ben coneguts i estan plenament vigents, les prioritats pressupostàries han quedat plenament consolidades i els reptes de futur també estan definits. El projecte de pressupost de l'any 2017 és doncs una nova versió evolucionada dels pressupostos dels darrers anys que dona continuïtat a aquests objectius, i com no podia ser d'altra manera ho fa dins els límits del Marc pressupostari.

Del debat de dimarts passat en podríem esperar, més que un joc de sumes i restes, que en contraposició a les línies pressupostàries que defensem des de la majoria se'ns proposés un altre model en el que finalment tinguí cada grup i en aquest model s'hi possessin números. Per exemple si es vol un pressupost amb una despesa en capítol 1 a la baixa, si es creu que cal més inversió i com s'hauria de finançar, si per contra un pressupost al servei del deute hauria d'implicar que no es fessin inversions, si cal un pressupost expansiu i per tant calen més ingressos via impositiva, i si és així quins impostos cal augmentar. Tampoc avui en la defensa de les esmenes a la totalitat, especialment en la que ha fet el Sr. Pintat d'això se n'ha parlat.

Cal dir, perquè també és així, que en la seva exposició el Sr. López sí que ha intentat definir un model, contraposat al seu, al que defineix el nostre pressupost. Tampoc en tot cas hi ha posat números ni ha explicat la sostenibilitat del que ens proposa.

Si es fa una anàlisi reduccionista del pressupost amb esmenes parcials pròpies de la microgestió i que s'allunen molt del que hauria de ser un debat sobre política pressupostària, el que acaba passant és que entrem en un debat que no ens ajuda a definir com ha de ser el model econòmic del futur.

A falta de model alternatiu el Govern ha presentat un pressupost per l'any 2017 que com els hi deia fa un moment manté les mateixes prioritats i evoluciona en base al que ja s'ha assolit i a l'actual context econòmic.

Un context que és important, no els cansaré en moltes dades com tenia por el Sr. López, però en tot cas sí que en donaré algunes. Perquè definir les prioritats pressupostàries l'any 2012 en plena crisi era una cosa i fer-ho avui és una altra. Ja no n'hi ha prou en haver trencat definitivament la dinàmica de

dèficits creixents de la primera dècada dels anys 2000. Hem d'anticipar les necessitats pressupostàries del decenni vinent, veure si són compatibles amb els límits fixats a la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i estabilitat pressupostària i fiscal, i analitzar quines són les possibilitats reals d'ajust que té l'actual pressupost i quines conseqüències se'n derivarien si s'apliquessin.

A la base del que s'ha assolit després de 6 anys i amb uns indicadors posen de relleu que el camí del creixement s'està consolidant, és un bon moment per abordar els canvis estructurals pendents.

L'evolució del PIB és el millor reflex del que els hi dic. Després d'acumular decreixements 5 anys consecutius, l'any 2013 es torna a valors positius que s'han mantingut i que també ho faran el 2016 esperem situant-se per sobre de l'1,5%.

El mercat laboral també replica la tendència i el nombre de persones inscrites al Servei d'Ocupació és la més baixa dels darrers 6 anys i se situa per sota dels que hi havia a l'inici de la crisi.

Alhora, la Caixa Andorrana de la Seguretat Social també ha vist com ha anat creixent el nombre d'assalariats inscrits. El dia d'avui, la xifra registrada d'assalariats és la més important dels darrers quatre anys.

Tot plegat xifres coherents amb el creixement que s'ha anat produint en un dels pilars de l'economia andorrana com és el turisme. Cal destacar que els darrers anys s'ha anat consolidant la millora del nombre de visitants que pernocten al país que millora per quart any consecutiu i ja es situa per sobre dels 2,8 milions de turistes. Un fet molt rellevant per una economia tant dependent del turisme com la nostra, i que incideix en l'ocupació hotelera i en la despesa dels visitants. Fet que alhora ha contribuït a què ja s'hagin tornat a situar els visitants per sobre dels 8 milions.

Igual que també són positives les xifres d'importacions, també aquestes estan augmentant globalment. Així els ingressos a la declaració a la Duana de les importacions d'aquest any han augmentat un 5,3%. Un increment que també es confirma quan exclouem les importacions de tabac, carburants i begudes alcohòliques, i que per la resta de productes es situa en un increment del 6,9%.

O, per acabar, l'evolució del balanç net de creació de nous negocis que també encadena 4 anys de creació neta positiva i l'any 2016 haurà estat de 452 nous establiments, un 9,2% més que l'any passat, la millor xifra des de l'any 2000.

Per tant, com dèiem, sense la pressió d'uns indicadors a la baixa tenim l'obligació de seguir avançant en les reformes estructurals.

Aquest debat requereix dosis de realisme i no es pot fer amb simplificacions reduccionistes dels problemes i reptes d'Andorra. No s'hi val al mateix temps i de forma genèrica denunciar el dèficit, demanar menys pressió fiscal, exigir més inversions, reclamar més prestacions socials i sanitàries, i no reconèixer el cost dels compromisos adquirits per l'Estat per exemple en matèria de pensions. Això pot ser efectista políticament però no aporta cap solució.

Quan analitzem el pressupost a partir de les despeses corrents (capítols 1, 2, 3 i 4), ens trobem que la realitat és que hi ha poc marge de maniobra. Ho he explicat en moltes ocasions, quan comences l'elaboració del pressupost, un cop inclosos els compromisos ja formalitzats i els que es deriven de les obligacions que emanen de la legislació vigent, pràcticament s'ha cobert el 90% del pressupost. I en alguns casos la tendència serà indefugiblement creixent.

Si ho concretem en alguns d'aquests capítols veiem que el capítol 1 per l'exercici 2017 es manté en les xifres de l'any passat amb un lleuger descens del 0,18%. Els darrers anys aquest capítol s'havia mantingut molt estable fins al projecte de pressupost de l'any 2016 que introduïa un increment important. L'estabilitat dels anys precedents estava sustentada en tres elements: una important restricció de les noves incorporacions, diversos anys d'IPC negatiu o zero que van afavorir la congelació salarial, i les mesures de contenció impulsades l'any 2012 en plena crisi que van limitar temporalment l'efecte de factors sistemàticament inflacionistes com per exemple els triennis. L'increment del 2016 que es manté en el projecte del 2017 i que s'haurà de consolidar els pròxims anys, obeeix a l'anticipació d'un problema major i eludit durant anys, com eren els complements de jubilació dels funcionaris. No m'hi estendré, ja ho hem fet moltes vegades. Com saben, per minimitzar aquest efecte s'han pres una sèrie de mesures com és aturar el model de complement de jubilació a càrrec de l'Administració per no generar nous compromisos, començar a aprovisionar els compromisos generats fins ara i que s'hauran de fer efectius els pròxims anys, que no han desaparegut, i crear un fons de jubilació d'aportació mixta per tots els treballadors de l'Administració general. L'efecte és un increment immediat d'aproximadament 6 milions d'euros anuals, però un estalvi molt important amb la perspectiva de 15 anys.

En veu baixa quan es reclama l'equilibri pressupostari molts assenyalen el capítol 1, però

quan es tracta de fer-ho en veu alta els mateixos que l'assenyalen miren cap a un altre costat. Durant anys es va pressupostar pensant a curt termini i sense valorar el cost de les decisions a llarg termini. D'aquí ve la reforma de l'any 2000 de la funció pública. L'increment des de l'any 2016 d'aquest capítol reflecteix la voluntat del Govern de fer tot el contrari. Ho vam fer primer amb la Llei dels complements de jubilació i ho farem amb la nova Llei de la Funció Pública. L'Administració ha de ser sostenible però també ha de ser efectiva i eficaç i cal dotar-la de noves capacitats, més mobilitat i més flexibilitat.

Pel que fa al capítol 2 potser és on queda més evidenciat la representació del poc marge de maniobra del pressupost. Els darrers anys s'ha fet un esforç de reducció i contenció d'aquest capítol que queda recollit en les liquidacions. Aquestes s'han situat al voltant dels 45 milions d'euros i sistemàticament en uns nivells d'execució pressupostària del 90%. De fet quan s'elabora el pressupost, pràcticament la totalitat del capítol 2 està compost del que es coneix com a despesa segura subjecta a contractes i compromisos vigents. Si es vol continuar fent tot el que es fa i, alhora s'incrementen els serveis i les infraestructures públiques aquest capítol no baixarà, com a molt es mantindrà, i probablement creixerà. No dir-ho seria posar-se una bena als ulls. Una nova instal·lació pública permet donar nous serveis, però porta associades despeses corrents ineludibles: manteniment, energia, neteja, consumibles, etc. I tot nou servei també porta associades noves despeses corrents.

En tot cas, pensar que el pressupost de l'Estat s'arreglarà pel capítol 2 és un error, perquè les despeses corrents representen únicament en el global al voltant de l'11% de la liquidació pressupostària. En el projecte pressupost de l'any 2017 aquesta partida ha quedat fixada en 49 milions 744 mil euros, un 2,17% menys que l'any 2016. Un descens, cal dir-ho, afavorit per la reclassificació a transferències corrents de les subvencions al transport públic seguint les indicacions del Tribunal de Comptes.

Les despeses financeres són un altre element de risc latent de la desestabilització pressupostària que podem tenir en els anys propers. L'evolució molt favorable del capítol 3 del pressupost dels darrers exercicis recull dos efectes. El primer, gestionat des del Govern amb una diversificació apropiada dels fons de finançament, potenciant les emissions de deute públic i planificant els venciments. La segona, totalment exògena, aprofitant una conjuntura molt favorable en termes d'endeutament de tipus d'interès extraordinàriament baixos. La conjugació dels dos factors ens ha permès tornar a pressupostar a la baixa

-per cinquè any consecutiu el capítol 3 que es redueix en un 13,21% fins a situar-se en els 15 milions 811 mil euros.

Però la realitat és que aquesta situació de tipus tan baixos no durarà eternament i, per tant, hem de preveure que tard o d'hora caldrà incrementar la dotació d'aquest capítol. No és un efecte menor. Si busquem dades de les liquidacions d'exercicis passats, veurem que l'any 2008 es van liquidar per aquest concepte 23 milions 337 mil euros i l'any 2012, 29 milions 320 mil euros.

No preveiem que a mig termini es torni al nivell de tipus d'aquells anys, però sí que cal aprofitar els tipus del moment per allargar al màxim els terminis del finançament i en aquest sentit el Govern ja està valorant pels propers mesos fer alguna emissió a 5 anys, que en tot cas seria la primera.

Transferències corrents.

Aquest és sense dubte el capítol més important pel que fa a les despeses del pressupost i el seu volum em permetran que l'abordi des de tres vessants:

La primera, possiblement una de les que té més interès en el debat d'avui, les transferències als comuns.

El Govern sap que queda pendent el compromís de repensar juntament amb els comuns el marc competencial i el de les transferències que li donen suport. I també sabem què diu la llei de l'any 1993. I entenem i compartim amb tots els grups parlamentaris que se'ns reclami que es compleixi la llei. Per això els hi proposem en l'àmbit legislatiu un article dins de la llei del pressupost que ens permeti fixar la transferència als comuns de l'any 2017 en una quantitat de 54 milions 600 mil euros. Un import, cal recordar-ho, que situa les transferències en màxims històrics.

Però entenem que el debat no és si la quantitat és més o menys gran. El debat ha de ser sobre quines competències s'han d'assumir des de cada institució, i sobre des d'on es podran prestar millor, -pensant en el ciutadà-, i de quina forma es podran desenvolupar més eficientment en termes de cost. El debat també és com adaptar les transferències als comuns a l'actual model fiscal per tal que no es dilueix l'esforç que fan els ciutadans pagant els impostos. Vostès saben que la fórmula prevista a la Llei qualificada de transferències de l'any 93, portaria a un repartiment dels recursos de l'Estat que no s'ajusta a les competències que assumeix cada institució ni a les necessitats reals de cada una d'elles.

Cal un debat amb una mentalitat oberta, sense interpretar els intents de canvi com una agressió. I així ho estant fent comuns i Govern. No es podrà

definir un model durador des d'una visió obsoleta del parroquialisme. Ens ho recordava abans fent al·lusió a la meua presentació el Sr. Pintat. Avui no té sentit. És veritat, siguem tots sincers, no és una reforma fàcil. No és una reforma còmoda de fer, requereix un ampli consens institucional, i per això els hi demanem que tal i com ens encomana la disposició final segona de la modificació de la Llei de transferències aprovada per àmplia majoria l'any passat ens donem tots plegats fins el 31 de desembre de l'any 2017 per fer aquesta reforma.

Des de l'aprovació del model de transferències, ara fa més de vint anys, Andorra ha crescut en població i serveis. Tot i tenir un marc competencial establert, el Govern i els comuns han anat assumint nous serveis que han desdibuixat la repartició competencial i han posat de relleu diferències substancials entre els mateixos comuns. Comuns i Govern coincideixen en el fet de què la complexitat de la gestió pública, l'evolució dels serveis públics i les demandes dels ciutadans així com l'evolució del deute públic requereixen configurar un nou model adaptat als nous temps. Si algú encara creu que l'actual model és vigent i sostenible, -ho deia abans també el Sr. Pintat-, ho haurà de dir i haurà d'explicar com el vol finançar, què s'ha de deixar de fer i quines competències han de passar els comuns. Aquesta reflexió no amaga cap voluntat de desdibuixar els comuns, al contrari, es tracta de què els comuns es puguin exercir les seves competències, de potenciar el seu paper d'administració de proximitat i que puguin administrar el seu territori i que tot ho puguin fer amb una visió de país.

Des dels grups de l'oposició ens poden dir que anem tard però això no justifica que tinguem... que tenim com tenim les eines legals per fer-ho, i tenim com tenim l'acord dels comuns per fer-ho ens puguem permetre transferir 8 o 9 milions més als comuns, generar 8 o 9 milions més de dèficit, o deixar de fer inversions per aquest import. Sincerament seria un "sense sentit"!

No vull prejutjar, per més que les esmenes parcials ho deixen entreveure, quina seria, de les dues opcions, per la que es decantaria cada un dels grups de l'oposició, però sincerament crec que cap de les dues opcions és bona. A banda de tenir el mandat legal aprovat a la Cambra per dur a terme la reforma durant l'any 2017 i estar ja preparant intensament amb els comuns propostes per, ben aviat, poder presentar-les i discutir-les amb els grups parlamentaris, hi ha moltes raons que avalen la quantitat dels 54,6 milions d'euros. És la quantitat, com deia abans, més gran transferida mai per tant ja integra una part de l'increment dels ingressos de l'Estat malgrat, també cal dir-ho, si féssim el càlcul

en base als impostos que hi havia l'any 1993 aquesta transferència seria menor.

Els comuns han valorat que en l'actual context podien assumir aquesta transferència i aquest esforç, i consegüentment ja l'han incorporat en els seus marcs pressupostaris, formen part dels seus objectius i està recollida en els seus pressupostos per l'any 2017, uns pressupostos, que també val a dir-ho, no generen dèficit.

Els hi torno a demanar donem-nos tots plegats aquest any 2017 per enllestir aquesta qüestió i tancar aquesta reforma.

Els hi deia que les transferències corrents eren la part més important, el bloc més important del pressupost i les desglossava en tres blocs: de les transferències corrents acabem de parlar, de les transferències als comuns acabem de parlar; el segon seria tot el bloc sanitari.

Analitzant les transferències corrents destinades a la CASS des de l'any 2010, moment en què vam esgotar les reserves de la branca general, veurem que només han fet que créixer... no és que fins aquell moment no creixessin les despeses a la CASS, senzillament és que tiràvem de reserves. Una realitat anunciada anys abans quan la branca general va començar a ser deficitària i va començar a consumir les seves reserves. Una situació que ha esdevingut crònica. Les mesures aprovades l'any 2012 -que ja se'n van prendre- van canviar puntualment la tendència, però ràpidament la lògica del model sanitari andorrà ha tornat a fer créixer el dèficit. La transferència prevista per l'any 2017 és de 47,5 milions d'euros, un 13,91% més que l'any anterior. Hi ha dues grans raons que expliquen aquesta situació. La primera, amb poc marge d'incidència, és pròpia de les societats modernes i avançades com l'andorrana, on volem que tothom tingui accés a la sanitat pública i que l'Estat la garanteixi, on es pot gaudir dels avenços de la medecina i on l'esperança de vida ha crescut notablement els darrers decennis. Tot plegat fa que la despesa sanitària creixi i així ho continuarà fent perquè cada cop hi ha més gent gran, la despesa per càpita a partir d'una edat lògicament creix de forma exponencial, i cada cop hi ha tractaments més eficaços i més costosos. La segona causa és en la que sí que podem incidir i té a veure amb un model sanitari i una definició de les prestacions clarament inflacionistes.

Aquesta realitat també la trobem en l'altra gran transferència corrent en l'àmbit sanitari. La destinada al SAAS. En la gestió sanitària pública l'ajust pressupostari a les mesures de gestió té un límit, aquests anys s'ha racionalitzat la despesa del SAAS i això ha permès passar d'una previsió de

transferència l'any 2011 de 19,5 milions d'euros a 11,5 milions d'euros l'any 2016 però això té un límit i els hi deia abans i, per tant, la transferència prevista per l'any 2017 creix un 12,71% situant-se en els 12.900.000 euros, molt lluny d'aquells 19.500.000 de l'any 2011.

Aquestes xifres demostren que negar la necessitat d'un debat sobre el model sanitari públic i la redefinició d'aquest equival a acceptar el creixement crònic del dèficit sanitari i avala, a la llarga, la fallida del propi model.

Pensar que la tendència es pot corregir únicament amb mesures de gestió no correspon a la realitat i la mostra més evident que això és així és que el cost per càpita de la sanitat andorrana no és superior a la dels països del nostre entorn. Això ens porta a determinar que calen mesures estructurals. Per això, el Govern insisteix, com també ha fet abans el Sr. Aleix, en la necessitat d'un gran pacte d'Estat en la definició del model sanitari i el seu finançament. Siguin quines siguin les mesures necessitaran anys d'implementació i afectaran el conjunt de la població i, per tant, seria bo que fossin fruit d'un ampli consens. En qualsevol cas si no és així el Govern les abordarà i n'assumirà amb la majoria que li dóna suport l'hipotètic desgast que a curt termini això pugui suposar.

El tercer bloc de les transferències corrents, al que em vull referir seria la resta de transferències. En aquest cas segueixen una mica les pautes que he parlat en el capítol 2, pot recorregut a la baixa sense malmetre els serveis o renunciar a algun explícitament. Els darrers anys la majoria de les transferències s'han mantingut molt estables, seria el cas, per exemple, de les transferències a la Universitat d'Andorra, a les escoles confessionals, o a les ajudes a les federacions esportives -tot i que aquest any ja tenen un increment- i altres. Altres sí que han augmentat significativament en contra del que obstinadament ens vol vendre sempre el Sr. López, bàsicament han estat totes les dotacions a les ajudes socials com a conseqüència, entre altres, de la Llei de serveis socials i socio-sanitaris, les dotacions a beques especialment en ensenyament superior, o les dotacions a l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell en aplicació a la revisió del Conveni amb aquesta institució per corregir el dèficit que generava donar resposta a les noves i creixents necessitats dels seus usuaris. Ni unes ni les altres crec que puguin ser contestades i si ho són, caldria que es faci amb precisió i es digui també on es vol retallar.

Tot i així, si comparem amb el pressupost del capítol 4 de fa uns anys amb el que hem consolidat els darrers exercicis sí que hi trobarem algunes diferències. Per exemple s'han dotat programes

destinats a acompanyar la reactivació econòmica i sectors especialment tocats per la crisi, seria el cas del programa Engega, el programa Renova, la redefinició de l'ADI, la creació de la iniciativa Actua o les ajudes al sector agrari. Programes que obtenen continuïtat en el projecte de pressupost de l'any 2017. I el mateix podem dir amb l'esforç significatiu que es va acordar fer l'any 2012 amb Andorra Turisme dotant-lo d'una transferència corrent que li permetés abordar amb garanties la creixent competència d'un entorn que cada vegada gasta més en promoció i cada vegada és més agressiu a l'hora d'anar a buscar els seus clients. El pressupost del 2017 també manté aquesta dotació i amb això es confirma la voluntat de seguir amb la política turística que s'ha vingut impulsant els darrers anys i que creiem que els números demostren donar els seus fruits.

Tampoc en aquest àmbit es pot parlar d'equilibri pressupostari sense pronunciar-se sobre si escau o no invertir en promoció. El debat pressupostari de fons no és si la promoció s'ha de fer en un país o en un altre, si les xarxes socials estan més o menys ben gestionades, si un o un altre esdeveniment és el més apropiat; el debat de fons és si l'Estat ha d'invertir en promoció i quan. El Govern creu que sí que cal fer-ho i en aquest sentit ho ha de fer, com a mínim, amb les quantitats que s'ha vingut fent en els darrers anys.

Si anem al capítol de les inversions i ens referim a les inversions, -ens referim als capítols 6 i 7-, les conclusions no seran molt diferents. En diverses ocasions hem reivindicat el paper de dinamitzador econòmic de la inversió pública, i la necessitat de disposar d'unes infraestructures modernes per ser un país competitiu i amb capacitat de donar resposta a les necessitats dels ciutadans. Des d'aquest convenciment i davant la precarietat de les finances públiques i la creixent crisi d'aquell moment, l'any 2011 ja vam anunciar que hauríem de baixar les inversions per, poc a poc, anar-les recuperant, així s'ha vingut fent durant els darrers anys.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

Amb l'actual estructura pressupostària, en termes d'inversió estem abocats a dues situacions no desitjades: tirar endavant totes les inversions a costa de generar dèficits públics enormes com els que es feien a la primera dècada dels anys 2000, o alentir les inversions públiques per no disparar els dèficits i

assumir l'impacte que això té en els serveis i la competitivitat i en el propi sector de la construcció, seria una mica el que ens proposen les esmenes del Partit Liberal. Tant la primera com la segona opció ens semblen poc encertades i per això creiem que la solució està en el terme mig en el que estem fent aquests els darrers anys.

Si parlem d'ingressos i volem analitzar amb una visió a mig termini els ingressos de l'Estat, cal dir que el pressupost del 2017 reflecteix clarament la progressiva consolidació del Marc fiscal que vam començar a implementar a partir del 2011.

Els ingressos s'han anat incrementant i s'han anat diversificant. De fet, el pressupost preveu un increment del 5,09 fins enfilarse als 415 milions d'euros.

Aquest Marc fiscal ja ha satisfet un dels objectius que tenia associat i ha permès situar els ingressos de l'Administració general per damunt dels 400 milions d'euros. El Govern té el convenciment que ara cal dotar d'estabilitat els diferents impostos i que aquesta estabilitat només s'assolirà amb el temps.

En qualsevol cas, i sense estendre'm Sr. síndic en aquesta qüestió, no hi ha previst en el pressupost modificacions substancials ni significatives ni a l'impost de societats, ni a l'impost de l'IRPF, ni a l'IGI més enllà d'algunes qüestions puntuals com la que ja s'ha referit al llarg del debat que és la desaparició del tipus del 2,5%.

En definitiva el Govern dona per acabada a mig termini ja la configuració del model fiscal. Creiem que ara cal donar-li temps i únicament fer els ajustos que permetin sense variar a la pressió fiscal maximitzar els ingressos, uns ingressos que ens han de permetre mantenir, dins dels límits previstos a la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i l'estabilitat pressupostària i fiscal.

El debat del pressupost és un bon moment per preguntar-se si l'actual model econòmic permet assegurar que en el futur aquest marc fiscal tindrà la capacitat de mantenir la línia ascendent d'ingressos. La resposta no és fàcil, però del que sí que podem estar segurs -i estem segurs en aquest Govern-, és que per garantir uns serveis públics de qualitat i un Estat del benestar com el que tenim cal abandonar les temptacions proteccionistes i tancar l'economia.

I amb això acabo aquest discurs fent una breu referència a la dimensió econòmica d'Andorra i el limitat número d'obligats tributaris als que tenim a l'abast i, per tant, a les evidents limitacions del nostre model si no donem la possibilitat a aquest número limitat d'obligats tributaris de créixer, d'expandir-se, d'internacionalitzar-se i si no donem l'oportunitat a través de l'obertura econòmica, de

què ens creixin també els obligats tributaris a través de nous inversors.

No podem pensar, en plena era de la globalització, que amb una economia tancada podem quedar al marge del que està passant al nostre entorn.

Reflexions similars podem fer si analitzem l'evolució del comerç i els hàbits de compra, el pes creixent del comerç on-line o la cada vegada més evident concentració al voltant de les grans marques, per no parlar d'un producte clau en els ingressos de l'Estat com és el tabac, amb una creixent pressió sobre el consum i sobre el tràfic il·lícit. La diversificació és cada vegada més necessària i més evidentment urgent. Moviments reguladors i de mercat en l'àmbit mundial també ens acaben afectant per més que ens vulguem protegir, per això s'ha insistit, i es continuarà fent en la necessitat de tancar un pacte d'Estat que permeti abordar el debat de l'Acord d'associació amb la Unió Europea perquè en el fons no és altra cosa que el debat sobre quin model econòmic ens permetrà garantir la sostenibilitat del progrés i el benestar d'Andorra. Sumar-se al pacte d'Estat no és assumir cap posicionament de l'actual Govern, és participar activament en el procés que ha de permetre fonamentar l'Andorra del futur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim ara un segon torn d'intervencions. Pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Primer començaré pel que no hi és, pel Sr. López, que m'havia fet una pregunta: si havia tingut contactes amb el Govern referent al tema de les transferències? No, no hi ha hagut cap contacte.

Després agrair al Sr. Víctor Naudi el recolzament a la nostra esmena a la totalitat.

Quant referent al Sr. Aleix que ens ha dit que la sobirania també depèn dels dèficits i de les finances equilibrades, doncs miri, en el Marc pressupostari que vam presentar i el continuen presentant la sobirania l'estan malmetent.

I d'això, ara passaré a les intervencions del Sr. Cinca.

Primer començaré per la més senzilla, el tema de les transferències, i pel que fa al tema de les transferències quan vostè passi les seves directrius a l'Administració considera que la despesa segura són els acords, convenis, tractats amb altres entitats, entitats de dret públic, internacional, convenis de

col·laboració entre l'Administració pública, lleis i decrets. Que jo sàpiga la Llei qualificada de transferències és una llei, per tant com a llei, qualifiqui-la tal com està i no posi voluntats polítiques sesgades.

Per tant, el seu pressupost ja no s'aguanta i el que estan fent és camuflar dèficits per sotmetre aquí un article que potser prosperarà o no prosperarà. Si prospera... doncs miri, tindran el que voldran però, si no prospera el pressupost queda desequilibrat i tenen una altra irregularitat o il·legalitat, diguin-li com vulguin! Però no passi instrucció de la seva administració, del que tenen que complir i vostès feien al revés, per tant, ja anava bé.

Segon punt, quan vam parlar -i aquest ja és més complex, o perquè vostè el vol fer complex-, vam parlar del que està dient la famosa Regla d'Or en el seu article 12.5, que són: "Deutes dels organismes públics" i no d'endeutament. Aquest deute s'extreu dels seus balanços, en concret del "passiu" per ser concrets, i si anem a buscar el primer que em ve aquí a les mans, el de l'AREB... perdó, el de CTRASA... Miri: "Creditors a llarg termini, 30 milions" amb entitats bancàries que vostè diu; "Fons propis, 8 milions"; "50% dels Fons propis, 4"... Fins a trenta, ja falten uns quants!... No compleix, per tant, comenci a mirar on és la porta de sortida!

(Se sent riure)

És clar, Sr. cap de Govern si no està d'acord no està d'acord, ja fa estona que no està d'acord...!

INAF. Jo ja vaig dir en aquest aspecte, ja ho vaig dir, que aquesta Llei no s'hauria de poder aplicar perquè l'INAF per naturalesa és creditora i jo no estic ofegant res; perquè ens entenguem: crèdits a curt termini, 178 milions. Per tant, l'INAF està reconeixent que té compromisos per 178 milions. Els seus fons propis no arriben, en concret són 18 milions. Per tant, jo ja entenc que la naturalesa de l'INAF és la captació de passius i dipòsits però figuren així en el balanç.

I podria anar continuant amb la resta de les altres societats. Per tant, del que estem parlant és senzillament del compliment d'aquest rati.

Quan es refereix també a l'article 50 -i que veig que aquí ja ens posarem d'acord- de la Llei de les finances públiques, jo també en necessitaré un altre que està a la mateixa Llei de la sostenibilitat de les finances públiques que és la disposició derogatòria: "Queden derogades totes les disposicions legals i reglamentàries que s'oposin a la present Llei".

Bé amb tot això, crec que per tant ja hem acabat bastant el debat, ja hem fet bastant el tomb i el que li vaig dir l'altre dia ho continuo mantenint i, a més li

anuncio que el pressupost no està quadrat, no s'aguanta i en conseqüència no val la pena continuar més, i el Grup Parlamentari Liberal, totes les seves esmenes que ha pogut fer les retirarà!

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Mixt, pels consellers socialdemòcrates del Partit Socialdemòcrata, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc voldríem fer unes referències a la intervenció inicial que ha fet el Sr. Pintat en defensa de l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Liberal, una esmena a la qual donarem suport, tindrà el vot favorable dels tres consellers del Partit Socialdemòcrata. I sobre el que vostè ha fet també referència a la qüestió de la Llei de transferències als comuns que vostè ha fet ara el comentari amb motiu de la seva intervenció, doncs, que no havia estat contactat per part del Govern en relació a aquesta congelació de transferències a la qual m'hi referiré posteriorment a aquest suposat debat, del qual parlava el Sr. síndic, el que sembla que ni vostè ni nosaltres, ni vostès ni nosaltres, no han estat convidats, si més no, fins a hores d'ara.

En relació a la nostra intervenció inicial, voldria explicar algunes de les qüestions amb una mica més de detall amb motiu, doncs, d'aquesta segona intervenció. La primera d'elles a la que també he fet en part referència al Sr. ministre, és la qüestió dels funcionaris, la qüestió de restablir la figura del funcionari dins de l'Administració pública.

Ens ha semblat que vostè parlava o al·ludia una qüestió de cost. Això no ho fa possible, ho ha semblat que dins de la reestructuració del que vostès entenen la funció pública, doncs, que és més barat no tenir funcionaris que tenir funcionaris. En tot cas, si no és així, doncs, potser no hem acabat d'entendre ben bé les seves reflexions en aquest sentit.

En tot cas, a nosaltres ens preocupa arran de les modificacions introduïdes, i no voldria deixar-me a ningú, però poso només a títol d'exemple, doncs, que mestres, que el personal que treballa al Ministeri d'Exteriors, o el personal que treballa al Ministeri de Finances, doncs, no siguin funcionaris.

Nosaltres pensem que això desvaloritza la funció pública, pensem que a demés condiciona la seva actuació, la seva prestació doncs de l'Administració. En alguns àmbits, ens sembla que això fins i tot pot

condicionar, doncs, la independència i la vàlua de les seves aportacions, doncs, aquesta situació de provisionalitat que li dóna el seu estatus. És una qüestió de concepció de cadascú. A nosaltres ens sembla que fer que aquests col·lectius entre molts altres de la funció pública no siguin funcionaris, és donar-los-hi menys valor, menys reconeixement, i estem convençuts que això és un error, que el nostre país a la llarga acabarà pagant i acabarà pagant molt car.

En tot cas, és una qüestió que n'hem parlat a bastament, sobre la qual, doncs, estaria bé que vostè ens fes la reflexió si no és una qüestió purament de cost, que ens sembla que en part és una qüestió essencialment de cost.

Després, en relació als eventuals, només recordar que el que nosaltres proposem via esmenes és que el 50% dels actuals eventuals de l'Administració general, doncs, passin a ser fixes. També tornant abans a la desvalorització de la funció pública, ens sembla que l'excés d'eventuals en alguns ministeris, i novament aquí educació o exteriors, són ministeris amb un volum molt elevat d'eventuals, ens sembla que és una qüestió que desvaloritza la prestació per part de l'Administració.

En relació a la política social, he fet unes afirmacions, reconec, dures a la modificació que es proposa en el projecte de llei del barem patrimonial. Voldria donar alguns exemples d'aquesta modificació que es proposa via l'articulat. Insistim que ens sembla que és una fórmula absolutament inadequada per fer una modificació d'aquest tipus, una modificació que té tanta importància com amb l'anterior redactat, doncs, hi havia un criteri de punts que s'havien d'excedir, les persones que excedien els 100 punts no tenien dret a ajudes socials, i aquests 100 punts s'hi accedien, doncs, amb un valor dels béns immobles de 45 vegades el LECS, retinguem aquesta xifra, i en el cas dels actius financers de 10 vegades el LECS

Doncs, bé, amb la modificació que se'ns proposa via l'articulat i de la qual, insisteixo, el ministre dels afers socials no va tenir la cordialitat política d'explicar-ho amb motiu del debat de política social, doncs, aquest límit del 45 vegades el LECS en el cas de les propietats immobiliàries baixa a 10 vegades el LECS. Per tant, es redueix en 4,5 vegades aquest límit. I en el cas dels actius financers, de 10 vegades el LECS, es redueix a 1,5 vegades el LECS. Per tant, es redueix pràcticament en 7 vegades aquest límit.

Perquè ens entenguem i posem un exemple concret, una senyora gran que s'ha jubilat, que ha treballat tota la seva vida i que li queda una pensió de 600 i 700 euros, però que té un raconet de 20.000 euros,

doncs, al seu entendre no mereix aquest complement de pensió, perquè, ara no tinc la xifra, la tenia en la primera de les meves intervencions -superar 17.800 i escaig euros que és el resultat d'aquest 1,5 vegades el LECS, és motiu per a vostè d'excloure una persona de tota prestació o de tota ajuda social.

Miri, no sé on volen acabar portant aquesta política social. Vostè també defensava amb motiu del debat de polítiques socials, que entenia que un nét que cobra 2.000 euros, li ha de pagar part de la pensió al seu avi. En tot cas, aquest és el seu plantejament. Fan amb motiu de la llei del pressupost un redoblament d'aquesta política social que no és tal política social, sinó que tendeix pràcticament a ser caritat, en què estan exclouent a moltes persones dels seus drets socials, i insisteixo, que a demés fer-ho d'amagat en la llei del pressupost, és una cosa que diu bastant poc d'aquest Govern.

S'han fet diverses referències al Sr. Simó Duró en aquesta sala. Jo també en vull fer una, aprofitant, doncs, que amb l'entrevista referida parlava positivament, doncs, de les propostes que es fan des dels consellers socialdemòcrates en relació a les pensions socials, i també amb motiu del debat de la gent gran va fer una al·lusió en aquest mateix sentit. I en tot cas, el fet que compartim aquest nivell que cal garantir una pensió de 1.000 euros per qualsevol persona, ja sigui una persona per pensió de jubilació o una persona per qualsevol situació d'invalidesa.

En referència a la intervenció que feia el Sr. Aleix, ha dit una frase que ha dit que el projecte de demòcrates s'entra en no fer promeses que no es poden complir, i ha fet molta remarca en aquesta qüestió. Permeti que li digui, si una característica se li pot atribuir al projecte demòcrata em sembla que no és precisament aquesta, si no fos així no ens trobaríem en una situació com ens trobem amb moltes de les situacions. Vostè han promès moltes coses, no sé si com a promesa parlava d'actuacions concretes o d'inversions, però les grans promeses que vostè han fet a nivell polític, doncs, no les han complert. No han complert amb la reforma sanitària, no han complert amb la reforma de les transferències comunals, no han complert amb la reforma de la funció pública i, per tant, no entenc massa aquesta reflexió que el seu és un projecte que compleix amb la seva paraula. En tot cas, estaria bé que després en la seva intervenció ens ho aclarís.

I entrant ja en la intervenció del Sr. ministre, ens diu que nosaltres no hem posat números en les nostres propostes, i que el nostre model alternatiu està plantejat però no té explicació. En primer lloc, la nostra possibilitat des de fora del Govern no són les mateixes possibilitats que tenen vostè. Però jo diria

que en el debat de polítiques socials vam donar molts números en què vam demostrar que un model de polítiques socials alternatiu és perfectament viable. Una altra cosa és que vostès no només no el vulguin tirar endavant sinó que estiguin disposats a anar-lo fent cada vegada més petit i més estret i que nosaltres hem marcat clarament altres prioritats d'actuació pública i quines serien les nostres prioritats d'actuació i que pensem que les mesures socials que hem proposat tenen perfectament cabuda dins del conjunt de l'Administració amb un pressupost global entre Govern, CASS i comuns que arriba a 800 milions d'euros, ens sembla que garantir a aquestes persones aquestes prestacions mínimes és una qüestió avui en dia perfectament possible i que només requereix de voluntat política.

Després ens parlava de les competències i de les transferències i que si el debat era quina administració ha de fer les transferències o quins són els imports que s'han de transferir a aquestes entitats. I em referia amb motiu o en referència de la intervenció del Sr. Pintat. No sé de quin debat em parla. A nosaltres a ningú no ens ha cridat a hores d'ara a cap debat en qüestió de competències i de transferències.

I potser, ja que en parlem aquests dies tant, que recordem una mica l'històric. Ja sap, Sr. cap de Govern, que li he recordat varies vegades la carta que li vam enviar al març del 2014, una carta que posats a explicar-ho tot, oferíem la nostra col·laboració en tres aspectes. El primer, l'acord d'associació amb la Unió Europea, i aquí estem treballant amb vostès, perquè en aquest tema sí que ens n'han parlat. I hi havia un segon tema que també oferíem la nostra col·laboració que era la qüestió de l'IGI bancari, una qüestió que segurament el Sr. Cinca recordarà també perfectament. I la tercera la qüestió de les competències, igual que amb l'acord d'associacions ens hi hem trobat. Si amb el tema de les competències no ens hi hem trobat no ha sigut pas perquè nosaltres no hem volgut, simplement vostè fins a hores d'ara no ha tingut la voluntat de voler-ne parlar fins aquest moment en què ens trobem en aquest debat pressupostari.

Després, tant el Sr. Aleix com el Sr. Cinca parlaven d'aquest augment de deute que hi haurà si l'import de transferències no es congela. Al nostre entendre no hi ha tal augment de deute. Pensem que l'Estat són tots, i que per tant, els comuns també són Estat, no són uns diners que surten fora de l'Administració pública, ni uns diners que van o que tenen un mal destí. Per tant, pensem que no hi ha aquest augment del deute públic.

El Sr. Cinca ja ens advertia ahir, amb motiu de la roda de premsa del Consell de Ministres, i ara també

ho feia, que si aquesta mesura finalment tira endavant, ja anirà en detriment d'alguns projectes d'inversió i alguna altra amenaça velada en aquest sentit. I aquí novament sembla que només els projectes d'inversió del Govern són importants. Potser aniran en detriment de projectes d'inversió del Govern però no aniran en benefici de projectes d'inversió que puguin realitzar els comuns, perquè els comuns han fet un sanejament important de les seves finances públiques, també a base de contenir la despesa d'inversió en contingut i, fins i tot, en algun punt penso que massa la despesa d'inversió. Per tant, considerar que els diners que en el Govern estarien ben invertits i serien profitosos i que els diners que van als comuns seran malbaratats, em sembla que és molt agosarat i, en tot cas, nosaltres no ho compartim.

Donin suport a l'esmena que hem presentat perquè aquesta transferència vagi en part destinada a inversions mediambientals, inversions en xarxes, inversions socials, i que si no es gasten en aquestes partides, doncs, hi hagi el retorn al comú dels excedents.

I finalment, el debat de la sanitat, aquí també el ministre ens deia que negàvem el debat. Nosaltres no hem negat mai el debat, però el que vostès sí que estan negant o estan no exercint és la seva responsabilitat de governar. Ens deia el ministre que les mesures trigaran anys i anys en implantar-se i a fer-se efectives. Particularment si continuen governant vostès, segurament això serà així. En tot cas, després de 6 anys, aquestes mesures, doncs, encara estan per veure la llum.

I finalment, i no em volia deixar aquesta qüestió perquè em sembla que és una qüestió important, el Sr. ministre ha fet la referència a l'increment de les partides pressupostàries en polítiques socials. Penso que cal explicar bé aquesta qüestió en el sentit que, al nostre entendre, i estarem encantats de debatre-ho amb vostès, i no han volgut fer-ho en la primera intervenció, amb la modificació de la llei de l'any 2014, algunes prestacions que es pagaven des dels comptes de la CASS, alguns complements de pensió amb les jubilacions mínimes, per exemple o amb les convalidacions d'invalidesa, es pagaven dels dos comptes de la CASS. Amb la seva modificació aquests complements no contributius passen a estar dins dels comptes del Govern, i per tant, aquest és un increment no real si ho miren des del conjunt de l'Administració pública. En tot cas, les persones que perceben aquestes prestacions, no se'n beneficien. Que una part del que es pagava a la CASS es pagui ara des del Govern, no li permet a dir vostè que la partida del pressupost del Govern s'ha incrementat,

però globalment aquestes partides en realitat el que han fet és reduir-se.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Serà ara el torn pel Grup Mixt també, del Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el Sr. Cinca ens parlava fa una estona que el pressupost tendia cap a l'equilibri pressupostari. Bé, sí, jo diria que tendeix, però és clar, si no fos per les aportacions de les parapúbliques de l'STA i de FEDA, però també de la congelació de les transferències dels comuns, incomplint la llei. Ja n'hem parlat a les diferents intervencions, però bé, crec que aquesta és important. I si no fos per aquesta filigrana comptable, realment el dèficit pressupostari seria d'uns 65 milions en lloc d'uns 25.

Bé, en aquest sentit nosaltres hem presentat a SDP una esmena pel que fa a la congelació de les transferències als comuns per fer complir la llei vigent.

El Sr. Cinca ens parlava també dels objectius. Un dels objectius del pressupost és dotar de més recursos per a les persones més desafavorides.

Bé, en aquest sentit, en la meua primera intervenció ja posava de manifest que una de les disposicions d'aquest pressupost és revalorar els salaris de l'Administració, dels empleats de l'Administració amb l'IPC. Però, pot estar bé, però és clar, evidentment, aquelles persones més desafavorides això no ho veuen així, i en aquest pressupost les prestacions de la CASS es continuen quedant congelades. També en aquest sentit hem presentat una esmena per tal de revalorar-les en funció de l'IPC.

Parlava el Sr. ministre del gran nombre de negocis, 400, que han obert aquest any. Però és clar, ha obviat de parlar o de dir aquells que tanquen o aquests negocis si són realment economia productiva.

També pensava al principi de la intervenció que obviaria de parlar de manifestar una clara voluntat de consolidar el model fiscal. Perquè analitzant el pressupost això no es dedueix. I bé al final de la seva intervenció encara m'ha sorprès més perquè diu que el Govern dóna per acabada la configuració fiscal. Crec que això és una qüestió delicada. N'he parlat també en la meua intervenció, el desequilibri que hi

ha entre impostos directes i indirectes. I la consolidació de l'IGI, estem veient, doncs, que l'IGI ha baixat a mitjans d'aquest exercici passat. I també denota un alentiment de l'activitat.

També jo crec que aquí hi ha moltes exempcions, hi ha els tractaments especials, i bé, el Govern passa de puntetes amb aquesta qüestió. Jo crec que és una qüestió que s'hauria d'acabar de consolidar per donar seguretat jurídica una vegada més. Cosa que aquest Govern no fa en moltes altres qüestions.

Un tema també que afecta l'IGI és la rectificació. Bé, rectificar diuen que és de savis, però a vegades arriba tard.

Finalment veiem, doncs, que l'impost generalitzat del 4,5 al transport pel cable, Caldea, s'acaben modificant. Bé, això és bo, però al mateix temps també aquests canvis quan feia poc que s'havia instaurat l'IGI, ja vam advertir en el seu dia que això continuava creant inseguretat jurídica i una pèrdua de recaptació.

Constatem, continuem constatant que es manté una exempció per la compra-venda de productes d'art. Bé, en aquest sentit nosaltres hem presentat una esmena perquè això es pugui generalitzar al 4,5. Entenem que compra-venda d'obres d'art generalment s'acaba fent per certs sectors privats i aquí no entenem o podem deduir que hi pot haver alguna mena de favoritisme.

Ens ha parlat el Sr. ministre, doncs, que el capítol I es manté. Sí, ja pot fer petites manifestacions Sr. cap de Govern, suposo que sap per on vaig. El capítol I es manté. Bé, jo crec que això denota també una contradicció perquè continuem veient en aquest pressupost un nombre important de contractacions, més de 40 sense considerar els càrrecs de confiança, ni els càrrecs de la sanitat, ni els eventuals. I per contra baixen les despeses. Aquí ja ens ho explicaran vostès però costa de creure.

Augmenten els llocs en departaments o organismes que no són claus, i fins i tot redueixen o no contemplen aquells que són essencials. En aquest sentit, per la UIFAND, doncs, fins i tot disminueixen en un càrrec d'un tècnic, i a nivell d'inversió no es dota o pràcticament no es mou el que és la inversió per la UIFAND.

Jo crec que això, en els moments en què estem i de cara a l'estabilitat financera i tot el que ha succeït aquests dos anys, jo crec que és una temeritat, i una temeritat que fins i tot, doncs, de cara a aquest proper exercici caldrà afrontar, també, la quinta ronda d'avaluació del MONEYVAL, i jo crec que sense fer aquestes aportacions serà difícil d'avançar.

Pel que fa a la missió permanent a l'ONU, a la missió permanent o no, a les Nacions Unides més enllà que la presència d'un ambaixador proposeu que hi hagi tres tècnics més permanents. Jo crec que aquí evidentment hem de tenir una presència però potser això és contradictori amb el fet que a principis de la passada legislatura va eixugar, va tancar unes ambaixades al centre d'Europa o fins i tot cases de turisme. Jo crec que una vegada més mireu molt cap al sud, ahir o avui ho dèiem, mireu cap al sud i fins i tot molt cap a l'oest. Jo crec que aquesta presència l'hem de tenir però potser que no perdem el nord Sr. cap de Govern.

En aquest sentit també hem fet una esmena per reduir el personal de la missió permanent a l'ONU.

Bé, també ho he dit abans en la meua primera intervenció, doncs a nivell de la desviació de Sant Julià ni n'han parlat. Jo crec que si voleu parlar de consolidar el model turístic, la millora de la qualitat de vida d'aquest país, jo crec que s'hagués hagut de dotar una partida, i d'una vegada per totes acabar aquesta desviació de Sant Julià de Lòria. I entenc que com he dit abans, consolidar el model turístic amb projectes que finalment no deixen de ser fum i que són retòrics com a edifici multifuncional sense saber exactament ni on anirà, ni amb quin programa, ni per què ha de servir o el famós heliport que no acabem de veure, doncs és allò d'inflar la partida pressupostària finalment per quedar-se per sota i acabar amb allò que deia el Sr. ministre fa una estona de no engreixar el dèficit pressupostari.

Ho deixo aquí Sr. síndic.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Miquel Aleix teniu la paraula.

El Sr. Miquel Aleix:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Sí Sr. Pintat, miri, a mi no m'ha de convèncer.

Jo estic més que convençut que l'endeutament de l'Estat ens pot comportar un greu problema per la nostra sobirania. És per aquest motiu que l'anterior legislatura el nostre grup parlamentari va proposar el que anomenem la Regla d'Or. I amb quina voluntat la vam proposar? Amb la voluntat no de perjudicar el nostre govern que és el més perjudicat, amb haver de contenir-se dins de les mesures que marca la Regla d'Or sinó amb la voluntat de persones que teníem la responsabilitat política d'estar en aquesta sala i pensar en el futur de què no s'agregessin els

deutes públics en la mesura que s'estava fent. I per això vam crear aquella regla, i segur que si li demanéssim al Govern, la primera intenció del Govern no era rebre-la amb les mans obertes però va admetre-ho per responsabilitat d'Estat que era necessària. Doncs nosaltres amb això sí que hi continuem pensant i plantejant, -dimarts ho vam debatre plenament-, que la Regla d'Or és un marc que no s'ha de fixar en el dia perquè tampoc hem de fer que encotillem la nostra economia en un moment en què no es pugui bellugar. Ara que sigui una tendència que per al futur puguem arribar a través d'aquesta Regla d'Or a controlar els dèficits dels nostres pressupostos i arribar als equilibris pressupostaris necessaris, això permeti'm de pensar que vostès, que jo penso que qualsevol membre de l'oposició té el nivell d'estadística que puc tenir jo o molt més que jo, ha de pensar que això pel nostre futur i per la nostra economia és necessari.

Pel que fa referència al Sr. Pere López referent a les transferències i competències. Miri Sr. López, jo li faré ara una mica d'història.

Quan el Constituent l'any 93 estava elaborant la Constitució amb el nostre model d'Estat que pel que veig vostè no comparteix perquè cada vegada que fa una intervenció, moltes de les vegades ja vol canviar, trencant amb el tema de la nacionalitat, trencant amb el tema de la representació en la pròpia Cambra de representació d'aquest Consell. Bé, vostè en aquell moment, la preocupació del legislador l'any 93 quina era? De què ja que canviàvem el sistema electoral i hi havia dos representacions, una territorial i l'altra nacional, que no pogués esdevenir, en un moment donat, els representants del territori quedessin menyspreats i que per la voluntat sola i exclusiva dels representants del sistema nacional, es pogués canviar el que són les transferències i les competències. I avui quin és, -una altra vegada repeteixo la paraula-, el meu astorament? El que uns representants de la llista nacional, que lògicament tenen un altre model d'Estat i que també pel Sr. Víctor Naudi, que ho han esmentat moltes vegades en aquesta sala, ara amb aquest tema de les transferències i de les competències què faran? Donar més diners de l'Estat als comuns, els quals ja no els necessiten perquè ja tenen els seus pressupostos aprovats, tenen un acord amb Govern per negociar unes transferències i unes competències i vostès el que volen fer, ja els hi diré jo clarament el que vostès volen fer. Vostès el que volen fer és entorpir el projecte demòcrata. Vostès saben que aquí hi ha una voluntat política d'unes persones que estan, com el pagès que està davant d'un arbre i està mirant com va creixent la fruita, i aquella fruita va madurant i va madurant. Ara és madura, ara l'hem

de collir. I ara és el moment que després de parlar sortosament durant l'anterior legislatura moltes vegades amb les administracions comunals, hem arribat a través d'un treball que fa molt remarcable la Sra. Consol Naudí a interpretar el que necessiten els comuns i el que el Govern està disposat a plantejar amb un pacte d'Estat, que jo penso que si vostès tinguessin mires d'Estat, amb el tema de la sanitat, amb el tema de les transferències als comuns i amb el tema de la funció pública i amb el tema d'Europa, no hauríem de deixar de participar-hi tots. Jo penso que en això hi hauríem de participar mínimament en aquestes grans reformes per l'esdevenir del nostre país. I avui que tinc l'oportunitat de fer aquest debat a la totalitat els hi faig aquesta crida a les responsabilitats Srs. de l'oposició. Miri'n nosaltres des del Grup Demòcrata hi posarem la màxima voluntat amb què hi puguin participar en cada un d'aquests pactes i que entre tots puguem assolir la millor de les solucions pel nostre país, no en detriment de cap força política sinó en favor d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

(Se senten veus)

Si us plau...

Per part del Govern, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

No puc deixar l'ocasió per referir-me a la darrera intervenció del Sr. Aleix. El Sr. Aleix té una virtut que a molts en falta, a mi el primer, i és aquesta capacitat de dir les coses entenedores, planeres i amb el llenguatge del carrer. I jo crec que aquesta explicació que ens acaba de fer sobre la qüestió de les transferències als comuns no només ha estat entenedora sinó que ha estat brillant i per tant, diria que no cal que faci gran referència més en aquesta qüestió.

Anant a les diferents intervencions, començant pel Sr. Víctor Naudí.

Ens comença fent una reflexió tant en la primera intervenció com en la segona sobre el dèficit públic i sobre el fet que aquesta millora eficient en quant als resultats pressupostaris en relació als darrers 15 anys que hem tingut aquests cinc anys, al final ens ve a dir que tampoc és tal perquè està molt impulsada per la qüestió dels dividendes d'Andorra Telecom. Em permetrà que li digui que no dels de FEDA perquè són els mateixos d'aquests també 15 anys. Per tant,

la referència es queda neutralitzada. Però en tot cas, en relació al tema d'Andorra Telecom, ho ha dit abans el Sr. López en vam parlar moltíssim ahir però només deixi'm que li digui una cosa. Això seria com dir que al final els resultats dels pressupostos o les liquidacions pressupostàries de l'any 2008, 2009, 2010 i 2011 van estar ajudades pels fons de reserva de la CASS, evidentment no es va tenir de fer una a la CASS perquè mentre tant el que vam fer va ser esgotar els fons de reserva de la CASS. Si no s'haguessin esgotat els fons de reserva de la CASS i s'haguessin mantingut allà on estaven doncs s'hauria hagut de fer una transferència més gran des de Govern i per tant el dèficit hauria estat encara més gran del que va ser.

Escolti, el que hem de veure és com podem utilitzar de la millor manera possible els recursos que té l'Estat i en aquest cas, sortosament res té a veure la CASS amb Andorra Telecom. A Andorra Telecom no li estem buidant les seves reserves, ho he explicat en moltes ocasions, són més que les que fa cinc o sis anys i són més que suficients per abordar tots els compromisos que té aquesta companyia incloses les millores de servei a les que vostè i em sembla que també el Sr. López hi feia referència. No hi ha cap problema a exigir a Andorra Telecom que faci tot el possible per millorar el seu servei però no serà pas a través d'aquestes reserves que ho haurà de fer perquè les reserves són d'una dimensió extraordinària i res tenen a veure amb el funcionament quotidià d'aquesta companyia.

També ens feia una referència les dues vegades als ingressos i als perills que compartim en quant a la reflexió de fons amb vostè de tenir un nivell molt elevat de concentració en una sola figura, en aquest cas la taxa al consum. Estem totalment d'acord però també deixi'm que li faci una petita referència. Poc a poc aquesta dependència va reduint-se modestament més del que a mi m'agradaria, ja li admeto. Està al 25%, encara em sembla excessiu però també li he de dir que venim de xifres properes al 30%. I per tant, poc a poc gràcies a la diversificació, gràcies a l'esforç que tots els ciutadans han fet a través de la imposició directa, anem reduint aquesta dependència.

Al mateix fet de fer aquesta reflexió ens ha fet també una sèrie de reflexions al tomb de com van incrementant-se o decreixent algunes de les partides. En tot cas deixi'm només que li digui que tot el pressupost del 2017, com es fa cada any de fet i com entenc que faria qualsevol govern, el pressupost no en base al que vas pressupostar en el pressupost de l'any passat sinó a com evoluciona la liquidació, que al final és l'important. I per tant, efectivament hi ha un increment important pel que fa als impostos directes i hi és perquè la liquidació del 2016 està sent

substancialment millor del que havíem pressupostat. Bàsicament ho vam explicar al 2016 perquè el pressupost de l'IRPF va ser molt conservador, era la primera vegada i no vam voler ser agressius en quant a la previsió d'ingressos, doncs sortosament han sigut bastant més amplis i també ho hem dit, i vostè hi ha fet referència perquè efectivament perquè amb aquest ànim de no inflar les xifres, vam ser molt conservadors a l'hora de fer la previsió de l'impost de la renda dels no residents i al final doncs ha estat millor la liquidació i en base al que hem liquidat al 2016 estem pressupostant al 2017.

D'altra banda també ens ha fet una referència a l'IGI i una qüestió que aquesta darrera setmana o aquests darrers deu dies bàsicament arrel del document de la liquidació del tercer trimestre que vam enviar com és preceptiu, al Consell General, doncs han començat a sortir comentaris sobre l'evolució de l'IGI.

Miri, jo no li contradiré perquè em sembla que no tenim elements suficients vostè i jo, com per treure una conclusió tan directa per si el comerç va més bé o va més malament en base a la recaptació de l'IGI. En primer lloc perquè l'IGI no només es compon de la recaptació que ve del comerç sinó també del que era l'IGI dels serveis, del que era l'IPi i del que ha acabat també esdevenint l'IGI bancari. Per tant, treure aquesta conclusió és arriscat.

Segona, perquè comparar l'IMI, L'ISI, L'IPi amb l'IGI no és possible. Són impostos directes tots ells però que es comporten molt diferent. I el que caldria analitzar i el que farem el 31 de gener quan s'acabi la liquidació de l'IGI de l'any 2016, el que haurem de començar a analitzar és com ha evolucionat els suportats i els repercutits perquè aquesta és l'essència de l'IGI, que estem gravant únicament el valor afegit, i com que només gravem el valor afegit no el podem comparar o fer una simplificació fàcil com la de dir, baixa l'IGI baixa l'activitat comercial.

Per contra, un bon indicador veurem com acaba el tancament de l'IGI insisteixo, però un bon indicador de què l'activitat pel que fa al comerç i a tota l'activitat econòmica que requereix importacions doncs s'està recuperant, és que com li deia abans, l'IGI que recapta a l'entrada del país, aquest ha incrementat. Veurem després amb que acaba això perquè efectivament comença llavors la cadena de suportats i repercutits però en tot cas, l'import global per l'entrada de mercaderies ha crescut. I si ha crescut és perquè hi ha més activitat. Veure'm després efectivament com s'acaba comportant. Per tant, em sembla que el que no podem fer és treure conclusions precipitades.

I finalment, una petita referència, possiblement en aquell moment no ha copsat el que he dit. Quan

m'he referit a nous comerços o nous establiments, he dit clarament el balanç net, obertures menys tancaments. El balanç net creix no és que només hagi parlat dels que s'obren, he parlat del balanç net i per tant, penso que aquesta és la bona notícia i que a tots ens ha de satisfer.

Referint-me ara a la intervenció del Sr. Pere López. Funcionari i eventuals, no te res a veure amb una qüestió de cost i sincerament de la meua intervenció se'n despenia això, doncs no era la meua voluntat. Jo crec que no ho he dit però en tot cas no era aquesta la voluntat. I no és una qüestió de posar més o menys en valor al treballador públic. Com vostè sap, de fet, la modificació que vam fer a través de la llei dels complements de jubilació, manté en molts casos la figura del funcionari i per tant, no és un rebuig frontal a aquesta figura. Senzillament és que amb l'actual llei de la funció pública veurem quan podrem concloure la reforma que s'està treballant en aquest moment, si ha de continuar sent així però en l'actual llei de la funció pública cal tenir eines, elements de més que facilitin, que flexibilitzin el moviment dins de la pròpia administració pública, i la figura del funcionari, com vostè sap, tal i com està avui definida a la llei, doncs acaba "encorsetant" molt aquesta figura. Però en tot cas, no és una qüestió de cos, perquè com vostè sap, els agents de l'Administració estan a la mateixa graella salarial que els funcionaris, per tant, en aquest cas no es genera aquesta diferència per la via del cos.

Després ens ha fet una reflexió sobre el tema dels eventuals tant en la primera com en la segona intervenció, que a més a més amb essència compartim. I que vostè ens anunciava que es plasmava en una esmena concretament demanant de què es reduïssin en un 50%.

Estem d'acord en què cal anar disminuint el nombre d'eventuals, no només estem d'acord sinó que hem pres mesures en aquest sentit. I per exemple el Ministeri d'Educació que és el que s'ha posat al front d'aquesta idea perquè era bastant natural que fos així perquè és el que més eventuals té, ja l'any passat va fer una reconversió de vint eventuals cap a vint places fixes. En aquest moment hi ha un concurs viu per també convertir-ne altres vint. Això vol dir que en un període relativament curt s'hauran convertit quaranta places eventuals a places fixes i es continuarà en aquest procés. Però també deixi'm que li digui, 50% vostè sap que és una xifra irreal. Irreal no perquè no hi podem arribar perquè no es pot fer en un període curt. 50% voldria dir llençar un nombre molt important de concursos en un sol exercici. L'Administració ni tant sols tindria la capacitat de gestionar tots aquests concursos públics. Els eventuals com vostè pot entendre, per la via de

l'eventual no pots després consolidar la plaça, s'ha de treure un concurs, s'ha de fer tot el procés de selecció i per tant això no seria possible. Però en tot cas, em sembla una aportació interessant l'anar avançant en la reducció dels eventuals i hi estem totalment d'acord, el fet de donar estabilitat a les persones que treballen a l'Administració pública ens sembla en qualsevol cas una bona mesura, però ja hem començat a fer-la.

Em salto el que volia dir de les transferències, penso que el Sr. Aleix ho ha explicat perfectament, i vaig potser el que és el gruix del seu discurs on centra normalment i especialment quan s'adreça a DA doncs tots els seus esforços i el seu èmfasi que és amb les polítiques socials.

Miri, més enllà del discurs em permetrà que d'entrada li faci una referència a aquesta obsessió per apadrinar-se de les polítiques socials, vull dir com si fos l'única persona i l'únic grup parlamentari del món mundial que té sensibilitat social i que, per tant, té la capacitat de tirar endavant polítiques socials i que és l'únic que està preocupat per les bosses de pobresa, les persones amb més dificultats, i tot els altres som uns brutals malvats com se'ns diu habitualment, no?

Miri, no podem compartir aquesta visió però, no és que no la puguem compartir és que a més a més els número avalen que no és així i per tant deixi'm que li faci algunes referències i acabaré amb aquella qüestió que ha parlat a la primera i la segona intervenció que és la modificació que s'ha introduït a través del Projecte de llei.

Li poso alguns exemples. El pressupost del 2017 pel que fa a polítiques socials continua la tendència alcista, creixent que ha tingut aquests darrers anys. Per exemple: l'Àrea de suport als joves tutelats i extutelats", doncs, aquesta àrea incrementa el seu pressupost amb un 158% i això ens permetrà crear un nou servei d'adolescents amb risc, incorporar més personal per orientar i donar suport a joves en situació de vulnerabilitat; l'Àrea d'atenció a les persones i a les famílies", que gestiona totes les prestacions d'ajudes socials a excepció de les pensions de solidaritat de la gent gran i per a persones amb discapacitat, aquesta àrea s'incrementa un 11%. L'Àrea del Centre d'Acolliment d'Infants", s'incrementa un 5,5% i bàsicament en aquest cas és per crear nous llocs de treball doncs, perquè estem en un moment en què l'ocupació de la Gavernera és molt important i, per tant, s'ha de dotar de més personal que permeti mantenir un servei de qualitat per uns joves o uns infants... o uns nadons en moltes ocasions, doncs que ja tenen una situació molt complexa. L'Àrea de promoció de l'autonomia personal", creix en un 5% bàsicament per

l'increment de les pensions de solidaritat a la gent gran i a les persones amb discapacitat. L'Àrea de serveis socio-sanitaris", creix en un 15%. L'Àrea de polítiques d'igualtat", també creix... I així podríem anar dient-ne d'altres. La transferència a l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell pel que fa a la part que queda coberta des dels serveis socials, -com sap també hi ha una part que ve des d'Educació. En general... en general, la immensa majoria de les partides creixen i no creixen com ens deia vostè perquè passin de la CASS cap al Govern, de fet aquesta modificació ja, les poques coses que passaven de la CASS cap al Govern, ja es va fer l'any passat; creixen contra el pressupost de l'any passat i, per tant, és clara la voluntat i la línia que està seguint el Govern en aquesta qüestió.

La modificació de la Llei 6/2014, de serveis socials i socio-sanitaris mitjançant la Llei del pressupost a la que vostè ha fet referència, i concretament al seu article 32. A què fa referència aquesta modificació? Fa única i exclusivament referència a les pensions de solidaritat de la gent gran. Abans vostè ens hi ha barrejat moltes més coses, a la seva primera intervenció... a la seva primera intervenció, no a la segona, a la primera intervenció ens parlava també dels discapacitats, ens parlava d'altres prestacions socio-sanitàries. Aquí, aquesta modificació que hem introduït en el projecte del pressupost fa única i exclusivament referència a les pensions de solidaritat per la gent gran. I què és el que pretén cobrir aquesta pensió de solidaritat per a la gent gran? Doncs, pretén cobrir -tal com explica l'article 26.1 de la mateixa Llei- doncs: "*Les necessitats de persones que no disposen de prou recursos per viure*", ho diu així textualment l'article 26.1. Què és el que es corregeix amb aquesta modificació? Doncs, bàsicament una, -entenem nosaltres-, anomalia, i és que persones amb uns recursos molt quantiosos accedien, gràcies als LECS que se'ls hi aplicava, doncs a aquestes ajudes quan són ajudes pensades -com diu la pròpia Llei- per aquestes persones que tenen dificultats per poder fer front a les seves necessitats bàsiques, que no tenen prou recursos per viure. I què és el que s'ha canviat? Doncs miri, s'ha canviat el següent: fins ara, el valor dels béns immobles un cop... un cop exclòs l'habitatge habitual que no computa, és a dir, si algú té un habitatge que utilitza per ell mateix no computa en el càlcul d'aquest mínim d'ingressos o en aquest màxim d'ingressos, fins ara el que es feia era que la persona podia arribar a accedir a l'ajuda si tenia 45 LECS en el còmput anual, -LECS són 975 euros i els LECS es computen mensualment-, per tant: $45 \times 975 \times 12$ el que acabava passant és que algú que un cop exclòs el seu habitatge habitual tenia un altre bé immoble per un import de 526.500 euros, -de més de mig milió d'euros-, podia accedir a l'ajuda

destinada a persones que no disposen de prou recursos per viure, que és el que s'ha fet: reduir aquest nombre de 45 a 10 de manera que ara el límit és de 117.000 euros. És a dir, una persona que tingui el seu habitatge i a més a més tingui un altre immoble fins a un import màxim de 117.000 euros pot continuar accedint a aquesta ajuda, però si aquest bé immoble al marge del seu habitatge és de més de 117.000 euros, no hi tindrà accés.

L'altre era el que feia referència als actius financers. Fins ara es contemplaven conjuntament i el que acabava succeint és que una persona que al marge de la seva pensió -dels seus actius mobles d'ús personal com poden ser els vehicles-, doncs tingués actius per més de 117.000 euros... actius fins a 117.000 euros tenia accés a l'ajuda, i ara el que s'està fent és reduir aquesta quantitat de manera que es fixen dos paràmetres: es diferencien per la seva naturalesa el que són actius financers i es diu el que vostè ens deia dels 17.550 euros. Si tens 17.550 euros, a banda de la teva pensió i demés -com a estalvis-, i a més a més tens actius mobles per valor de 58.500 euros, és a dir que la suma estem parlant de més de 70.000 euros, tampoc tindràs accés a aquesta ajuda.

Per tant escolti, no estem deixant en la indigència a ningú que tingui dificultats, el que estem fent és racionalitzar una ajuda que té una vocació molt ben fixada a la pròpia Llei per un col·lectiu molt concret i el que no pot ser és que a partir de ser laxes els que s'acabin beneficiant sigui gent per la qual no va destinada aquesta ajuda. Tanta gent com hi hagi que tinguin habitatge, un vehicle, que tinguin la seva pensió i que a més a més de tenir tot això tinguin doncs algun altre bé immoble fins a 117.000 euros o actius financers o mobles fins a uns 70.000 euros tindran accés igualment, i si tenen més que això doncs entenem que és racional i que és raonable que no tinguin aquesta ajuda. Això no vol dir que si tenen altres mancances, que no tinguin res a veure amb una qüestió en aquest cas econòmica com pot ser una invalidesa, tinguin també les ajudes pertinents de l'Estat. Per tant, no és una situació com vostè ens estava explicant fa una estona.

En relació a la primera intervenció i parlant d'inversions ens retreia que el pressupost torna a ser un pressupost exageradament destinat a la xarxa viària, a les carreteres i demés. És veritat que vostè és una crítica recurrent que ens ha fet cada any, però permeti'm que li digui que això ha evolucionat i ha evolucionat penso en el sentit que vostè demana: a l'any 2014 del total de les inversions en obra pública, el 38% estava destinat a carreteres, aquest any el 21%; l'any 2014 hi havia un 18% destinat a edificacions, aquest any hi ha un 34%. És a dir, estem canviant la tendència però és evident que

tenim una xarxa viària molt important i que hi ha unes quantitats mínimes a invertir que s'ha de continuar fent.

Dins de la seva primera intervenció, em permetrà que li faci una referència. Vostè ha vingut a dir una cosa així, adreçant-se en aquest cas, al Sr. Espot com que: "*Em consta que vostè ministre, està molt satisfet del debat de polítiques socials i que...*" Miri, permeti'm que li digui que m'estranyaria que el Sr. Espot, coneixent-lo, hagi fet cap mena d'ostentació, de satisfacció de cap mena en aquest sentit perquè és una persona extremadament doncs, modesta quant als seus comentaris i m'estranyaria que hagi fet cap mena de valoració en aquest sentit. Però en tot cas, el que sí que és veritat és que aquell debat... -i ara li faig una valoració des del Govern, una valoració del Sr. Espot-, aquell debat crec que va posar de relleu una mica el que també ara li deia jo fent referència exclusivament al pressupost del 2017 i és que les polítiques socials primer, no s'acaben amb les pensions que vostè es centra extraordinàriament amb el tema de les pensions sempre, el ventall de polítiques socials són molt més amplis, i amb aquesta amplitud de les polítiques socials penso que difícilment es podrà posar en dubte el balanç que aquest Govern ha pogut presentar els darrers anys.

Hi ha qui pretén que això no té massa mèrit perquè amb la crisi en la que estàvem sotmesos, doncs que menys que l'Estat hagi sortit a ajudar, a donar suport per no crear més desequilibris, per mantenir l'Estat del benestar, evidentment és una manera d'entendre-ho però, en tot cas, ha d'haver-hi un Govern que ho faci i que faci les dotacions pressupostàries necessàries per fer-ho i, per tant, no és un mèrit que ens apadrinem, ni que el vivim de manera excloent, entenem que vostès haurien fet el mateix si governessin però en tot cas ens ha tocat governar a nosaltres i ho hem fet nosaltres.

I exactament el mateix, ja per acabar Sr. López, per exemple, també ha fet una referència a aquest tema en la seva primera intervenció en la qüestió del salari mínim... Sí, evidentment que tots entenem que el salari mínim ha d'anar incrementant-se progressivament, és una potestat a més a més que en aquest cas no cal ni que passi directament pel parlament, via decret la pot fer el Govern i aquest Govern així ho ha fet, així s'ha compromès i com vostè sap durant els propers encara tres anys del 2017, 2018 i 2019 s'incrementarà 1,5% cada any per arribar al final de la legislatura doncs, a aquell objectiu de salari mínim que es defineix al Consell d'Europa. Es podia haver fet més ràpid? Sí, però també es podia haver fet abans i no es va fer.

La segona intervenció del Sr. Pintat, és clar, dóna peu a poc... dóna peu a poc i em sap greu! No puc

dir gran cosa del que seria la seva primera intervenció, a diferència en aquest cas -i ho he de dir-, del que ha fet el Sr. López que ha esbossat el que seria el seu model alternatiu, vostè no ho ha fet, senzillament ens ha dit que presentaven una esmena a la totalitat perquè no li agradava el pressupost, perquè creia que no obeïa a la realitat, perfectament legítim, però no ens ha donat tampoc peu a poder comentar gran cosa.

I en la segona intervenció el que ens ha acabat dient és que... en un rampell entenc, que retiraran totes les esmenes i que per tant no cal que en parlem més... Miri, permeti'm que li digui, jo crec que les esmenes no les retiren pel que jo hagi pogut dir aquí, jo crec que les retiren perquè un cop presentades s'han adonat de què s'han passat de frenada i que en només vint-i-quatre hores han tingut bastanta gent que els han vingut a dir: "Home, això de carregar-te d'una sola tirada més d'11 milions d'inversió potser que rectifiqueu", i a més, em sembla que els que li han dit han estat prou assenyats entre altres coses perquè algunes de les inversions que proposen liquidar via esmena ja estan adjudicades i ja s'estan executant. Imagini's, és com si... -per posar un símil fàcil- a l'arribar l'any 2011 haguéssim dit: "Saps què? Com que això de fer dos túnels per anar de la Vall del Nord a la Vall d'Orient ens sembla excessiu que en tapin un i aquí s'acaba l'obra"... Home no! Perquè hi ha uns compromisos de l'Estat, perquè està adjudicada l'obra i perquè s'ha de ser conseqüent amb la continuïtat que ha d'haver-hi en aquest tipus de compromisos entre els governs per molt que siguin de color diferent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels consellers...

Sr. Pintat, pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Seré breu.

Sr. López, agrair el seu suport a la nostra esmena i igualment farem amb la seva.

Sr. Aleix, estem d'acord amb el tema de la sobirania i de què és important el dèficit... estem d'acord. I benvinguda la Llei de sostenibilitat de les finances públiques, però lamentem que no estigui aplicada correctament i ja ho hem exposat.

Quant al tema de les transferències... Miri, aquí no es tracta de si els comuns en tenen prou, de si en

tenen menys... No és això! Es tracta de complir el que diu la legislació. Ara poden dir que en tenen prou però si un dia tenen menys, què faran? Legislaran a la lleugera o s'empararan amb la legislació i aplicaran el que toca. Doncs, aquí facin el mateix, reflecteixin el que toca i si després es congela i prospera la votació ens quedarem on estarem, però de moment respectin la legislació.

Quan em parla de mires d'Estat semblaria que són algunes que han tingut però jo crec que al llarg d'aquesta legislatura en temes difícils també hem estat aquí per fer-hi front i hem col·laborat, la llàstima és que en el transcurs de la legislatura tota la confiança s'ha anat minvant i continuen per aquest camí, i això és difícil de reconduir i ja n'hem parlat moltes vegades, hem parlat en la Comissió especial... Hem parlat en molts llocs, però hem de fer un esforç, tots.

Quant al Sr. Cinca que em parla de rampells... que si els hem dit i per això hem retirat les esmenes... Deixi's de suposicions, l'últim dia que vam estar aquí i que vam parlar em va dir que m'aclariria totes les preguntes que li havia fet inclús la qüestió de si estàvem en un consell de preguntes. Jo ara no voldria crear cap rampell però digui'm si CTRASA compleix l'article 12.5 de la Llei? Si vol li passo el balanç. El coneix? No el compleix, no?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part dels consellers socialdemòcrates, del Grup Mixt, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, començaré la nostra intervenció fent referència a dues de les afirmacions que ha fet el Sr. Aleix... dures afirmacions!

La primera, ens diu que nosaltres volem trencar el model d'Estat: ha parlat de la doble nacionalitat, ha parlat del sistema electoral, ha parlat de l'accés a la nacionalitat i jo he fet referència amb motiu de la meua primera intervenció, potser vostè se sent a gust o està còmode amb un 8% de la població total que el vota tenint una majoria absoluta, majoria absoluta de la qual exerceix amb contundència com avui per exemple ho ha fet, tirant endavant polítiques que castiguen als que menys tenen econòmicament i els que menys veu tenen però nosaltres no ens sentim còmodes. I quan estem parlant d'ampliar la representativitat d'aquest Consell General, nosaltres pensem que en menys d'un 8% vostès haurien de

tenir un altre tarannà i una altra manera de fer política més oberta i més a l'escolta de les necessitats del conjunt de la població. Els números els hi permeten i, per tant, si volen fer-ho ho estan fent i ho estan tirant endavant de manera ben clara.

I després en relació a la qüestió de les transferències, jo no entraré en cap batalla si els comuns tenen o no tenen prous diners. Em sembla molt agosarat des d'aquesta Cambra dir que els comuns tenen prous diners, que no els necessiten, que fins i tot van sobrats de recursos. Jo no sé si alguns comuns que estan al voltant del límit de l'endeutament o alguns comuns que han pujat impostos, taxes i preus públics estan tan sobrats de recursos com vostès ens diuen. Però en tot cas serà a ells de dir-ho i no pas a nosaltres parlar per boca seva. En tot cas, jo no m'atreveixo a qüestionar la seva tasca i qüestionar els seus pressupostos i a qüestionar la seva manera de fer.

I en relació a la qüestió de les transferències, ens diu que nosaltres l'únic que volem fer ara és entorpir el model demòcrata de gestió pressupostària o el model de gestió del Govern. Miri, jo puc entendre que una part li molesti la tasca que fa l'oposició, però en tot cas, el model s'entorpeix sol. No hem sigut nosaltres que hem bloquejat les reformes fins a hores d'ara.

I ja que vostè ha fet aquest històric des de l'aprovació prèvia a la Constitució i també l'interpel·lo a vostè com a conseller de llarga tradició i llarga durada i, fins i tot, etapes preconstitucionals, que m'expliqui com vostè defensa que un acord institucional passi per davant de lleis qualificades aprovades per aquest Consell General. Jo potser no tinc tanta tradició política com vostè, no fa tants anys que he sigut conseller, però jo ho veig diferent. Jo penso que les lleis qualificades s'han de canviar en aquesta Cambra amb els vots necessaris amb cada una de les cambres separades en llista nacional i en llista territorial, i no pas fent reunions amb els còsols. Però potser vostè ho veu diferent. A nosaltres ens sembla que això és un menysteniment al Consell General, un menysteniment continuat. És va fer aquest acord l'any 2014 i portem 3 anys reclamant aquesta reforma i vostès cada dia, Sr. cap de Govern, ens posen aquí al davant aquest acord institucional. Nosaltres no qüestionem per res la tasca dels còsols, per això ens sembla que és un menysteniment d'aquesta Cambra, ens sobta que veiem que aquest menysteniment vingui d'algú com vostè amb aquesta llarga tradició política i que sap perfectament el que és una llei qualificada.

Miri, ens han pres el pèl amb aquesta reforma de les competències comunals, i el Sr. cap de Govern ens ha pres el pèl repetidament. Ens va dir que ens convocaria a la tardor del 2015, va dir que

convocaria una taula de treball al maig del 2016, i se'ns ha acabat la paciència. No ens els creiem, vostès ens parlen d'una feina que ha fet la Sra. Cònsol Naudi, una feina magnífica o no magnífica. Nosaltres no hem vist res d'aquesta feina. Si se'm permet, tenim dubtes que aquesta feina vagi en la línia de la reforma que el nostre país necessita, que sigui una reforma de calat. I per tant, no tenen més crèdit amb aquesta qüestió. Han tingut tres anys per trucar-nos, per parlar-nos, per fer tot tipus de reunions. No ho han volgut fer i, per tant, el que no és de rebut és que ara ens facin a nosaltres o intentin culpabilitzar-nos a nosaltres.

Els hi dèiem ja el passat dimarts, comencem a treballar per les transferències de l'any 2018, perquè és que sinó d'aquí quatre dies tornarem a ser al mateix punt. Si durant tot aquest temps no han sigut capaços d'assentar-nos, fins i tot aquest temps, el Sr. cap de Govern no ens ha trucat, quan ens truqui, quan tingui el projecte ens veurem i a veure si som capaços de trobar una solució per les transferències de l'any 2018.

En relació al que deia el Sr. Cinca en alguns elements de la seva intervenció, ens parlava dels funcionaris, dels eventuals i de la plaça de funcionaris. Nosaltres seguim sense compartir quins són els arguments d'aquesta reforma que aquests ministeris tan rellevants no estiguin integrats per funcionaris. No hem vist mai una explicació vàlida i pensem que és un error. És a dir, és una debilitat futura de la nostra administració.

Tornant al tema dels eventuals, vostè ens diu que s'han tret 20 edictes d'eventuals a educació. Vam efectuar una demanda d'informació i si les dades no les tinc malament, hi ha 687 eventuals a educació i 632 eventuals a Govern. En tot cas aquesta és la resposta a la demanda d'informació que es va demanar. En tot cas, bé, 20 són més que zero, però en tot cas, no sembla que sigui el que hagi de solucionar les coses.

En tot cas, una vegada més és una qüestió amb la que se'ls hi tira el temps a sobre com sempre, i en el que no van fent les coses, i és clar, la situació es va agreujant.

Després, quant a les polítiques socials, i tot i que ha fet alguns esforços, Sr. ministre, penso que ha comès alguns errors, i algunes inconcrecions. En primer lloc, en referència al barem patrimonial, aquest sí que afecta també a les pensions de solidaritat per persones discapacitades, article 25.2.b, de la llei de serveis socials, estableix que les persones que accedeixin al barem patrimonial no tenen dret a la pensió de solidaritat per les persones amb discapacitat, per tant afecta a les persones grans i a

les persones amb discapacitat. Estem parlant de complements de pensions de persones que tenen pensions de jubilació inferiors al salari mínim i persones que tenen una pensió de solidaritat inferior al LECS, i per tant, únicament és el complement des de la pensió que perceben a la pensió de solidaritat. I els seus esforços en relació al barem patrimonial, miri, els nostres números és que avui en dia una persona que té 17.800 euros en compte corrent queda fora de tota ajuda social. Nosaltres tota aquesta informació evidentment, els propers dies ens posarem en contacte amb tots els col·lectius afectats, i ja els explicarem aquesta reforma de la qual vostès no ens havien explicat absolutament res. A mi em sembla un despropòsit, ens sembla un despropòsit que una persona amb 20.000 euros al compte corrent se l'exclouï d'ajudes socials i s'entengui que ha de reduir el seu compte bancari fins a un nivell determinat. En tot cas, el dia que tingui una despesa extraordinària no sé qui ajudarà a aquesta persona a la qual estem obligant des de l'Estat a consumir els seus estalvis. I podem compartir que aquest nivell se situés anteriorment als 500.000 euros d'una inversió immobiliària. Però situar aquest nivell a 20.000 euros d'un compte corrent o 100.000 euros amb una propietat immobiliària, realment no ens sembla una xifra desproporcionada. El que vostès fan és obligar a aquesta persona, o bé a desprendre's d'aquesta propietat, o bé a eixugar els seus estalvis fins a situar-se a una xifra pràcticament mínima, i situar-la en una situació de risc, perquè sempre tothom pot tenir algun dia una despesa imprevista o alguna despesa que sobrevingui.

En tot cas, evidentment, sobre aquesta qüestió, doncs, farem un seguiment intensiu perquè ens preocupa moltíssim. Però en tot cas, no deixa d'anar en la línia del que és la seva política social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, començaré contestant al Sr. Miquel Aleix abans que parlava que si s'entorpia el procés demòcrata de les mires d'Estat... Bé, mireu Sr. Aleix, reconec la vostra participació en el procés constituent. Jo crec que realment juntament amb el Sr. Baró vau fer una bona tasca i us en felicito. No puc dir el mateix d'algun altre membre ja a la bancada governamental,

que fins i tot no va votar la Constitució, però bé és el seu dret i jo el respecto. Però bé, Sr. Aleix, el que no puc fer és acceptar el que dèieu sobre les mires d'Estat que en fèieu referència abans, i no sou qui per donar lliçons en aquest sentit. I no sou qui perquè al 2010 i al 2011, el Govern del qual jo en formava part, amb una situació econòmica delicada, i crec que les comparacions no són mai justes, però en aquell moment reconec que la crisi en els seus començaments era important, estàvem en una situació delicada, fins i tot perillava la sobirania del nostre Estat. I bé, en aquell moment, el vostre sector polític no ens va donar suport per dues vegades als pressupostos de l'Estat.

I ara us lamenteu. Jo crec que el fet de si s'aprova o no s'aprova la congelació de les transferències als comuns, aquest no és el debat. El debat és que realment ja quasi bé farà sis anys que heu tingut oportunitat de rectificar, de prendre disposicions, d'arreglar aquesta problemàtica, i no s'ha fet res. I per tant, doncs, bé, cal complir la llei. Ja sé que el Govern i el Sr. Antoni Martí és un especialista en interpretar o en eludir la llei. Però bé, la llei de les transferències comunals és la quina és i, per tant, eludir la llei. Però bé, la llei de les transferències comunals és la quina és i, per tant, s'hi ha de fer front.

Quant al Sr. Cinca, bé, ha parlat de l'equilibri pressupostari. La tendència és d'arribar-hi. Evidentment és un objectiu que podem compartir.

Abans feia comparatives per desviar el problema amb la qüestió de les aportacions per part d'Andorra Telecom i de FEDA. És evident, doncs, que aquestes estructures formen part de l'estructura estatal i, doncs, generen uns recursos. Bé, és una opció d'incloure'ls, però si no s'inclouen aquests recursos, evidentment, doncs, poca inversió es pot fer. Però és clar, el preocupant, com deia en la meua intervenció inicial, és que aquesta minva d'ingressos propis d'aquestes parapúbliques poden o fan perillar la qualitat del servei, el cost del servei als clients i bé, això és una realitat. I tant és així que fins no fa massa, doncs, érem capdavanters a nivell de les telecomunicacions, però evidentment jo crec que avui dia es necessita molta més inversió, i encara que no hi sigui, doncs, un exemple que no fa massa, compareixien els directors en Comissió d'Ordenament, i ens van explicar del problema d'actualitzar les caixes de connexió, el problema que hi havia, doncs, que la tecnologia que es va comprar en aquell moment era obsoleta i ara s'ha de procedir a un canvi total.

Evidentment, doncs, érem capdavanters amb el tema del desplegament de la fibra òptica, i al final estem agafant retràs.

Això és un exemple, la taxa al consum podem estar d'acord amb el que ha dit. L'IGI és veritat que el seguiment de l'IGI s'haurà d'esperar a veure la liquidació final, les importacions semblen que vagin millor, tant de bo. Però bé, també és un fet que segurament no és un indicatiu per si sol suficient, però és un indicatiu o aquestes bases del moviment de l'IGI són compartides, com deia abans, pel president de la Confederació Empresarial i també pel president de la Cambra de Comerç i Indústria. Bé és un signe que l'economia no acaba de reflotar.

I bé, també dir només que tampoc ha contestat a allò que he comentat abans de la regularització de les prestacions en funció de l'IPC, que presentem una esmena. I per altra banda, pel que fa a les polítiques socials que tanta referència hi fan i el seu Govern tant es vanaglòria, només dir que semblaria ser que són els inventors de les polítiques socials. Només cal recordar que ja fa vàries legislatures, diferents governs, doncs, que les estan impulsant, amb més encert o menys, però evidentment, doncs, aquí sí que és de sentit comú que és una obligació del Govern continuar i si pot ser anar-les millorant cada vegada més.

És tot.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Aleix teniu la paraula.

El Sr. Miquel Aleix:

Miri, Sr. Pintat, jo crec que en els temes d'Estat, sincerament li dic a vostè i a tots els membres de l'oposició, jo crec que hauríem de deixar la batalla política per altres temes. Però en els temes d'Estat hi hauríem de participar tots en els projectes de futur pel millor del nostre país.

No és un consell per ningú, és una constatació que jo crec que val la pena que cadascú de nosaltres personalment hi reflexioni.

Quant al Sr. López, que em feia referència en el tema de les transferències i de les competències i el moment del símil que li feia jo si és més important una llei qualificada o un pacte entre comuns i el propi Govern, jo li faria el símil. Sr. López, miri, vostè va participar en aquest pacte igual perquè l'any passat el va votar. Ara li faria el símil d'un corredor de maratón, estem al quilòmetre 39, el Govern té preparat a través de la Sra. Cónsol Naudi i dels comuns el plantejament de proposar un projecte per unes noves transferències i unes noves

competències, i vostè abandona la maratón, o perquè està cansat o perquè s'ha enfadat. No ho sé.

Però miri, reflexioni Sr. López. Jo també crec que vostè és conscient igual que jo que aquesta reforma és inajornable, i ara que hi ha un bon clima polític per fer-la, també hi hauria de participar i no abandonar. Li dic i li recomano. Ara reflexioni!

I quant al Sr. Naudi que em feia referència, jo li diria no sé, vostè Sr. Naudi és la política del "ara sí" al "ara que no", ara vinc a la comissió especial, ara no vinc, ara vinc al pacte d'Estat per al tema d'Europa, ara no hi sóc. Bé, és clar, vostè despista molt al personal d'aquesta Cambra, perquè és clar, jo no sé si vostè opera per pròpia convicció personal o alguns que donen lliçons d'andorranitat i que volen projectes transversals, i que igual són fins i tot incapaços de construir ponts, són els que opinen per la seva pròpia boca. És llavors, que em deixa despistat. Però jo penso que vostè és una persona que s'estima suficientment Andorra per saber que hi ha reformes que són inajornables i que vostès també hi haurien de participar, i que haurien de treure del debat polític tot el que s'està fent que surt del context del que l'Estat necessita en les seves reformes.

Gràcies

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Torno amb el mateix ordre d'abans.

No pateixi Sr. Naudi, jo crec que Andorra Telecom i els responsables d'aquell moment que no era aquest Govern, van estar molt encertats prenent una sèrie de decisions que efectivament van situar Andorra en una situació capdavantera, sobretot amb tot el tema de fibra òptica com vostè sap. Efectivament, doncs, l'evolució de la tecnologia fa que avui en dia s'han de fer nous esforços perquè aquella decisió tècnica i estratègica que es va prendre en aquell moment continuï sent, doncs, capitalitzable. I aquestes són les decisions que s'han pres, renovar a partir d'aquella decisió estratègica presa ja fa uns quants anys. I amb aquesta decisió que s'ha pres, continuarà sent en aquest sentit capdavantera, no en tingui cap dubte. De fet quan s'han pres aquestes decisions així ho acaben certificant els mateixos proveïdors de tota aquesta tecnologia que continuen, doncs,

meravellant-se que un país pugui tenir el 100% del seu territori cablejat.

I això es farà sense haver de posar en risc ni les reserves, ni haver de posar en qüestió la política de repartiment de dividendes. Es farà perquè ahir ho deia, el dimarts ho deia també quan vam parlar d'aquesta qüestió, perquè Andorra Telecom a banda de generar els beneficis que genera, doncs, a més a més, té un cashflow molt positiu que li permet, doncs, precisament, abordar totes les amortitzacions que requereix una tecnologia molt evolutiva. I per tant, en aquest sentit, no ha de patir gens ni mica.

La qüestió de l'IPC, té tota la raó, em disculpo, no li he contestat a l'anterior intervenció. Miri, estic segur que amb el Grup Parlamentari de DA trobarà el diàleg suficient per avaluar aquesta qüestió. És veritat, el projecte de llei el que preveu, com havia vingut fent els darrers anys, és que totes aquelles pensions que estiguin per sota del salari mínim es revalorin amb l'IPC. És veritat també, que al final aquest article acabava tenint, a la pràctica, poca utilitat perquè veníem d'un seguit d'any en què l'IPC ha sigut zero o ha estat fins i tot negatiu, com sap. Aquest any tindrem després de molts anys un IPC positiu. De fet, sobtadament positiu, fins el mes d'octubre estàvem en una dinàmica similar als anteriors i fins i tot era previsible que tinguéssim un IPC negatiu. Octubre, novembre i desembre han canviat Andorra i arreu aquesta dinàmica de manera molt significativa i si no vaig errat doncs no fa massa dies va sortir un comunicat amb l'IPC anticipat i em sembla que el fixàvem al 0,3%. I si no és avui, és demà que ha de sortir l'IPC definitiu que per tant estarà al tomb d'aquest 0,3%, i per tant, a mi em sembla que no hi hauria d'haver cap mena de problema perquè es pugui parlar d'aquesta qüestió. En tot cas el Govern no hi veu cap mena de problema.

I finalment deixi'm que li faci una referència perquè ho he dit explícitament a la meua última intervenció. He dit que no ens agrada que ningú es vulgui apropiari de les polítiques socials perquè entenem que són de tots i aquest Govern fa un reconeixement explícit a tot allò que s'hagi fet abans de nosaltres i té el convenciment a més a més que els que puguin venir en el futur també ho faran. I no només he dit això sinó que he dit que si hagués governat algú durant aquest període de crisi estic segur que també hauria pres mesures en el sentit d'ajudar a les persones amb dificultat, fossin o no les mateixes mesures que hem pres nosaltres. Després cadascú pot triar aquelles que li semblen més apropiades. Per tant, no ens atribueixi aquesta voluntat de ser patrimonialistes de la política social.

El Sr. López en relació al tema dels eventuals. No sé exactament, vostè ha dit em sembla que 600 i escaig eventuals pel que fa al Ministeri d'Educació. El Ministeri d'Educació té poc més de 200 eventuals i després com vostè sap al llarg de l'any per la naturalesa del popi ministeri, doncs hi ha moltes persones que se les contracta per una setmana, per quinze dies. Doncs dins d'aquests 600 probablement, i no sé exactament la xifra, pot passar que hi hagi persones que és la mateixa persona repetida moltes vegades. Doncs perquè si hi ha una baixa per malaltia d'algú quinze dies i s'ha de suplir aquesta persona, doncs se'l contracta per quinze dies i si finalment la baixa s'allarga quinze dies més, aquesta persona té un nou contracte. Per tant, la suma de contractes pot ser perfectament acumulatiu.

El que li puc dir és que el nombre d'eventuals que gestiona el Ministeri d'Educació és al tomb d'aquests 200, una mica més de 200. Per tant, les accions que ja s'han emprès des del Ministeri d'Educació, el que fan és que hi ha un 20% quan s'acabi l'actual edicte, ja hauran estat reconvertits cap a personal fixe, i es continuarà fent. I segur que podrem arribar i fins i tot superar aquell 50% que vostè reclamava, que ja li he dit que en el concepte estem d'acord, l'únic que el que hem de fer és que això es pugui gestionar.

En quant al tema del barem.

Miri, no sé si aconseguirem ser molt entenedors en quant a què ara anem esbossant el que diu la modificació que es proposa a través del projecte de llei. El que li puc dir és que el Ministeri d'Afers Socials a l'hora d'impulsar a través del projecte de pressupost aquesta modificació, ho fa en base a l'experiència viscuda durant aquest any, a l'experiència viscuda en els casos reals i aquesta mesura, tal i com li deia abans acabarà afectant única i exclusivament a aquest col·lectiu de la gent gran. No en el col·lectiu als quals vostè es referia. Perquè l'experiència ja et diu que no tens aquests casos de gent amb un patrimoni significatiu que hagi de tirar d'aquestes ajudes que vostè hi feia referència i que hagi de veure's limitat d'aquesta ajuda per culpa de la disminució dels barems. Per contra, amb el tema de les persones grans, doncs sí que s'ha donat repetidament aquesta circumstància i per tant, no tingui cap mena de dubte que de l'experiència i de l'anàlisi de com s'ha anat gestionant aquesta ajuda en surt aquesta reducció. Que insisteixo, el que fa és no precaritzar ningú sinó que persones que tenen un patrimoni significatiu doncs no tinguin accés a una ajuda que té una voluntat molt puntual. I vostè ens deia que les persones al llarg de la seva vida poden tenir situacions que les posin davant d'una necessitat. Doncs ja gestionarem aquesta necessitat, el que no pot ser és que sota la presumpció que

potser algú al llarg de la seva vida necessitarà l'ajuda, l'estiguem ajudant més enllà del raonable durant tota la vida. I per tant, em sembla que no és el concepte. En tot cas, vostè ens anunciava que en faran un seguiment, em sembla absolutament normal i estic segur que els tècnics del propi ministeri i el propi ministre li podran donar dades que li faran veure que ningú que tingui una situació de necessitat es quedarà fora per culpa d'aquesta rebaixa dels barems.

I finalment, Sr. Pintat, vostè em demanava per una societat molt concreta que és CTRASA. I em demanava si al meu entendre complia l'article 12.5 de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques. Curiosament, fixi's bé, ja no parlem de l'INAF, ja no parlem de totes les altres societats i fixi's bé també que la meua intervenció quan vostè la repassi veurà, li feia referència al meu desacord en el fet de què vostè repetidament manifestés que Andorra tenia un deute, un endeutament de 236 milions. De fet, és veritat, també li he de dir, vostè va dir 208 en una ocasió, 209 en una altra ocasió i 236 en dues ocasions. És igual, poc importa si són 208 o 236. El que és veritat és que vostè repetidament va justificar el seu rebuig al Marc pressupostari en base a què teníem aquest endeutament. I això no és veritat.

CTRASA. CTRASA efectivament com vostè sap, ho sap perfectament perquè és una operació feta des de ja fa uns quants anys i de fet, ja es va impulsar en un moment en què hi havia un govern liberal, doncs vaig subscriure una operació d'endeutament que està reflectida en el seu balanç i que avui en dia queden al tomb de 30 milions pendents d'amortitzar, que s'ha vingut amortitzant fins ara.

Com queda reflectit això de fet en el propi Marc pressupostari, en els propis pressupostos? Perquè aquesta és una operació, recordi vostè que té una peculiaritat i és que està garantida pel propi Estat a través dels canons, que amb independència del que faci doncs la instal·lació, s'han d'anar pagant aquests canons. I que hi ha un mínim establert. Per tant, la responsabilitat d'anar cobrint aquesta obligació, si és que no ho fes CTRASA, doncs ja seria així. Però és que a més a més, ha passat una altra cosa. Entretant, com vostè sap, aquesta societat tenia socis privats, doncs el Govern va impulsar que la societat passés a ser pública, el 70% de la societat és de FEDA i el 30% directament de Govern, i per tant, de fet, el propi concepte que estableix a l'article 12.5 podria perfectament, ho diu de fet, encabir aquest deute dins del consolidat de FEDA. Per això es parla de consolidat, i de fet, aquesta operació és una de les motivacions que va posar l'afegit i el punt i seguit de dir els deutes d'aquestes societats no poden computar dins de l'endeutament perquè

evidentment tots sabem que hi havia aquesta operació, que distorsionava el concepte d'endeutament de l'Estat.

Quins són els fons propis de FEDA? 145 milions. Per tant, en aquest sentit treballant amb termes consolidats no seria el cas, però en tot cas no és aquesta la qüestió. No em preocupa a mi més enllà del que li estic dient ara si CTRASA s'ha d'interpretar com vostè diu o no. El tema major és que vostè el que li va traslladar a la ciutadania és que el Govern devia més de 200 milions, més dels que estava reconeixent i no és veritat. I aquesta és la qüestió, la resta em sembla que té poca transcendència pel que li deia abans. El propi Marc pressupostari, perquè ho fan així els pressupostos, recull l'obligació de fer front a aquest préstec i dos, hi hauria la possibilitat de consolidar-ho dins de FEDA, que té el 70% de CTRASA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obriríem un altre torn d'intervencions per aquells consellers que ho desitgin. Els hi demanaria brevetat. Sr. Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Contestant molt ràpidament al Sr. ministre, hi ha coses que ja les ha donat per assentades. Tot el que he anat dient al llarg del Marc pressupostari, el que ha anat repetint aquí dels famosos deutes adequats en períodes de quatre anys que és el Marc pressupostari, adequats dins del marc del pressupost pels imports que he citat i aquests els continuo mantenint... els continuo mantenint i quedava saber el dubte sobre CTRASA, parlaré de FEDA però els estats financers de CTRASA, l'article 12.5 no ho compleixen. Aquesta és la conclusió a la que arribem.

Per tant, tot el dit anteriorment ho mantenim i... ho sentim però aquests pressupostos no s'aguanten.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part dels consellers socialdemòcrates, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Aleix, començant per la seva intervenció compartim que la reforma és inajornable. De fet, nosaltres estem per la reforma, estem esperant que algú ens truqui. Deia abans que fa tres anys vam enviar aquesta carta al Govern, per tant nosaltres estem per aquesta reforma igual que estem amb el tema de la Unió Europea treballant amb constància, igual que estem amb la comissió de BPA treballant amb constància. Quan algú ens truqui hi treballarem, estem per aquesta reforma i estarem per aquesta reforma, el que no estem és per pedaços, el que no estem és per pegats, el que no estem és per solucions improvisades.

Vostè ens diu que estem al quilòmetre 39... *“Que vostès estan al quilòmetre 39 i que falta molt poc”*... Jo no sé si estan tant endavant, jo diria que estan una mica més enrere però bé, en tot cas vostè és optimista i diu que estan en el quilòmetre 39 però, sap què li passa? Que nosaltres estem al quilòmetre 0 perquè ningú ens ha convidat a la cursa i llavors, és clar, vostè vol que anem al mateix ritme o que ara en dos setmanes fem el mateix recorregut que vostès han fet en sis anys... Bé, ja podem intentar-ho però és que és clar, fins ara ningú ens ha dit ni quin dia era la cursa ni quan era la sortida, per tant, nosaltres encara estem al quilòmetre 0 i, és clar, hi ha una distància. Si hem d'anar junts i hem de votar junts hauríem d'anar més o menys equilibrats i si vostè està al 39 i nosaltres estem al 0 difícilment ens trobarem, però bé, en tot cas encara falten algunes setmanes fins que hi hagi aquesta votació del projecte de llei del pressupost que nosaltres no ens hi neguem a fer-ho però volem que hi hagi un projecte de llei, un projecte de llei que estigui treballat i sincerament dubtem molt que això estigui en aquest estat.

Després em parlava del bon tarannà que hem de tenir tots plegats. Vostè aquest any és el president de la Comissió de Finances, ja veurem com aniran les esmenes al pressupost, en tot cas, esperem que vagin amb un tarannà diferent del que va haver-hi l'any passat.

En relació a les polítiques socials -i aquí sí que potser m'allargaré una mica més-, voldria fer unes referències a alguns dels comentaris que ha fet el Sr. Cinca. En primer lloc... Abans ens ha fet unes explicacions de tota una sèrie de partides de l'Escola Meritxell i del Centre d'Acollida amb uns increments al pressupost... No sé, ens ho ha explicat com si l'haguéssim de felicitar per això, no? Em sembla que és el més normal, necessari i que només faltaria, però ho ha fet com si volgués que algú l'aplaudís o li reconegués els mèrits en aquest sentit.

Després ens titlla de què nosaltres els acusem del que vostès realment han fet; el que vostès han fet és

retallar unes pensions mínimes que existien, que ara no existeixen, i la gent que es queda amb menys recursos doncs es queda amb una pensió de jubilació de 600 i 700 euros. Els acusem de què les persones joves -o que tenen pocs punts treballats- que tenen una invalidesa, es queden amb pensions de 200 i escaig euros i això és el que vostès han decidit i el que vostès han tirat endavant... El qualificatiu posi'l vostè però això és el bagatge de la seva política social. I ara amb aquesta reforma que es proposa i compta en el sentit de les paraules, algunes de les coses que vostè ha dit a mi m'han fet sentir vergonya i intentaré explicar-ho: *“Nosaltres, és clar, no volem ajudar -i fa part del discurs també del ministre d'Afers Socials-... nosaltres no volem ajudar a gent que té un patrimoni significatiu”* i ha fet insistència varies vegades en la qüestió del patrimoni significatiu. Doncs, anem a la persona que està tenint una ajuda social que no mereix i que té aquest patrimoni significatiu que és una persona que té una pensió de jubilació, o una pensió d'invalidesa, o una pensió de cap tipus inferior al LECS per tant, inferior al salari mínim, i que a hores d'ara té més de 18.000 euros al compte corrent, i això vostè entén que és un patrimoni significatiu, per tant aquesta persona que no arriba al LECS, que no arriba al nivell de renda mínima necessari per viure doncs, ara no rebrà ajuda i no només amb les pensions de jubilació per molt que el Sr. ministre l'hagi assessorat en aquest tema.

Penso que l'ha assessorat malament, els articles 25 a 27 de la Llei de serveis socials tant per la prestació de les persones amb discapacitat com per les prestacions de fill a càrrec s'estableix que quan es supera el vàrem patrimonial doncs, es perd el dret a aquesta ajuda. Tornant a la persona amb aquesta invalidesa la qual vostès han situat en aquesta pensió que en alguns casos i exemples concrets no més lluny d'aquesta setmana de 280 euros una persona que ha quedat amb una invalidesa, una pensió atorgada per la CASS, tindria dret a un complement de fins a 800 euros amb la Llei de serveis socials però en el cas que superi el llindar del barem patrimonial, és a dir en el cas que tingui més de 17.000 euros al compte corrent, o tingui una propietat immobiliària de més de 110.000 euros no té dret a aquesta ajuda social. Jo sincerament no entenc el sentit d'algunes de les seves paraules ni entenc un patrimoni significatiu com l'entén vostè, tenir una propietat de més de 110.000 euros, ni tenir més de 17.000 euros al compte corrent. Potser és una qüestió de sensibilitats o de referents de cada un però em sembla que tenir un patrimoni significatiu és una altra cosa.

Després aquesta política assistencialista de caritat de: *“No, no deixem a ningú que tingui dificultats que no hi hagi ajuda”*... Però, és que no hem de portar a les

persones a aquesta situació d'ajuda, el que vostès estan fent és una política social que acabarà portant a tota una sèrie de gent que no hauria d'arribar mai a unes situacions de precarietat, i després els hi surt la vena assistencialista i diuen: "No, no, quan algú tingui dificultats ja l'atendrem i ja l'ajudarem", però és que no és aquest l'enfoc, no és aquest l'enfoc dels drets socials, no és aquest l'enfoc que nosaltres entenem per una política social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per contestar al Sr. Miquel Aleix a les seves al·lusions abans, en relació a la meva participació a la Comissió Especial i al pacte d'Estat, bé, sap una cosa Sr. Miquel Aleix? A mi no m'agrada que em prenguin el pèl, ja en tinc ben poc però jo no sé si a vostè que en té una mica més li agrada, no? És el seu problema en tot cas.

Pel que fa a la Comissió Especial, jo ja vaig manifestar i vaig deixar clar que d'alguna forma se'ns estava fent una burla no a mi sinó a la institució d'aquesta Cambra per part dels compareixents de dos institucions importants de l'Estat per part de l'INAF i per part de la UIFAND, i al·legant motius de confidencialitat no es va explicar allò que hauria d'explicar, o no es van respondre les preguntes que es devien de dir a un ens que com a institució està per sobre de tot.

Bé, aquesta és una qüestió. Jo si es tracta de treballar ja vaig dir que hi participaria en la segona fase de la missió d'aquesta Comissió Especial per garantir l'estabilitat financera i si s'ha de treballar, no dubti que jo hi participaré i podran comptar amb mi per treballar. Ara, perquè ens prenguin el pèl, no! I darrerament hem vist com ens continuaven prenent el pèl a la darrera compareixença.

Per altra banda, pel que fa al pacte d'Estat és una mica el mateix; el pacte d'Estat per l'acostament a Europa, se'ns va negar la informació, no es va respectar un document escrit i si no es tenen en compte tampoc les nostres aportacions no sé què hi fem. En tot cas, jo crec que pel que fa a Europa, i si m'erro sóc l'únic que he parlat al final de la meva intervenció, jo crec que aquest pressupost tampoc, tornant al pressupost, no es visualitza, no fa esment d'una forma clara per potenciar el relleu de l'economia, com a objectiu per consolidar el futur

d'aquest país, bé, s'ha passat de puntetes sobre aquesta qüestió, una qüestió prou important com per tenir-la en compte.

I tornant doncs a aquest famós pacte d'Estat per l'acostament, aquí Sr. Aleix el que està desconcertat sóc jo. En un moment crucial com el que estem de "negociació", -negociació entre cometes-, perquè jo crec que no és ni una negociació, és un moment delicat, estem en un punt àlgid: ni s'informa, ni es té en compte la major part dels sectors socials i econòmics d'aquest país, empresarials i fins i tot la societat en general, i en aquest moment àlgid... bé, la desconcertació és tal que fins i tot ara ens trobem que si ara tenim ministre, que si no tenim ministre, que si tenim ministre, que si tenim ministra... Bé, jo crec que no anem pel bon camí.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Miquel Aleix si desitja intervenir..., hauria de ser des de la tribuna, si us plau.

El Sr. Miquel Aleix:

En referència a la intervenció del Sr. López. Miri Sr. López, jo no deia a quin quilòmetre estem els uns i els altres. El que és segur és que per a mi crec que això ha de ser a dos nivells, l'executiu de Govern i els executius dels comuns han de fer un primer treball per entendre quines han de ser per cadascun d'ells les competències que a cadascun els hi corresponen, i a través d'aquestes competències, a través de quin finançament el faran. Fet aquest treball que jo penso que és un treball que jo penso que és un treball on els polítics no hi han de participar perquè és entre administracions executives les que han de fer aquest primer treball. Jo penso que a la segona que es farà properament, jo penso que sincerament, i ho crec, vostè hi assistirà. Perquè crec i li agraeixo, que ho reconegui públicament que és una reforma inajornable.

Quant al Sr. Víctor Naudi, perdoni, jo penso una cosa Sr. Víctor Naudi, en cap cas el que jo he volgut és que vostè es pogués ofendre. El que és segur és que a mi m'ha desconcertat que alguna vegada ha estat a la comissió, després ha tornat a venir a la comissió i me'n felicito, perquè sé i el conec pel seu tarannà que vostè és una persona que s'estima Andorra i que pateix per les problemàtiques del nostre Estat. I doncs, jo penso que en el tema de l'acord que hi ha per anar a Europa i en el pacte d'Estat vostè a l'inici va venir i després no hi ha estat. Jo no sé si hi ha hagut informació o no, però jo

penso que totes aquestes divergències que són subsanables caldria que vostè també hi participés. I una vegada més demano al president i al Grup Parlamentari Liberal d'afegir-s'hi perquè veritablement en depèn el futur del nostre país i una part important de l'electorat que representeu no pot quedar fora d'aquesta negociació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre desitja intervenir...

Només els hi demanaria tant als senyors ministres com a tots els parlamentaris de recordar que estem en un debat de totalitat del pressupost, i en la mesura del possible de centrar-nos en aquestes qüestions i no fer altres debats que ja tindrem ocasió de fer-los.

Sr. ministre, des de la tribuna si us plau.

Alhora els hi demano brevetat a tots també.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu, però crec que hi ha algunes afirmacions concretament que ha fet el Sr. López que mereixen una resposta adequada, perquè el Sr. López té una capacitat gairebé, diria, innata per explicar les coses a mitges, des del meu punt de vista de forma parcial desinteressada i a més alarmista, suposo que per satisfer els seus interessos electorals.

En qualsevol cas, reprenent l'explicació molt detallada el ministre Cinca, jo el que li recomanaria al Sr. López és que es llegís en detall el que diu el nou article 32 tal com està modificat per la llei del pressupost.

Aquest article 32 quan parla del barem de valoració patrimonial diu que es considera superat el barem de valoració patrimonial en els següents casos: propietat immobiliària no computa l'habitatge habitual, ho ha dit el Sr. Cinca, si el valor del mercat dels immobles és igual o superior a 10 vegades el LECS personal en còmput anual, i per tant, aquesta xifra de 526.500 euros que ha comentat el ministre Cinca.

Pel que fa als actius financers, si el valor dels actius financers és igual o superior a 1,5 vegades el LECS personal en còmput anual. I per tant, aquests 17.550 euros que vostè de forma aïllada utilitza a la seva conveniència.

I pel que fa als béns mobles, no computen els vehicles adaptats per a persones amb discapacitat si el valor dels béns mobles és igual o superior a 5 vegades al LECS personal en còmput anual. I per

tant, aquests 58.500 euros que també ha dit el Sr. Cinca.

Però vostè s'ha oblidat de l'apartat 4 d'aquest article, i l'apartat 4 d'aquest article diu que l'abast dels elements patrimonials considerats en el barem i la determinació de la seva valoració es regulen per reglament. Per tant jo crec que hagués estat prudent que vostè hagués demanat al Govern com ho farà a nivell reglamentari. I el que li puc dir és que el Govern en el seu reglament el que farà és que com a mínim 2 d'aquests barems en el càlcul s'hauran de complir cumulativament. Per tant, aquesta xifra de 17.500 euros que vostè utilitza d'aquesta forma tant a la lleugera, li puc dir que una persona que tingui 17.550 euros al banc només aquests 17.550 euros tindrà dret a percebre la pensió de solidaritat per a la gent gran.

A part d'això vostè també ha fet referència al fet que efectivament aquest article 32 estava dins del capítol dels aspectes comuns de les prestacions i és així, però de fet, a nivell pràctic, ja ha intentat explicar-li al Sr. Cinca, tot i que vostè insisteix, a nivell pràctic només tindrà incidència pel que fa a la pensió de solidaritat per a la gent gran. Per què? Perquè de fet les altres prestacions que són els ajuts econòmics ocasionals estan especialment destinats a persones en situació de precarietat social, i per tant, és una evidència que no superaran aquest barem de valoració patrimonial.

I pel que fa a l'altra pensió que és la pensió de solidaritat per a persones amb discapacitat, el mètode de càlcul és bastant més complex que aquest i per tant, no utilitzi només aquest article de forma aïllada, perquè en aquest cas no computen els familiars obligats, i a més a més tothom sap que malauradament, la gran majoria per no dir totes les persones amb discapacitat tampoc assoleixen aquest barem de valoració patrimonial. I per tant, doncs, a efectes pràctics només afectarà a determinada gent gran molt puntual.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

Sr. Pintat, no hi ha intervenció...

Sr. López, des de la tribuna si us plau.

Demano brevetat també, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, seré tremendament breu.

Només en relació a la intervenció que ha fet el ministre d'Afers Socials. Miri, nosaltres llegint el que diu l'article de modificació de l'article 32 de la llei de serveis socials no diu el que vostè diu, diu que es superarà en el següents casos, es superarà el barem patrimonial i per tant aquest reglament en què vostè diu que s'hauran de complir dos criteris, en tot cas s'haurà de fer una modificació o una transacció d'aquest projecte, perquè el reglament el que no pot dir és una cosa diferent al que diu la llei. De la mateixa manera que tota la llei diu que l'aplicació del barem patrimonial aplica al conjunt de les prestacions, no només a les prestacions de jubilació, sinó al conjunt de les prestacions. No vull entendre que és una modificació improvisada de la qual el Govern, doncs, porta un parell d'hores mirant i consultant el seu abast. Em sembla que és una modificació prou important. Em sembla que és un error tocar un tema com aquest dins de la llei de pressupost i modificar una qüestió tan essencial com aquest barem patrimonial, però a demés entenc que el Govern, doncs, encara no té prou treballada aquesta modificació ni el seu abast, i intenta fer-li dir al redactat de la llei el que no diu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Bé, no hi ha més intervencions, si Govern no desitja intervenir donaríem clos el debat i procediríem a la votació de les dues esmenes a la totalitat.

En primer lloc procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Vots a favor 13, vots en contra 15.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat.

Procedim tot seguit a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pels tres consellers generals del

Grup Parlamentari Mixt, recordant novament que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Obrim de nou un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat.

El Sr. Joan Carles Camp:

Vots a favor 13, vots en contra 15.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat, i havent-se presentat esmenes a l'articulat, el projecte de llei seguirà el seu tràmit a al Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 20.26h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877